

வள்ளுவர் நாடும் பாடல்கள்

தொகுப்பு:
பி.சு.விநாயகம் முனி
(B.A. Hons)

S GOWSALA
C/o T Shanmugan
ERLALI EAS
ERLALI

வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள்

பதிப்பாசிரியர் :
செல்லையா மெற்றூஸ்மயில் பி. ஏ. (சிறப்பு)

வெளியீடு :
முல்லை இலக்கிய வட்டம்

வன்னிவள

நாட்டுப் பாடல்கள்

(வண்ணிப்பகுதி நாட்டுப்பாடல்களின் தொகுப்பு)

VANNIVALA NATTUPPADALKAL

(a collection of Folksongs of Vanni)

பதிப்பாசிரியர் :

செல்லையா மெற்றூஸ்மயில்

வழித்துக்கடியிருப்பு

செ

d

Chelliah Madrasmyle

i

by

V/Puthukkudiyiruppu

t

Sri Lanka.

e

d

முகப்போ

வி

ய

ம்—ரமணி

Designer

Ramani

வெளியீடு :

முல்லை இலக்கிய வட்டம்

மிதிலை, ஒட்டுசுட்டான்,

இலங்கை.

Publisher :

Mullai Literature Circle

Mithilai, Odduchudan

அச்சிட்டோர் :

செட்டியார் அச்சகம்,

430, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Printers :

Chettiar Press,

430, K. K. S. Road,

Jaffna.

Phone: 7853

முதற்பதிப்பு: 1980 சித்திரை

First Edition: 1980 April

உரிமை :

முல்லை இலக்கிய வட்டத்திற்கு

Copy Right with the Mullai
Literature Circle

விலை: சாதாரண பதிப்பு 12/-

வெள்ளைத்தாள் 15/-

நூலகப்பதிப்பு 20/-

Price: Ordinary Edition 12/-

White Print 15/-

Library Edition 20/-

நூல் ஆலோசனைக்குழு:

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

(சிரேஷ்ட விநியோகரையாளர் தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் பி. ஏ. (சிறப்பு)

(விநியோகரையாளர், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, கோப்பாய்)

நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் எம். ஏ.

(விநியோகரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

ஏட்டுப்பிரதிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், அச்சப்பிரதிகள்
கையளித்த கலைஞர்களும் வாய்மொழிப் பாடகர்களும்

பெயர்	இடம்	விடயம்
திரு. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை,	புதுக்குடியிருப்பு	பகிர்வு, சிந்து
திரு. எஸ். தம்பிப்பிள்ளை,	புதுக்குடியிருப்பு	22 22
திரு. சி. மு. நடனசபாபதி	முள்ளியவளை	22 22
திரு. வி. பொன்னையா,*	முள்ளியவளை	22 22
திரு. எஸ். கோனாமலை,*	முள்ளியவளை	22 22
திரு. வே. மயில்வாகனம்,*	முள்ளியவளை	22 22
திரு. சி. சதாசிவம்,*	முள்ளியவளை	22 22
திரு. எஸ். கைலாசப்பிள்ளை,*	முள்ளியவளை	22 22
திரு. சி. ஆறுமுகம்,	புதுக்குடியிருப்பு	} வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி,	வல்வெட்டித்தறை	
திரு. கி. தெய்வேந்திரம்பிள்ளை,	குழுமுனை	கொட்டுகி கிணற் றுப் பிள்ளையார் கும்மி
திரு. வீ. கந்தையா	புதுக்குடியிருப்பு	கும்மி
* இவை திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஊடகப் பெறப்பட்டவை.		

வன்னிப் பிரதேசத்தில், இந்நூலில் இடம்பெறாத
வேறு மரபுவழி நாட்டுப் பாடல்களையுடைய, கையெ
ழுத்துப் பிரதிகளோ, ஏட்டுப் பிரதிகளோ வைத்திருப்
பின் பதிப்பாசிரியருடன் தொடர்பு கொண்டு அடுத்த
பதிப்பில் இடம்பெற உதவுக.

வாய்மொழியாகவுள்ள பாடல்களையும் தொகுப்ப
தற்குத் தயாராகவுள்ளோம்.

தொடர்புகொள்ளவேண்டிய விவரம்:

செ. மெற்றஸ்மயில்
வ/புதுக்குடியிருப்பு,
முல்லைத்தீவு.

சமர்மிபணம்

- * அமரர் பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம்
(முன்னாள் புலியங்கு பேராசிரியர், பாழ். பக்கலைக்கோடு)
- * அமரர் மு. நேசரத்தினம்
(முன்னாள் அதிபர், புதுக்குடியிருப்பு மகாவித்தியாலயம்)
- * அமரர் கௌடவள்ளல் க. கு. வஸ்தியாம்பிள்ளை
(முன்னாள் பட்டினசபைத் தலைவர், முல்லைத்தீவு)
- * அமரர் குட்டிப்பிள்ளை செல்லையா
(பதிப்பாசிரியரின் தந்தையார்)

முகவுரை

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குத் தெற்கில் மட்டக்களப்பு, புதிதளம் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பெரும் நிலப்பரப்பு முழுவதும் வன்னி என்று குறிப்பிடப்பட்டமைக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளை உள் காலகதியில் வன்னிப் பிரதேச எல்லை குறுகிவந்துள்ளது.

எல்லை வடக்கில் எழில்யாழ் பரவுகடல்
பல்லோர் புழமுருவி தெற்கெல்லை - நல்லதிற்கு
கோண மலைகீழ்பால் கேதீச் சரம்மேற்கில்
மாணதி திகழ்வன்னி நாடு.

என்ற பழம்பாடல் ஒரு காலப் பகுதியில் வன்னி நிலப்பரப்பைக் குறிப்பிட வழங்கியது. இன்று நாம் வன்னி என்று குறிப்பிடும் பொழுது வவுனியா-மூல்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய நிலப் பரப்பையே கருத்திற் கொள்கிறோம். விவசாய வளமும் கடல் வளமும் கொண்டு ஈழத்தின் உணவுக் களஞ்சியங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்வதால் வன்னிப் பிரதேசத்தை வன்னிவளநாடு என்பது மரபு.

குளங்களைச் சார்ந்த இந்நீர் கழனிகளும் விலங்குகள் மனித காட்டுப் பிரதேசங்களும் கடற்றொழிலுக்குப் பயன்படும் நீண்ட கடற் கரையும் கொண்ட வன்னிமண் கிராமியத்தின் கன்னித் தன்மை நீங்காத கிராமங்கள் பல கொண்டது. கிராமியத்தின் வீளை பொருளாகிய நாட்டார் பாடல்கள் தோன்றுவதற்குரிய வீளை நிலமாகவும் திகழ்வது. இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை தொழில்முறை, வரலாற்றுச் செய்திகள், பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் முதலியவற்றோடு தொடர்புடையனவாக வழங்கிவந்த நாட்டார் பாடல்களில் ஒரு பகுதியே வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் வெளிவரும் இந்நூல்.

இந் நூற்றொகுப்பில் இடம் பெற்ற பாடல்களை முக்கியமான மூன்று வகைகளில் அடக்கலாம். முதலாவகை தொழில்சார் பாடல்கள்; இரண்டாவது வகை சமய சார்பான பாடல்கள்; மூன்றாவது வகை வரலாற்றுக் கதைப் பாடல்கள். தொழில்சார் பாடல்கள் என்ற வகையில் பன்றிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு, குருவிச்சிந்து, கமக்காரன் வயந்தன் ஆகியன அமைகின்றன. சமயம் சார்ந்தவை என்ற வகையில் பிள்ளையார் சிந்து, பரமசிவன்சிந்து, நாகதம்பிரான் சிந்து, முருகையன் சிந்து, அம்மன் சிந்து, விழுமன் சிந்து, வயிரவர் சிந்து, ஐயலார் சிந்து, வீரபத்திரன் சிந்து, அண்ணமார் சிந்து, வதனமார் சிந்து, நாச்சிமார் சிந்து, முறிகண்டியான் சிந்து, ஐவர் சிந்து, குமியி,

கலையியல் காதல் ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. வேலப் பணிகளை ஒப்பாரி, கொட்டுக்கிணற்றடிப் பிள்ளையாரும், குளக்கோட்டன் சிந்து எக்பவை வரலாற்றோடு தொடர்புடைய கதைப் பாடல்களை;

தொழில்காரர் பாடல்கள் முக்கியமாக விவசாய விளைநிலத்தைக் கணமாகக் கொண்டவை. விவசாயிகளின் பிரதான உற்பத்திப் பொருள் நெல். உற்பத்தி செய்யும் நெலின் ஒருபகுதி வணிகவிலக்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் உணவாகின்றது. பன்றி, மாடு, மரை, யானை, குரங்கு போன்ற விலங்குகளும் மயில், தாக்கையாள், திணையன், புழு போன்ற பறவைகளும் முற்றி விசிந்த நெல்லுக்கு அதிக சேதம் விளைவிக்கின்றன. இவைகளில் பன்றியும், குருகிளமுமே அதிக தொகை கொடுப்பன; நெல்லை இவைகளிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு உழவன் இரவும் பசுவும் காவல் புரிய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நேரடி அனுபவத்திலிருந்து பிறங்கவைபே பன்றிப்பிள்ளை, குருவிப்பிள்ளை, குருவிச் சிந்து எனும் பாடல்களாகும். ஏனைய விலங்குகளோடு தொடர்புடைய பாடல்கள் தொன்றவில்லை என்று சொல்வதையிட தொன்றி பவை எமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று கொள்வதே பொருத்தமாகும். சாவிப்பிள்ளை எனும் பெயருடைய இலக்கியம் ஒன்று இருந்ததாக அறிகிறோம். (சாவி-நெல்) இதில் ஏனைய விலங்குகள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பன்றிப்பிள்ளை, குருவிப்பிள்ளை என்பன 'பிள்ளை' என்ற சிற்றிலக்கிய வடிவ இலக்கணங்களுக்கு உட்படாதவை. பன்றிகள் தமக்குக் உரையாடுவது போன்ற அமைப்பில் விவசாயக் களத்தின்கீ கணமூன் நிறுத்துவது பன்றிப்பிள்ளை. அதேபோல் குருவிகளின் உரையாடலாக அமைவது குருவிப்பிள்ளை.

பன்றிப்பிள்ளை!

சொற்களையுடிக் பொருட்சுவையும் நகைச்சுவையும் நிறைந்து உயிர்த்துடிப்புடையனவும் ஒசை நயம் மிக்கனவுமான பாடல்களைப் பன்றிப் பிள்ளைக் காணலாம். முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திற்கே சிறப்பாக வுரிய சொற்றோடர்களும் பேச்சு மொழியும் பயிலுறு கருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

மனிதர் கசட்டை வெட்டி வெளியாக்குகின்றனர்; எரிந்து எஞ்சிய துடிக்கை கொண்டு வேலியடைக்கின்றனர். அதைப்பின்பு நெல்லை விதைக்கின்றனர். நெல் முளைத்து வளர்கின்றது. அதிர் தோன்றி முற்றி விளைகின்றது. விளைந்த நெல்லினை ஒருபகுதி வணிகவிலக்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் உணவாகின்றது;

வயலில் நெல் விளைந்துவிட்டால் பன்றிகளுக்குக் கெரண்டாட்டம்தான். பன்றிகள் தம் குட்டிகளுடனே வயலுக்குள் நுழைகின்றன. முதலிலே ஒரு பன்றி கட்டியம் கூறுவதுபோல முன்னுக்குச் செல்கிறது.

ஆண்பன்றி கூறுகின்றது: "என்னருமைக் காதலியே இப்பொழுது நெல் விளையும் காலமல்லவா இதுவரை காலமும் காட்டிலே உணவு தேடியுண்டு சிவித்தோம் இனி வயலினுள் செல்வோம் மக்களைக் கூவி அழைப்பாயாக."

மண்ணில் நமது கண்ணுக்கினிய
மக்களைத் துரந் தழையடி
வள்ள வயலில் செந்நெல்லினை
விரும்பி யருந்த லாமடி

ஆண்பன்றி பெண்பன்றியை வர்ணிக்கும் விதம் கூவையானது

பன்னும் அடியும் நுளியும் தறித்த
பனந்துண் டம்போல் அழகியாள்
பாவை எனது ஆசைக்குகந்த
பருத்த உரலின் இடையினுள்,

குட்டிகள் வயலினுள்ளும் ஓடியாடி விளையாடுகின்றன. நெல் உண்ணும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடாமல் உண்ணும்படி அறிவுரை கூறப்படுகின்றது. பன்றிக் குட்டிகள் அவசரம் அவசரமாக உண்ணுகின்றன. சிறிய குட்டிகள் பல் மிகவும் மென்மையானது. முற்றிய நெல்லை உண்பதால் பல்லுப் பெயர்ந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற கவலை பெற்றோருக்கு:

நெல்லுத்தின்னும் ஆசையாலே
பல்லுக்கில்லுப் பேர்ந்திடாமல்
மெல்ல மெல்ல நன்னி நன்னித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

காவற்காரன் வந்துவிட்டான். இனி நின்றால் ஆபத்து; நாம் வந்த வழியே திரும்பிவிட வேண்டும். ஆனால் தாரத்தே போகவேண்டியதில்லை; காட்டில் நின்று அவன் நடமாட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மரவிடன் செய்த நெல் எல்லோருக்கும் சொந்தம். வெட்டிக்கட்டிச் குடுவைத்தால் எட்டிப் பார்த்தாலும் முடிவாகு. கெட்டித்தனமாக நின்று நெல்லையுண்ணுங்கள்.

விடியப்போகிறது; இனி நாம் காட்டினுள் போய்விட வேண்டும். மனிதர்கள் நல்லவர்கள் ஆவர்களுக்கு உதிகள் வாழ்த்தைத் தெரிவிப்புகள்

தூங்கும்போது நீங்களிந்தத்
தொல்புவியில் மானிடர்க்குச்
சோபனங்கள் சொல்லிச் சொல்லித்
தூங்குங்கோ மக்கான்.

குருவிப்பள்ளு

குருவிகள் தமது குஞ்சுகளைக் கூட்டிலிட்டு வயலினுள் செல்கின்றன. குஞ்சுகள் வேகமாகப் பறக்க முடியாதபடியால் அவற்றிற்குக் காவல்காரரால் நேரக்கூடிய பலவிதமான ஆபத்துக்கள் விபரிக்கப் படுகின்றன.

கண்டுவிடலில் உண்டாயை வைத்தே
கட்டிப்பாகவே பொட்டென எய்வான்
துண்டந் துண்டமாய் அப்பினால் எய்தவன்
கட்டுத்தின்பனே பச்சடியோடு.

அருமைச் செல்வங்களை இழந்துவிட்டால் கூடு வெறிச்சோடிப்போய் விடும்.

செல்வமாகிய குஞ்சை இழந்து
சிறக்கும் கூடு வெறித்திடலாமோ
கொல்வர் மானிடர் சண்டாளர் கானில்
குணமல்ல எந்தன் கோதையே கேளும்

பலவிதமான குருகினங்கள் இப்பள்ளில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வன்னவன்னநற் பட்சிகள் வந்து
வயல்கள் தோறும் நிரவுதுவாடி
கொங்குலக் குயில் மாமயில் செம்காய்
குருவிக் கூட்டம் வருகுது வாடி
ஆகமயத் தினையன் புறவுடன்
அம்முதே இருந் திம்மென வாடி

பகலிலேயே பறவைகள் நெல்லையுண்ணின்றன. இரவில் காட்டினுள் செல்கின்றன. ஒரு சிறிய ஊடல் நாடகம். ஆண்குருவி இராகம் பாடும்போது சுருதி பேதம் ஏற்படுகின்றது. பேட்டுக்குருவிக்குச் சிறு

சந்தேகம். தன்னுடைய நாயகன் வேரோர் பெண்ணின் சிந்தனையில் குப்பதாக அது எண்ணுகின்றது. ஆண்குருவி இதையறிந்து சமாதானம் கூறுகின்றது. இத்தகைய சுவையான அம்சங்கள் குருவிப் பள்ளிக் கூடம் பெறுகின்றன.

நெல் உண்ண வரும் குருவிகளின் விபரம், அவை எந்த எந்த இடங்களுடாக வருகின்றன என்பவற்றையெல்லாம் கூறி அவற்றைத் துரத்த எடுக்கும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளையும் சுவையடிக் கூறுவது குருவிச்சிந்து. இதன் 8ஆம் பாடலில் நல்லமாய்ப்பாண வன்னியன் என்ற வன்னி மன்னனின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

★

கமக்காரன் வயந்தன் என்ற பாடற்பகுதி உலோபிகளான சில கமக்காரரது இயல்பு கூறுவது.

பின்னையார் சிந்து முதலாக அமையும் கடவுள் பெயர் கொண்ட சிந்துப்பாடல்கள் வன்னிப்பிரதேச மக்கள் மத்தியில் நிலவிவரும் தெய்வ நம்பிக்கையுடன் தொடர்புடையவை. இத்துசமயத்தின் பல்வேறு தெய்வங்கள்பற்றிய புராணக்கதைகளும் விரவியுள்ள இச்சிந்துப் பாடல்கள் பல விவசாயத் தொழிலுடன் தொடர்பு கொண்டவை. அருவி வெட்டு முதலிய தொழிற்காலங்களிற் பாடப்படுபவை. அம்மன் சிந்து வற்றப்பனைத்தலத்திற் கோயில் கொண்ட கண்ணகி அம்மனின் வழிபாட்டு மரபுபற்றிக் கூறுவது. வன்னிப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் பல்வேறு தெய்வ தலங்கள்பற்றிய தலவகையையும் இச்சிந்துப்பாடல்கள் அறிவத்தருகின்றன.

கல்லடியான் காதல் என்ற பெயரில் அமையும் சில பாடல்கள் பொய்ச்சாட்சி சொல்லிச் சிறைப்பட்ட ஒருவர் பிரலாபிப்பதாக அமையும் பக்திப்பாடல்.

வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களில் வேலப்பணிகன் ஒப்பாரி சின்னவன்னியன் என்னும் வன்னிமன்னனின் ஆட்சிக்காலத்தில் யானைப் பணிக்கர்களால் அடக்கமுடியாதிருந்த ஒரு கொம்பன் யானையை அரியாதை என்னும் பெண் அடக்கிய தீரத்தைக் கூறுவது. இந்த ஒப்பாரிப்பாடலின் கதை இன்றும் வன்னி மாந்தரின் வாய்மொழியில் வழங்கி வருகின்றது.

குழுமுழுக்கருகில் கொட்டுக்கிணற்றடியில் கோயில் கொண்ட விநாயகரின் வரலாறு கூறும் வகையில் அமைந்த சூம்மிப்பாடல் கொட்டுக்கிணற்றடியின்பின்னையார் சூம்மி என்ற பெயரில் அமைந்துள்ளது.

குளக்கோட்டின் என்ற மன்னன் பூதப்படைவால் குளக்கோட்டிய செய்தியையும் தென்கோணநாதருக்குச் சிலை எழுதிக் குளக்கோட்டியில் நிறுத்திய செய்தியையும் கூறுவது குளக்கோட்டின் சிந்து.

இந்த நாட்டார் பாடல்களை நூல்வடிவில் வெளியிடும் முயற்சி முன்பும் சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முன்னியவன் சி. ச. அரிய ஓட்டிப்பிள்ளை என்பார் தொகுத்த “அருவிச்சிந்து, கதிரையப்பர் பள்ளு பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு” என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்த நூலில் வெளியிடப்பட்ட காலம் பற்றிய குறிப்பு இல்லை. சிழக்கரவை வ. கண பதிப்பினை வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரியைப் பல வருஷம் (1934) வெளியிட்டார். மேற்படி வெளியீடுகளில் இடம் பெற்ற பாடல்களையும் மேலதிகமாக, கையெழுத்துப்பிரதிகள், ஏடுகள், வாய்மொழி ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைத்த பாடல்களையும் ஒப்பு நோக்கி இயன்றவரையில் சரியான பதிப்பொன்றை வெளிக்கொணரும் முயற்சியில் திரு செல்லையா மெற்றாஸ்மயில் ஈடுபட்டார். அதன் விளைவாக உருவாகியதே இத்தொகுப்பு நூல். இத்தொகுப்பில் இடம் பெறாமல் விடப்பட்ட நாட்டார் பாடல்களும் பல உள்ளவாகலாம். அவைபற்றிய தகவல்களை அறிந்தோர் அறியத்தரின வன்னிவன நாட்டுப்பாடல் தொகுதியின் அடுத்த வரும் பதிப்புக்களில் அவற்றை இடம் பெறச் செய்ய முயல்வோம்.

திரு செல்லையா மெற்றாஸ்மயில் அவர்களது அவரா உழைப்பின் பயனாக வெளிவரும் இந்நூற்றொகுதியைத் தமது முதலாவது வெளியீடாக முனைவப்பதில் முல்லை இலக்கிய வட்டம் பெருமகிழ்ச்சி படைக்கிறது. வன்னிப்பகுதியின் இலக்கிய உணர்வுகளைப் பேணி வளர்ப்பதைத் தனது நோக்கமாகக் கொண்டு உருவான இவ்விலக்கிய வட்டம் வன்னிவனநாட்டார் பாடல்கள் வெளிவருவதற்குப் பல வகையிலும் துணைபுரிந்த யாவருக்கும் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. குறிப்பாக இந்நூலை நாம் வெளியிடுவதற்கு எம்முடன் சேர்ந்து உழைத்த செட்டியார் அச்சத்திற்கு சிறப்பான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம்
தலைவர்

நா. சுப்பிரமணியம்
செயலாளர்

முல்லை இலக்கியவட்டம்
‘மிதினை’ ஒட்டுசுட்டான்
1980-04-19

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்
பேராசிரியர் ஈ. வித்தியானந்தன் அவர்களின்
அணிந்துரை

தமிழருடைய இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலே நாட்டார் இலக்கியமும் கணிசமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மட்டக்களப்பு, மன்னார் பிரதேசஞ் சார்ந்த நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரித்துத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கும் வாய்ப்புப் பலவருட்களுக்கு முன்னே எனக்குக் கிடைத்தது. வன்னிப்பிரதேசத்திலே பல நாட்டுப்பாடல்களும் கூற்றுக்களும் எழக்கிலே உள்ளன. அவை காலஒட்டத்திலே மறக்கப்படவும் மறைக்கப்படவும்கூடும். அவற்றைப் பேணி, வருடிகளால் சமூகத்தினருக்கும் வழங்கும்பணி மிகவும் போற்றப்படவேண்டியதொன்றாகும். வன்னிவன நாட்டுப் பாடல்கள் என்னுந் தலைப்பிலே, வன்னிப்பிரதேசத்திலே வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கின்றார் திரு. செல்லையா மெற்றாஸ்மயில். இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பதிப்பாசிரியர் வன்னிப்பிரதேசத்திற் பலரைச் சந்தித்து அவர்களிடமிருந்து பாடல்களைக் கேட்டிடமுதியும், ஏடுகளிலிருந்தவற்றைப் படிபெடுத்தும் இத்தொகுதியினை ஆக்கியுள்ளார். பெரும்பாலானவை கதைப்பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன. பாடல்களிலே ஏட்டுக்கு ஏடு காணப்பட்ட பாடபேதங்களை ஆசிரியர் குறித்துள்ளார். பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுமிடத்து அவ்வேறுபட்ட இரு ஏட்டுப் பிரதிப் பாடல்களையுமே அச்சிட்டு உதவித்துள்ளார். உதாரணமாக இந்நூலிலே இடம்பெற்றுள்ள “அம்மனை சிந்து” என்னுந் தலைப்பில் அமையும் இரு வகையான பாடல்களையுள் காட்டலாம் (பக். 80 — 49) சிப்பிரித்து அமைந்துள்ள முதலாவகைப் பாடல்களைக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்.

“ஆளம்பிலைச் சேர்ந்த மே. செபஸ்தியாம்பிள்ளை அவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிப்பாடல்கள் முழுதும் வரிக்கு வரியும், சொல்லுக்குச் சொல்லும் வேறுமுறையில் மாறுபட்டு அமைந்த காணப்படுகின்றன. அப்பாடல்கள் அப்படியே பதிக்கப்படுகின்றன.”

என்று கூறி, அக்கையெழுத்துப் பிரதியிலே காணப்பட்டபடியே இரண்டாவது வகை அம்மனை சிந்துப் பாடல்களைத் தந்திருக்கிறார். “வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி” கதைப்பாடலும் இவ்வகையிலே தரப்பட்டுள்ளது.

“பள்ளு” எனும் பகுதியிலே “பண்டிப் பள்ளு” “குருவிப் பள்ளு” ஆகிய இரு தெடும் பாடல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டியும் குருவியும் வேளாண்மை செய்பவர்களின் நண்பர்களாக, அவை தம்முடைய வேளாண்மைக்கு அழிவு செய்யவை என்று தெரிந்தும்

அவற்றின் பக்கம் நின்று, அவை எவ்வாறு சிந்திக்குமென எண்ணிப் பாடியுள்ளமை அங்கதச் சுவை வாய்ந்ததாக உள்ளது. தாங்கள் உணர்ந்திருந்த தானியங்கள் விளைவிக்கும் மனிதருக்குச் சோபனங்கள் கூறும்படி தன்குட்டிகளுக்குப் பன்றி கூறுகின்றது.

“தாங்குப்போது நீங்கள் இந்தத் தொல்லுலகில் மானிடர்க்குச் சோபனங்கள் சொல்லி வாழ்த்தித் தாங்குங்கோ மக்களாள்.”

என்னும் பாடல் அச்சந்தர்ப் பத்தைக் காட்டுகின்றது. பன்றியின் தோற்றம்

“குட்டியும், தாய்களுமாக — குறங் கொள்ளிபோல் கால்களும் நோக ஒட்டி மறைந்துநின் நேதான் உல்லாசப் பண்டியும் வந்ததுவே.”

எனக் கூறப்படுகின்றது. மனிதர் பேசுவது பேசலவே பண்டிகளும் குருவிகளும் பேசுகின்றன.

“குஞ்சுப் பட்டி பசித்துத் தவிக்குது கொத்தி வாரும் சுருக்கினில் நெல்லி இந்த மாதம் முடிந்தாலு மக்கினி யெங்கும் கிட்டாது செங்கதிர் நெல்லு.”

என்று பெண்குருவி ஆண்டிவ் கூறுகின்றது. குழந்தைகளும் விரும்பிப் படிக்கக் கூடிய வகையிலே இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

“சிந்து” என்னும் பகுதியிலே பெரும்பாலானவை சமயப் பாடல்களாகவே உள்ளன. அம்மன் நாகதம்பிரான், பரமசிவன் பிங்கு முருகன் ஆகிய கடவுளர் மீதான சிந்துப் பாடல்கள் இப்பகுதியிலே இடம் பெற்றுள்ளன.

வனிப்ப பகுதித் தமிழ் மக்களின் சமூக, சமய, பண்பாட்டி வரலாற்றை ஆராய்வவர்களுக்கு இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் ஏதோ வகையிலே உதவி செய்வனவாக அமையும். பாடல்களைப் பேணி நமக்கு அளிப்பது மாத்திரமன்றி, அவற்றால் வேறு பயன்களும் உண்டாகும் வண்ணம் இத்தொகுதியினைப் பதிப்பித்து வழங்கும் முல்லை இலக்கிய வட்டத்தினரும், பதிப்பாளியர் செல்லையா மெற்றியம்மலிலும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்கள் மேலும் இத்துறையிலே ஈடுபட்டுத் தொண்டாற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்,

6-04-1980

க. வித்தியானந்தன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

கலைப்பீடாதிபதி

கலாநிதி க. கைலாசபதி அவர்களின்

வாழ்த்துரை

மிகச் சமீப காலமாகவே தமிழுலகில் நாட்டார் பண்பாட்டியல், ஆய்வுத்துறைகளில் ஒன்றாக ஒப்புக்கொள்ளப்படும் நிலைமை தோன்றியுள்ளது. தொடக்கத்திலே இதுவும் வேறுபல துறைகளைப் போல ஆராய்ச்சியைப் பொழுது போக்காகக் கொள்ளும் பற்றாடல்களின் முயற்சிகளின் மூலமாகவே உருப்பெற்றது நாளடைவில் மானிட வியல், சமூகவியல், உளவியல், வரலாறு, மொழியியல், இசை, நடனம், இலக்கியம் முதலிய பல துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் தவிர்க்க இயலாதபடி நாட்டார் பண்பாட்டியல் கூறுகளை இனங்கண்டு ஏற்பிசைவு தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாயினர்.

நாட்டார் பண்பாட்டியல் என்னும் சொற்றொடர் மிகவும் விரிந்த பொருள்பரப்பை உடையது: மொத்தத்தில் வாய்மொழி இலக்கியம், நாட்டார் கலைகள், கைப்பணிகள், நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், ஒழுக்கலாறுகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், நாட்டுமக்களின் பேச்சு வழக்குகள் முதலியவற்றை அத்தொடர் குறிக்கும். அவற்றுள் வாய்மொழிப் பாடல்களே பெரும்பாலும் முதலில் பலரது கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. நாட்டார் பண்பாட்டியல் வரலாற்றை நோக்குமிடத்து இப்போது வளர்ச்சிப் போக்கு தெளிவாகும் கலை இலக்கியங்களில் அக்கறை கொண்டோர் நாட்டார் பாடல்களையும் இசையையும் சேகரித்தலே நாட்டார் பண்பாட்டியல் பரிணாமத்தில் முதற்படி எனலாம்.

தமிழிலும் இப்படிமுறை வளர்ச்சியினை நாம் அவதானிக்கலாம். சார்ள்ஸ் இ. கோவர் என்ற ஆங்கிலேயர் 1871-ம் வருடத்திலேயே தென்னிந்திய நாட்டுப் பாடல்கள் என்னும் பொருள்தரும் ஆங்கில நூலை வெளியிட்டிருந்தா றெனினும், ஏறத்தாழ நாடு விடுதலைபெற்ற காலத்தையடுத்தே தமிழ் நாட்டில் நாட்டுப்பாடல்கள் தொகுப்பாளியர்களால் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வெளியிடப்படலாயின. அதற்கும் சற்றுப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியிலேயே இலங்கையில் நாட்டுப் பாடல்கள் பற்றிய அக்கறை எழுந்தது. திரு. மு. இராமலிங்கம் பல வருடங்களாக நாட்டுப்பாடல்களைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டு வந்தவரெனினும் 1950-ஆம் அடுத்த காலப்பகுதியிலேயே நூல்வடிவில் அவற்றை வெளியிட்டார்.

இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியச் சொத்தான நாட்டார் பாடல்களைப் பெருந்தொகுதிகளாக வெளியிடும் முயற்சி

இதுகாறும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை: அத்தகைய பாரிய பணியைச் செய்துமுடிப்பதற்கு வேண்டிய பயிற்சியுடையோரும் வசதி படைத்தோரும் இன்று எம்மத்தியில் இருக்கின்றனர் என்று கூறுவதற்குமில்லை.

இதுவகையில் வெளிவந்துள்ள நாட்டுப்பாடல் தொகுதிகள் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம் ஆகிய பிரதேசங்களில் வழங்கும் வாய்மொழிப்பாடல்களைக் கொண்டவை. இம் மரபிலும் வரிசையிலும் வருகிறது இப்பொழுது வெளியிடப்படும் வன்னி வள நாட்டுப் பாடல்கள். வன்னிப் பிரதேசம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாயினும் கடந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில் அதற்குரிய சிறப்பை இழந்திருந்தது என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் விவசாயத்தின் அது இடையிடின்றி முன்னிலையில் இருந்து வந்திருப்பதைப் பேராலவே வாய்மொழி இலக்கிய வளத்திலும் தனிச் சிறப்புடன் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. உண்மையில், விவசாயம் தழைத்தோங்கும் பிரதேசங்களில் வாழும் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியிலேயே வாய்மொழிப் பாடல்கள் வீரநீந்த நிலையில் காணப்படும். உலகப் பொதுவான நியதிக்கு ஏற்பவே வன்னிவள நாட்டிலும் வாய்மொழி இலக்கியம் வளர்ப்பாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

நாட்டுப் பாடல்கள் உலகமுழுதளவிய பொதுத்தன்மை உடையவை. மனுக்குலத்தின் போராட்டங்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள், களவுகள், நம்பிக்கைகள், எதிர்பார்ப்புகள் முதலியவற்றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு எழுந்தனவாகவின் அவற்றுக்குச் சரிவரியாபகமான பண்புகள் உண்டு. ஒரு வகையிற் பாரீத்தால் உலகப் பொதுவான இலக்கியம் வாய்மொழி இலக்கியமே என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. ஆனால் அதேவேளையில் தனிப்பட்ட — குறிப்பிட்ட — பிரதேசங்களுக்கும் மக்களுக்கும் மட்டுமேயுரிய செய்திகளும் நுணுக்க விவரங்களும் நாட்டுப் பாடல்களிலேயே இடம்பெறுகின்றன. சுருங்கக் கூறின, மீட்பு பொதுவான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களிலேயே, வறையறுத்துக் குறிக்கப்படும் தனிச்செய்தி சார்ந்த விவரங்களும் காணப்படுகின்றன. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்ப்போருக்கு இது முரணாகத் தோன்றக்கூடும். ஆனால் உயர் இலக்கியத்திற்கு இன்றியமைவாதது இவ்விவங்கியல் பண்பு ஆகும். அநுபவங்களே இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு முலப்பொருள்கள். ஆனால் இலக்கிய ஆக்கத்தின்போது அநுபவ முழுமையிலிருந்து தற்செயலான, மேற்போக்கான அம்சங்கள் நீக்கப்பெற்று, அடிப்படையான சாராம்சம் அக உணர்வுடன் கலந்து பொருத்தமான வடிவங்களில் வெளிவருகிறது. வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்திற்குமுள்ள இயங்கியல் ரீதியான உறவு இதுதான். வன்னிப் பிரதேசத்தின், குறிப்பாக முகிலத்தீவுப் பகுதியின் நாட்டுப் பாடல்கள் இத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன. வகைமாநிலிக்குப் பொருத்தமான வற்றைப் பதிப்பாளியர் சேர்த்துள்ளார் என்று கூறத்தோன்றுகிறது.

வன்னிப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் அதேவேளையில், பொதுப்படையான பல உணர்வுகளையும் இப்பாடல்கள் எடுத்து இயம்புகின்றன. “ஐயனா சிந்து”, “வதனமா சிந்து” முதலிய பாடல்களில் வாழ்க்கையும் வரலாறும் பின்னிப்பிணைந்து கிடப்பதைக் காணலாம்.

நாட்டுப் பாடல்களில் ஒன்றான “பன்னா” எழுதப்பெற்ற இலக்கிய வடிவமாகவும் உருமாறியுள்ளது. தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இயற்றப்பெற்ற பன்னா நூல்களின் பரிச்சயமுடையவர்களுக்கு இத்தொகுதியிற் காணப்படும் “பன்னாப்பன்னா”, “குருவிப்பன்னா” என்பன வித்தியாசமானவையாய்த் தெரியும். ஆயினும் கூர்ந்து நோக்குவோர்க்கு அடிப்படை உண்மை புலப்படாமற் போகாது. விவசாய வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு அம்சங்களையே சகல பன்னாக்களும் விவரிக்கின்றன. புறநிலைப்பட்ட யதார்த்தம் அந்நிலைப்பட்ட யதார்த்தமாகப் பன்னாக்களில் உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலிலுள்ள “ஒப்பாரி” யும் உற்று நோக்கத் தக்கது. சாதாரணமாக இறந்தவரை நினைத்து இழந்தவர்களை (பெரும்பாலும் பெண்கள்) பாடும் பாடல் “ஒப்பாரி” எனப்படும். சோக வெளிப்பாடே ஒப்பாரியின் அடிப்படை. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் சிறுச்சிறு பாடல்களாகவே அது அமையும். ஆனால் கதையொன்றைக் கூறும் வடிவமாகவும் ஒப்பாரி அமையும் என்பதற்கு “வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி” சான்று பகருகிறது. (வன்னிப் பிரதேசத்தில் வழங்கும் வேலப்பணிக்கர் கதையை ஆதாரமாய்க் கொண்டு முல்லைமணி — வே. சுப்பிரமணியம், “அவளும் தோற்று விட்டாள்” என்ற தலைப்பில் சிறுகதை ஒன்று எழுதியமை இவ்விடத்தில் நினைவுக்கு வருகிறது.) இலங்கையில் வழங்கும் “கண்டிராசன் ஒப்பாரி” மேற்கூறிய ஒப்பாரியைப்போன்று கதை கூறுவதாயுள்ளது.

பன்னிக்கூடங்களிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நாட்டார் பன்னாப் பாட்டியல் பயிற்சி நெறியாக அமைந்து வரும் இக்காலகட்டத்திலே இத்தகைய தொகுதி வெளிவருதல் கனிழக்கிக்குரியதாகும். இத்துறையில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு இந்நூல் மிகுந்த உதவியாக இருக்கும். வன்னிப்பிரதேச நாட்டுப்பாடல்களை நுணுக்க ஆய்வு செய்ய விரும்புவோர்க்கு இது வாய்ப்பான நூலாகும். பதிப்பாளியர் செ. மேற்றாஸ் மயில் நமது பாராட்டுக்குரியவர். ஆர்வமும் உழைப்பும் விடாமுயற்சியும் அமைப்பப்பெற்ற அவர் இன்னும் பல தொகுதிகளை வெளிக்கொணர்தல் வேண்டும் என விரும்புகிறேன்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்,

திருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்,

9-04-1980

க. கைலாசபதி

யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைத்தலைவர்
பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின்
சிறப்புரை:

பண்பாட்டின் ஊற்றுக்கால்கள்
வரலாற்றின் நதிமூலங்கள்

I

வன்னியள நாட்டின் வாய்மொழி இலக்கியங்கள், பேணுதல்
பற்றிய பூரண பிரக்ஞையுடன், வரலாற்றுறையான பதிப்பு நெறிகளுக்
கமைய எழுத்தாவணமரசு வெளிக்கொணரப்படும் இக்கட்டத்தில்
அந்த எழுத்தாவணத்திற்கு—தொகுதிக்கு—ஆற்றுப்படையாக அமை
யும் உரைகளுள் ஒன்றான இக் கட்டுரையில், வன்னியள நாட்டின்
பாரம்பரியக் கலைகளின் உயிர்ப்பும் அழகும் முதன்முதலில் உணரப்
படுவதற்கும், இத்தொகுதியின் அத்தியாவசியமும் நிலைநிறுத்தப் படுவ
தற்கும் காரணமாக விருந்த சந்தர்ப்பத்தினை நினைவு கூருதல் தவிர்க்க
முடியாததாகின்றது.

II

இலங்கை அரசு கலாசாரத் திணக்களத்தின் மூலம் நிறுவன
ரீதியாகத் தமிழ் நாடகத்துக்கு ஊக்கமும் ஊட்டமும் அளிக்கவேண்
முனைந்தபொழுது முதலில் இலங்கைக் கலைக்கழகத்தினது ஒரு குழு
வாகவும் (1956-1970) பின்னர் இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவையின்
ஒரு குழுவாகவும் (1971) தமிழ் நாடகக் குழு தொழிற்பட்டது. அக்
குழுவின் தலைவராக முதல் பத்தொன்பது வருடங்கள் கடமையாற்
றிய பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், தமது தலைமைக் காலத்தில்,
தமிழ் நாடக வளர்ச்சியின் ஓரம்சமாக, இலங்கைத் தமிழ் நாடக
அரங்கின் பாரம்பரியத் தளத்தையும் அத் தளத்தின் ஆடிவேராக
அமைந்த சமூக-சுரண அடிப்படையையும், ஆராய்ச்சி பூர்வமாக
அறிவதற்கும் ஆராய்ச்சி நிலை நின்று அப்பாரம்பரிய அரங்கிற்கு மீள
உரு அளிப்பதற்கும் வேண்டிய பணிகளைத் தொடக்கி வைத்தார். இந்த
அறிவு நோக்கின் வழி வந்த செயல் திட்டங்கள் தான் மட்டக்களப்பு
நாட்டுக் கூத்தினைப் புனருத்தாரணம் செய்தன. வடபகுதியைப்
பொறுத்த வரையில், மன்னார்ப் பகுதியின் அரங்க வளம் அவரைக்
கவர்த்தது.

அவரது தலைமைக்காலத்தில் அப்பணினைச் செயல்படும் பரிந்துரை ஒருவருக்கே தொழிற்பட்ட என்மீது 1975 இல் தமிழ் நாடகக் குழுவின் தலைமை பொறுப்பிடுகப்பட்ட பொழுது, இலங்கைத் தமிழ் நாடக அரங்கினது- கூத்து மரபினது- பிறகளைக்கூட இனங்கண்ட நிய வேண்டிய பணி முக்கிய கடமையாயிற்று. கணபதிப்பிள்ளை வித்தியாசனந்தன் கல்விமரபின் சக- மாணவனாகவும், அனுபவத்திலும் கலையுணர் திறனிலும் முத்தோனாகவும்; தமிழ் நாடகக் குழுவுடன் 1956 முதல் அங்கத்துவத் தொடர்பு கொண்டிருந்த திரு.த. சண்முக சுந்தரம் புதுக்குடியிருப்பை மையமாகக் கொண்டு வன்னிவனநாட்டின் கலைப்பாரம்பரியத்தைக் கண்டு பிடிப்போம் என்றார். முடிவு, வன்னி வன நாட்டுக் கலைவிழாவாக (1976) முகிழ்த்தது. முல்லைத்தீவு எனும் அரசாங்க நிருவாக மாவட்டம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே அதன் பண்பாட்டுத்தனித்துவம் அந்தக் கலை விழாவில் நிரூபணமாயிற்று. இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவான கலை மரபுகள், பிரதேசத் தனித்துவத்துடன் அங்கு போற்றப்படும் உண்மை அக்கலைவிழாவில் இடம் பெற்ற கூத்துக்கள், ஆட்டங்களை மூலம் தெரிய வந்தது விழா பற்றி வந்த பத்திரிகை அறிக்கைகள், இலங்கை வானொலியில் ஒளிபரப்பப்பெற்ற விழா நிகழ்ச்சிகளின் தோரூபடி ஆகியன இந்த உண்மையை இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நன்கு எடுத்துக் காட்டின.

அந்த விழாவின் பொழுது அதில் முக்கிய பங்கேடுத்தவர்களைக் கணாதி சண்முகதாஸ், திரு. செற்றஸ்மயில் போன்றோர்- வன்னிவன நாட்டின் வாய் மொழிக்கலைகளை எழுத்துருவிக் கொண்டு வரவேண்டிய தன் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்தனர். திரு. செற்றஸ் மயிலுக்கு இது ஒரு ஆன்ம சபதமாகிற்று. 1976 இல் எடுக்கப் பெற்ற சபதம் இன்று நிறைவேறுகின்றது. "வன்னிவன நாட்டுப் பாடல்கள்" இன்று வெளி வருகின்றது.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணியராசம்பெறின்

III

இலங்கைத்தீவு முழுவதிலும் சமூக - பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களாக வகுக்கும் பணியில் முதன் முதலில் ஈடுபட்ட பிறைய நயான் (Bryce Ryan) என்னும் சமூகவியலாளர், இயைபுடைய சமூகக் குழுமங்கள் என்று அடிப்படையில் பிரித்தபொழுது, வாழப்போனத் தீபகற்பத்தை ஒரு பிரதேசமாகவும், முஸ்லிம்களும் தமிழரும் இணைந்து வாழும் கிழக்குப்பகுதியையும் ஒரு பிரதேசமாகவும், வடபகுதியுடன் சார்ந்த வன்னிப்பகுதியை ஒரு பிரதேசமாகவும் பிரித்துக்கொண்டார்.

மற்றைய பிரதேசங்கள் சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த இடங்களுள் வந்தன. அத்தகைய பிரதேசங்கள் ஐந்து உள்வன.

வடபகுதியின் வன்னிப்பிரதேசம் என்னும் சமூக-பண்பாட்டுப் பிரதேசம் மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கி நிற்பதாக அமைந்தது. இப்பிரதேசத்தின் யாரம்பரியப்பண்பாட்டாய் வண்ப் பொறுத்த வரையில், மன்னார் மாவட்டம் ஒன்றே முற்று முழுதான ஆய்வுக் கவனிப்பைப் பெற்றிருந்தது. முல்லைத்தீவு, வவுனியாப்பிரதேசங்கள் பற்றிய பண்பாட்டாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படா திருந்தன. அரசியற் பிரக்ஞை வழிவந்த சமூக உயிர்ப்புணர்வு மேலோட்டமான வரலாற்றுப்பிரக்ஞைக்கு ஓரளவு இடமளித்தது. "அடங்காப் பற்று"ப் பற்றிய குறிப்புகளை, பண்டார வன்னியனின் வீரம் பற்றிய குறிப்புகள் முதலியன மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன வென்னும், இப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக்கோலம் அழுத்தான அவதானிப்பினைப் பெறவில்லை.

இந்தப்பிரதேசம் அந்தக் குறைபாட்டின் ஓர்மசத்தை முற்றாக அழித்து விடுகின்றது. அப்பகுதியின் இளம் ஆய்வாளர்களை மேற்கொண்டுள்ள ஆராய்ச்சிகள் மீதிக்குறைபாடுகளையும் அகற்றி விடும் இத்துறையில் தமிழரசி சந்திரசேகரம், நா. சுப்பிரமணியனார் போன்றோர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பண்பாட்டுக்களம் பற்றிய ஆய்வு உண்மையில் சமூக - இயற்கை ளாதாரத் தளத்தை விவரிப்பதன் மூலமே பூரணமாகப் பெறப்படும். குணத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமம், அத்தகைய ஒரு கிராமத்தின் சமூகத் தேவைகள், சமூக நிறுவனங்கள் ஆகியன எவ்வாறு அத்தளத்தின் அசையியக்கத்திற்கு உறுதுணை புரிகின்றன என்பதையும், இந்த வாழ்க்கை வட்டத்தினுள் மதம் (நம்பிக்கைகள், கிரியைகள், வாழ்க்கை நோக்கு) எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது என்பதையும் ஆராயும் பொழுது தான் வன்னிவனநாட்டின் பண்பாட்டுக்கோலம் புலப்படும். இப்பிரதேசம் பற்றிக் குறிப்பிட்ட நயான் "இப்பகுதி சமூக நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் வாழப்போனத்தைச் சார்ந்ததாகவும், உயரின - வாழ்க்கைச் குழுவைப் பொறுத்த வரையில் வனங்களின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது" என்றார். "வனம்" தான் "வன்னி"யின் அடிப்படை. தொல்காப்பிய மொழியிற் கூறுவதானால், வனத்தின் கருப்பொருள்களே வன்னியின் பண்பாட்டைத் தீர்மானித்தன.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வன்னிப்பகுதியை, அதாவது தமிழ் வன்னிப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள

சமூகத்தொகுதி மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். வன்னிப்பிரதேசத்திலேயே பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வருபவர்களும், அவர்களுடன் பல் வேறு குடியிருப்புக்களில் இடையிட்டு அப்பகுதிகளில் வாழச் சென்றவர்களான யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்களும் இணைந்து வாழ்கின்றனர். அண்மைக்காலத்தில், மலையகத்தோட்டத் தொழிலாளர் பலரும் அங்கு குடும்பங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனவே அங்கு மூன்று பேரும் சமூகத்தொகுதிகள் ஒருபுறத்தில் தனித்தனியாகவும் பொருளாதார முயற்சிகளில் ஒன்றுபட்டும் வாழ்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

மதத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும் - முக்கியமாக ரோமன் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களும் - இப்பகுதியில் இணைந்து வாழ்கின்றனர்.

சாதியமைப்பைப் பொறுத்த வரையிலும், இங்கு, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற் காணப்படுவதுபோன்று சாதியமைப்பின் கெடுபிடியைக் காணப்படுவதில்லையெனினும் ஏறத்தாழக் குடாநாட்டிற் காணப்படுவதுபோன்ற அதிகாரமுறையைக் கொண்டதாகவேயுள்ளது.

புதிதாகத் தொடக்கப்பெற்ற குடியேற்றத்திட்டங்களில் பாரம்பரியமும் நவீனத்துவமும் (முக்கியமாகப் பொருளாதாரத்துறையில் மிக முக்கியமான நவீன மயப்பாட்டு நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளன) இணையும் முறையினை அறிந்து கொள்வது அத்தியாவசியமாகின்றது.

இவையாவற்றையும் அறிந்து கொள்வதற்கான சமூகவியற்கள் ஆய்வுகளோ, மானிடவியல் ஆய்வுகளோ ஆழமான பொருளாதார ஆய்வுகளோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அரசியல் வரலாறு பற்றிய தகவல்கள் உள என்னும் சமூக அமைப்பிற்கையும் சமூக வரலாற்றிற்குமே அறிந்து கொள்வதற்கான வரன் முறையான முயற்சிகள் இன்னும் கொள்ளப்படவில்லை.

இத்தகைய ஒரு நிலையில் இந்நூல் வெளிவருவது, மேற்கூறிய ஆய்வுகளுக்கு வழிவகுப்பதுபோன்று அமைந்துள்ளது.

IV

வன்னிப்பகுதியின் சமூக- பொருளாதார அமைப்பை மற்றைய பிரதேசங்களின் சமூக பொருளாதார அமைப்புடன் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கும் போழுது பொருளியல் அறிஞர்கள் எடுத்துக்கூறும் “சமனற்ற வளர்ச்சி”க் கோட்பாடு (The Concept of Unequal Development) அங்கு நிச்சயமாகத் தொழிற்படுவதைக் காணலாம். அதாவது சில

அமிசங்களிற் சில இடங்களில் பெரு வளர்ச்சி காணப்பட்டாலும் சில அமிசங்களிற் சில இடங்களின் வளர்ச்சி சிறிதும் இல்லாது. மிகப்புராதன மரபுகள் நின்று நிலவுவதைக் காணலாம். இத்தகைய பிரதேசங்களின் வரன்முறையான சமூக வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு அந்தப் புராதன பாரம்பரியங்களை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டியதவசியமாகின்றது. இந்தியாவின் வரலாற்றிலும் இத்தகைய ஒரு நிலைமையே காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே இந்தியாவின் சமூக வரலாற்றை விஞ்ஞான ரீதியாக அணுக முனைந்த கோசாம்பி குலக் குழு வாழ்க்கை நிலையின் மிச்ச சொச்சங்கள் நவீன இந்திய சமூக அமைப்பிற் பெறும் இடத்தைப் பற்றியறிதல் வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். இன்று ரோமிலா தாப்பர் போன்ற வரலாற்றறிஞர்களும் அவ்வழியே செல்கின்றனர். அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் வாய்மொழி இலக்கியங்களை மிக முக்கியமான வரலாற்றுச் சான்றாக அமைந்து விடுகின்றன. வன்னிப்பகுதியின் வாய்மொழி இலக்கிய வளத்தை இயன்றளவு ஒருங்கு திரட்டிக் கொண்டு இந்நூல் வன்னிப்பகுதியின் சமூகவரலாற்றுக்கான இன்றியமையாச் சான்றுகின்றது.

மேற்கத்திய அறிவியற்றுறைகளை ஆங்கிலத்தின் வழியாகவே கற்றளம்மிடையே நர்ட்டார் வழக்குத் தொகுதி (Folklore) என்பது வாய்மொழி இலக்கியத்தையே முதன்மைப்படுத்துவதாகவுள்ளது. ஆங்கில மரபில் இவ்வாறே கொள்வர். ஆனால் பிரெஞ்சு, ஸ்கந்தி நேவியாப் பாரம்பரியங்களில், நாட்டார் வழக்குத் தொகுதி என்பது பாரம்பரிய வீடமைப்பு உடைவகைகள், விவசாய வழக்கங்கள் போன்ற முற்றிலும் மானிடவியலுக்கான ஆய்வுத் துறைகளையும் உள்ளடக்கிநிற்கும். வன்னிப்பிரதேசம் போன்றவொரு பகுதியின் சமூக வரலாற்றுக்கு அத்தகைய தகவல்களைப் பேணுவதும் அத்தியாவசியமாகும். வாய்மொழி இலக்கியங்களின் உள்ளிடாக அமைந்துள்ள வழக்குகள், எண்ண நியமங்களை ஆகியனவற்றை ஆழமாக ஆராயும் பொழுது மேற்கூறப்பட்ட பரிமாணங்கள் பற்றியும் ஆராய வேண்டியவரும். எவ்வகையிற் பார்க்கினும், வாய்மொழி இலக்கியம் சமூகவரலாற்றுக்கான நல்லதொரு வாயிலாகும்.

“வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள்” நாட்டார் வாய்மொழி வழக்கு என்ற வகையில் மொழியியல், பாடாந்தரத்திறனுய்வுகளின் நியமங்களுக்கேற்பப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

V

வன்னியின் பாரம்பரிய வரலாறுகள் பல ஏட்டுப்பிரதிகளாகவே யுள்ளன. பேராசிரியர் கையெழுத்தினை அவர்கள் அத்தகைய ஓர்

ஏட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்ட வரலாற்றுத் தகவல்களை இலங்கை 'வித்தியா போதினி'யிற் பிரசுரித்தார். ஒட்டுக்கூட்டானிற் காணப்பட்ட வன்னிவரலாறு பற்றிய ஓர் ஏட்டுப்பிரதியினை எனது தகப்பனார் காணஞ்சென்ற பண்டிதர் த. பொ. கார்த்திகேசு அவர்கள் மூலம் பாரிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக்கிட்டிற்று இத்தகைய ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கண்டுபிடித்துப் பிரசுரஞ் செய்வது அத்தியாவசியமாகும். வன்னியின் வரலாற்றைக் கலாநிதி இ. பதிமநாதன், சி. எஸ். நவரத்தினம் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர்.

ஏற்கனவே கிடைத்துள்ள வரலாற்றுத் தகவல்களை; இந்நூலிற் காணப்படும் வாய்மொழிப் பாடல்கள் தரும் சமூக வரலாற்றுத் தகவல்களுடன் இணைத்து நோக்குவது எமது அடுத்த கடமையாகும்.

இத்துறையில் திரு மெற்றூஸ் மயில் தொழிற்பட வேண்டுமென்பது எனது விருப்பமாகும்.

தமிழ்த்துறை
யாழ். பல்கலைக் கழகம்
18-4-1980

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி

— ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

நாட்டார் பாடல் வகைகளுள் ஒப்பாரியும் ஒன்று. நாட்டார் பாடல் வடிவங்களாயிருந்தவை பல பிற்காலத்திலே இலக்கிய வடிவங்களாக மாற்றமைப்புப் பெற்றன. அம்மாதிரி, ஊஞ்சல், குமிய போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உதிகியான முறையிலே வாய்மொழிப்பாடல்களாக இருந்த நாட்டார் பாடலின் வடிவங்களுட் சிலவற்றைப் புலவர்கள் நீண்ட கதை கூறுதற்கு வாய்ப்பான சாதனங்களாகக் கொண்டனர். அந்த வகையில் பிற்காலத்திலே தோன்றிய ஓர் இலக்கிய வடிவமாக ஒப்பாரி அமைகின்றது. கண்டிராசன் ஒப்பாரி, திம்மையன் ஒப்பாரி போன்றவற்றை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம். இவ்வாறு கதைப்போக்காக அமையும் ஒப்பாரி வடிவம் இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்றபோதிலும் அதேவடிவம் இன்னும் நாட்டார் பாடற் பண்புடையதாகவும் அமைந்து வருகிறது. இதற்கு நல்ல உதாரணம் இங்கு தரப்பட்டுள்ள வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி.

வன்னிப் பகுதிக்கே சொத்தமான இக்கதைப்பாடல் சுழத்தமிழ் குடைய வரலாறு, சமூகம், மொழி ஆகியனபற்றி ஆய்வுசெய்பவர் களுக்குத் தன்னளவிலான கருவுலமாக அமையக்கூடியது. ஏட்டிலிருந்து எழுதியபடியே வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டார் பாடல்களில் எவ்வித மாற்றமுஞ் செய்யாது, அப்படியே வழங்குவதுதான் நாட்டுப் பண்பாட்டியல் மாணவனின் கடமையாகும். அதற்கேற்ப இத்தொகுதி ஆசிரியர் ஏட்டு வடிவத்திலிருந்தபடியே வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரியை வழங்குவதுடன், அதனைச் சீர்பிரித்து அமைக்கப்பட்ட வடிவத்தினையும் உடன் வழங்க எண்ணியது பாராட்டுகத்தரியது. அதன்படி சீர்பிரித்து எழுதும் வேலை என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இவ்வேடு கிடைத்த இடமாகிய புதுச்சேரியிருப்பைச் சேர்ந்தவரும் பல்கலைக்கழக மூன்றாம் வகுடத் தமிழ்ச் சிறப்பு மாணவியுமாகிய

செல்வி த. குணலட்சுமியின் உதவியுடன் சேர்பிரித்து எழுதப்பட்டது. எங்கள் ஊர்களிலே இப்பொழுது கூடப் பாடப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல்களின் சந்தத்தினை மனத்திற் கொண்டு ஒப்பிட்டுமுறையில் சீர்க்குப் பிரிக்கப்பட்டன. இம் முயற்சி முடியுந்தறுவாயில் பேராசிரியர் கா. சிவசுந்தரம் அவர்கள் தன்னுடைய தந்தையாருடைய பிரதி என வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி என்னும் நூலினை எமக்குத் தந்துதந்தார். பல வருடம் (1984) வைகாசி 15ம் திகதி 'சிவகுடி' அச்சுபந்திரசாலையில் அச்சேற்றப்பட்ட இந்நூலின் முகப்பில்

“இஃது கிழைக்கரவையம்பதி வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் பழைய ஏட்டிலிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.”

என்னுங் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இந் நூற் பிரதி கிடைத்த காரணத்தால், இந் நூற் பாடல்களுக்கும் எம்மிடமுள்ள ஏட்டுப் பிரதிப் பாடல்களுக்கும் இடையே ஒப்பிடுகை வேறுபாடுகளை கண்டறியும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டோம். நூற் பிரதியிலும் ஏட்டுப் பிரதியிலும் பாடல்கள் சேர்பிரித்து எழுதப்படவில்லை. கதையில் எவ்வித மாற்றமும் காணப்படவில்லை. ஆனால், பாடல் வடிவம், மொழி, சில நிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்கள் ஆகியவற்றிலே பல வேறுபாடுகள் தென்பட்டன. அவ்விவரங்களையாவும் முடிந்த அளவில் பூரணமான முறையில் பாடலமைப்பில் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. ஏறக்குறைய 25 பாடல்கள்வரை நூற்பிரதியிற் காணப்படவில்லை. குறிப்பாக இறுதிப் பகுதியில்,

கட்டையிலே உன்னைவைக்க
நானெடுத்து நானனைத்து
நான் பூசஞ் சந்தனமே — எனக்குக்
கருத்தோ தெரியவில்லை”

என்னும் பாடலுடன் நூற் பிரதி முடிவு பெறுகின்றது. ஆனால் இங்கு பிரசுரமாகும் ஏட்டுப் பிரதியிலோ மேலதிகமாகப் 17 பாடல்கள் வேலப்பணிக்கர் தன் பெண்சாதியை நினைத்துப் புலம்புவதையும், சுடுகாட்டிற் சென்று நாச்சன் அரியாத்தையுடன் நெருப்பில் உடன்கட்டையேற முயற்சிப்பதையும் கூறி, இறுதியிலே

பரமசிவன் பதியில்
வேலப்பணிக்கரும் பெண்சாதியும் — அவை
பரங்குடனேபேரய்ச் சேர்ந்தார்கள்

என்று கதையின் திட்டமான முடிவிலையும் வழங்குகின்றன.

ஏட்டுப் பிரதியினைச் சேர்பிரித்து அமைக்குமிடத்து, நூற்பிரதி யுடன் ஒப்பிட்டு சொல்லோ, சொற்குறையோ வேறுபட்டுக் காணுமிடங்களெல்லாம் அடிக்குறிப்புக்களாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பணிக்கர் என்பவர் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிலே போரீவிரர்களாகக் கிடமை யுரிந்தவர்களாகும். ஆனால் ஈழநாட்டிலே யானைப்பணிக்கர் என்றொரு பிரிவினர் வன்னி இராச்சியத்திலே இருந்தனர். வன்னிப் பகுதி யானை மலிந்த இடம். யானைகளைப் பிடிப்பதற்கும் தந்தங்கள் பெறுவதற்குமென இராச்சியத்தில் ஒரு பகுதியினரை அமர்த்தி வைத்திருக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. அவர்களே யானைப்பணிக்கர். அத்தகைய பணிக்கர்கள் ஒருவராகிய வேலப்பணிக்கரைப்பற்றியும் அவர் மனைவி நாச்சன் அரியாத்தைப்பற்றியும் வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி கூறுகின்றது.

ஈழத்தமிழருடைய பண்பாட்டு வரலாற்றிலே ஈடுபடும் மரணவரிகளுக்குச் சில தரவுகளை வழங்கக் கூடியதாக இக்கதைப்பாடல் அமைகின்றது. ஈழநாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களிலுள்ள ஒப்பாரிப் பாடல்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டு நோக்குவதும் பயனுள்ள முயற்சியாகும். வீரம் சோகம் ஆகிய ரஸங்கள் இழையோடப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. வன்னிவளநாட்டின் நாட்டார் பாடல் தனித்துவத்தினை எடுத்துக்காட்டும் பாடல்களுள் வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரியும் ஒன்றாக அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

அ; சண்முகதாஸ்

18 - 4 - 80

பதிப்புரை

விண்ணிவள நாட்டிற் சிதறி, ஆங்காங்கே பல முதியவர்கள் மனதில் இருந்த பாடல்களையும், பழைய பெட்டிக்குள், கறையானால் அரிக்கப்பட்ட கையெழுத்து, ஏட்டுப்பிரதிகளில் இருந்த பாடல்களையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிட முயன்றேன். இம்முயற்சியின் முடிவாகவே “விண்ணிவள நாட்டுப் பாடல்கள்” என்ற முதற் தொகுதி முக்கிய இலக்கிய வட்டத்தினரால் வெளியிடப்படுகிறது.

இம்முயற்சியை நான் மேற்கொள்ளுவதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்த காரணம், இந்நூலிற் காணப்படும் நாட்டுப் பாடல்களைக் கேட்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ள விண்ணி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் எனினவில்கூடாது, இப்பாடல்களை சிப்பவனுமாக இருந்ததுவே எனலாம். விண்ணி நாட்டுப் பாடல்களில் வரும் பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி, வேலம்பணிக்கரீ ஒப்பாரி, சிந்து வகைகள் ஆகியவை இலக்கியச் சுவை மிகுந்தனவாகவும் நயமுள்ள பாட்டுக்களைக் கொண்டனவாகவும் இடப்பெயர்களைக் குறித்துவரும் பாடல்களில் வரலாற்று கருவூலங்களுடையனவாகவும் இப்பகுதித் தேய்வங்களின் புதுமைகளை எடுத்துக்கூறுவனவாகவும், எமது முத்தொடர்களின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய, பொருளாதாச, சமூக அமைப்புமுறைகளை காட்டுவனவாகவும் இருந்தன.

இந்நூலில் வரும் பாடல்களைத் தொகுப்பதற்கும், முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கும் ஆன காரணத்தை விளங்கிக்கொள்ள அக்கால சமூக அமைப்பைச் சற்றுச் கருக்கமாநோக்கி, அவர்களுடன் இப்பாடல்கள் எவ்வளவு தொடர்புடையன என்பதை ஒப்புநோக்குவது அவசியம். வன்னிதொடு மிகவும் பிற்காலத்திலேயே அப்பிரதிகங்கு உட்பட்ட நாடாகும். அப்பிரதேசத்தில் முன்பு கிராமங்களுக்குக் கிராமங்கள் போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. அதிகமாகக் குளங்களையுடனே மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். நவீன வசதிகள், உபகரணங்கள் இருக்கவில்லை. அவர்களை ஐவனோதய உழைப்பு, விவசாயமரகவே இருந்தது. மாரியில் விவசாயம் செய்வது, கோடையில் அவ்வருவாயைக்கொண்டு செவ்வழிப்பது என்ற நிலையில் அவர்கள் வாழ்வு அமைந்து இருந்தது. பெரும்பான்மையாகப் பண்டமாற்றுச் சமுதாய அமைப்பாகவே இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவமளித்த சமூகத்தினருக்கு நெற்பயிரிடுதலே முக்கிய தொழிலாகும். பாடுபட்டு விதைத்து நெல்லை வளர்த்து நெல் பழுத்தவேளையில், பண்டியும், குருவியும் நெல்லை அழித்துவிடுகின்றன; இதனால் கமக்காரர் தமது விளைந்த நெல்லைக் காப்பாற்றமுடிக

மாகவும், தமது அன்றாட உணவுகளாக பண்டிகளையும், குருவிகளையும் பெருமளவில் வேட்டையாடுவது வழக்கத்திற்குக்கின்றது. அதனால் தான் அக்கால கவிஞர்கள் மறைய மிருகங்களைப்பற்றிப் பாடாமல் பண்டிகளையும், குருவிகளையும் பாடினார்கள். மேலும் கமக்காரர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கூடுதலான அளவு தருகும், குறைக்கும் நிபந்தனைகளில் ஈடுபட்டனவாக அவை இருந்தன. எனினும் பண்டிகளையும், குருவிகளையும் ஜீவகாருண்ய நோக்கில் அவதானித்த ஒரு கவிதை உள்ளத்தின் உணர்வுபூர்வமான வெளிப்பாடுகளாகவே அமைகின்றன. அப்பாடல்கள் குறிப்பாக பண்டிப்பள்ளு உ-ம்: (பா. 31) (பா. 83) (பா. 84)

முடிபு கூறியதபோல நவீனவசதிகள் இல்லாததுடன் மருந்து வசதிகளும் இப்பகுதிகளில் இருக்கவில்லை. இதனால் மனிதருக்கோ, வளர்ப்பு மிருகங்களுக்கோ ஏதும் நோய்கள், தாக்கங்கள் ஏற்பட்டால் தெய்வ நம்பிக்கைதான் அவர்களுக்கு மாற்றும் மருந்தாக இருந்தது. இதனால் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பல்வேறு பெயர்களில் தெய்வ வழிபாடு இருந்ததை இந்நூலைப் படிக்கும்போது தெரியவருகின்றது.

கமக்காரர்கள் நெல் உற்பத்தியுடன் மாடு வளர்ப்புத் தொழிலும் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். மாட்டுக்கு நோய் வரும் நேரத்திலோ, மாடு காணாமல்போனாலோ தாம் நடப்பிருக்கும் தெய்வத்திற்கு நேர்த்தி வைப்பது வழக்கம். “நேர்த்தி” என்பது அப்பகுதியின் வழக்கிலுள்ள சொல். அதாவது நாணயக் காசை வெவ்வேறான இடங்களில் முடிந்து, ஒரு கட்டையிலோ, தமது வீட்டு வளையிலோ கட்டி, தெய்வத்தை உணங்கி ‘நம்பிக்கை’ வைப்பார்கள். பளித்தவுடன் தாம் வழிபடும் தெய்வத்திற்குப் பொங்கல், மோதம், வடை வைத்தும், பெரிய அளவில் சூலைசூலைபாக வாழைப்பழம் வைத்தும், மடை, “நிறைமணி” போடுவது வழக்கம். “மடை”, நிறைமணி” என்பவை பூசை என்னும் சொல்லுக்குப் பதிலாக இப்பகுதியில் தெய்வத்தை மகிழ்விக்க வழங்கும் சொற்களாகும். இம்முறைகளை ஐயனார் சிந்து, நாச்சிமாசர் சிந்து, அண்ணமார் சிந்து ஆகியவற்றிற் காணலாம்.

சிந்துகளில் வரும் இடப்பெயர்கள், குளங்கள் எல்லாம் வரலாற்று ரீதியில் முக்கியத்துவம் கூடாந்து நிற்கின்றன. உ-ம்: வற்றாப்பள்ளி, முள்ளியவளை, மாத்தளன், குழுமுழை, வேணவில், நந்திக் கடற்கரை, தளங்கிளப்பு, கோடலிக்கல்லையன், அச்சிலாய், கொக்குளாய், ஆளகூளாவுடி, வட்டுவாகல், செம்மலை, குருந்துமலைகண்டல், தம்பக்கடவமலை, சடவக்கஞளம், முறிவுக்குளம், சச்சாய்குளம், செம்பெடுத்த குளம், ஆராட்சியார்குளம் என்பவற்றைக் கூறலாம். இவ்விடப்பெயர்களும், குளங்களும் தெய்வ வரலாற்றுடன் தொடர்பு உடையன

அத்தோடு இப்பெயர்கள் வரலாற்று ஆசிரியர்களின் ஆய்வுகளுக்கு உதவியாகவிருக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. உ-ம்: வற்றாப்பள்ளி அம்மன் கோவில், காட்டுவினாயன் கோவில்.

பொதுவாக ஒப்பாரி அமங்கல் நிகழ்ச்சிகளிலேயே பாடப்படுகின்றது. வன்னி நாட்டில் இப்பொழுதும் அமங்கல் நிகழ்ச்சி ஏற்படும் பொழுது ஒப்பாரி பாடுவது வழக்கமாக இருந்துவருகின்றது. அதாவது ஒருவரைப்பற்றி இன்னொருவர் அவ்வது பலபேர் சேர்ந்து பாடி அழுவதாகவே இருக்கும். ஆனால் இந்நூலிற் காணப்படும் வேலப்பணிகர் ஒப்பாரியோ வடபகுதியில் ஒரு தனித்தனி மையுள்ளது. எனினும் கூறமுடியும். ஒரு வரலாற்றை ஒப்பாரியுலமே கவிஞர் எடுத்திக் காட்டுகின்றார். இந்த ஒப்பாரியில் நான்கு ஐந்து பாத்திரங்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். இதைப்பற்றிக் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் விளக்கம் தந்துள்ளார்கள். இந்நூல் தொகுத்தபின்பு முல்லைத்தீவுத் தொகுதியிலுள்ள வெள்ளாம் முள்ளி வாய்க்கால் கிராமசேவகர் எஸ். வேலாயுதம் அவர்கள் “வேலப்பணிகர் ஒப்பாரி” ஏடு ஒன்று வைத்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். அவ்வேடும் இன்னும் புதிய தகவல்களைத் தரக்கூடும். வேலப்பணிகர் ஒப்பாரியில் வரும் ஆரியத்தைப் பெலிவிட்டு இறந்ததாக இந்நூலில்வரும் பாட்டுக்கள் கூற நஞ்சு கொடுத்து அவன் இறந்ததாக வாய்மொழியில் கூறப்படுகிறது. புதிய ஏட்டுப்பீரதி இச்சந்தேகத்தை நீக்கும் என்பதில் நம்பிக்கையுண்டு.

ஆதிக்கமக்காரர்கள் நெல் அறுவடை முடிந்தபின்பு பொழுதுபோக்குவதற்கு கும்மி, கோடைட்டம், சூட்டம் ஊதல், ஊஞ்சல் ஆடுதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்துதல் வழக்கம். அவ்வேளைகளில் பாடப்பட்ட பாடல்களாக எமக்குக் கிடைத்தவையும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்றன. இப்பாடல்களில் “கொட்டுக்கிணத்தடிப் பிள்ளையார் கோவில் கும்மி” முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது. இது குழுமுழையில் இன்றும் பிரசித்திபெற்று விளங்கும் கொட்டுக்கிணற்று வினாயகர் கோவிலின் புதுமையை வரலாற்றுரீதியில் கும்மி வடிவாக எடுத்துக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வகையான சிறப்புக்களை வன்னி வள நாட்டுப் பாடல்கள் கொண்டிருந்ததை நான் கண்டேன். நவீன காலப் போக்கில் பாட்டின் பொருட்களும் ஓசைகளும், அமைப்புகளும் மாறியவரும் சமுதாயத்திற்கேற்ப நவீனப்படுத்தப்படும் வேளையில், பழையன எழிதலும் புதியன புதுதலும் செயற்படும் வேளையில், பாதுகாப்பின்றி அழிந்தும் போற்றப்படாதும் கறையானுக்கு இரையாகியும் வருகின்றவையு

மான வரலாற்றுச் சிறப்பும் பொருட்செறிவும் கொண்ட இத்தகைய பாடல்களை அச்சேற்றிப் பாதுகாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டேன்.

II

வன்னியவள தாட்டிலுள்ள பாடல்களைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட நான் ஏட்டுப் பிரதிகள் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அச்சப் பிரதிகளைத் தேடி எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தேன். “அருவிச்சிந்து கதிரையப்பர் பள்ளு, பண்டிப்பள்ளு, குவிப்பள்ளு” என்ற தலைப்பில் முள்ளியவளையைச் சேர்ந்த சி.ச. அரியகுட்டிப்பிள்ளை அவர்கள் ஏட்டிலிருந்து தொகுத்து மு.வே முருகேசம்பிள்ளை அவர்களினால் கொழும்பு ஆனந்தாபவா அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப் பெற்ற பிரதியும் (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை) 1934ம் ஆண்டு வைகாசிமாதம் 12ந் திகதி கெழக்கிரவையப்பதி வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியசத்தையின் ஒப்பாரி என்ற அச்சப்பிரதியும் கிடைத்தன. யாழ் கணசார மன்றத்தினாலே வெளியிடப்பட்ட ‘வாய்மொழி இலக்கியம்’ என்ற நூலில் பண்டிப்பள்ளு என்னும் பகுதியில் சில பாட்டுக்களும் காணப்பட்டன. இவை தவிர வேறு அச்சப்பிரதிகள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவ்வளவு பிரதிகளில் உள்ள கதிரையப்பர் பள்ளு ‘கதிரமலை பள்ளு’ என்ற பெயரில் நூல்வடிவில் காணப்படுவதால் எனது முதலாவது தொகுப்பான இந்நூலில் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது ஏனைய பாடல்களையே நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளேன். பல ஆண்டுகளாகியுள்ளதும் பாட்டுப் பண் கலைஞர்களினதும் உதவி கொண்டு ஏட்டுப்பிரதிகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பெறப்பட்டன. ஏட்டுப்பிரதிகளையோ கையெழுத்துப் பிரதிகளையோ தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபொழுது இப்பிரதிகளை வைத்திருந்தோர் தமது சொத்தாகவே எண்ணி வெளிவிட மறுத்ததால் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. சிலர் அப்பாடல்களை அச்சேறுவதை விரும்பவில்லை. சிலர் தமது பிரதிகளை யாரிடமும் கையளிக்க விரும்பவில்லை. எனினும் நான் அப்பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் எனது விளக்கத்தையும் நம்பிக்கையும் ஏற்று சிலர் தமது ஏட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கையளித்தார்கள்.

அவர்களை அளித்த ஏட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதிகளை மூலமாக வைத்துக் கொண்டு, அச்சப்பிரதிகளை ஒப்பீடு செய்து, பாடபேதங்களையும் மிகைப்பாடல்களையும் கணித்ததுடன் ஓசையை அடிப்படையாகக்கொண்டு பாடல்களை வகைப்படுத்தியும் தொகுக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. ஏற்கனவே அரியகுட்டிப்பிள்ளை அவர்களினால் தொகுத்து அச்சிடப்பட்ட நூலில் பண்டிப்பள்ளு என்னும் பகுதி ஏட்டிலுள்ள முறைப்படியே சீர் பிரியாது பாடல்களாக அமைக்காது அச்சிடப்பட்டிருந்தது. எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதியின் படி ஏழாவதாக

வரும் பாடல் அவருடைய அச்சப்பதிப்பில் எவ்வித இலக்கமும் பெறுது முற்பகுதியில் தொடர் வசனமாக பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அச்சப்பிரதியின்படி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது:

அந்தியும்சந்தியுமறிந்தே அதிலிறந்தைகள் சிந்தைகள்புரிந்தே
பந்துபோலவே உருண்டேதனிப்பண்டியுமோடிவந்ததுவே.

இப்பாடல் ஓசையின் அடிப்படையில் வடிவம் பெற்று எளிதில் விவங்கக் கூடிய முறையில் சீர் பிரித்து பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது:

அந்தியும் சந்தியு மறிந்தே — அதில்
சிந்தைகள் விந்தைகள் புரிந்தே
பந்துகள் போலவே உருண்டே — தனிப்
பண்டியு மோடி வந்ததுவே

இந்நூல் தொகுப்பினை ஆக்கும் பணியில் ஈடுபட்டபொழுது ஏட்டுப் பிரதியையே முதலில் நோக்கினேன். ஏடுகளில் உள்ள பாடல்களை வரிசையாக வசனமாக எழுதப்பட்டு இருந்தன. எதுகை மோனை பிரித்து எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடும் வழக்கம் இருக்கவில்லை.

உ-ம் ‘பொத்திக்கட்டி’ என்னும் சொற்றொடர் ‘பொத்திக்கட்டி’ எனஎழுதப்பட்டு இருக்கும் (புள்ளியிட்டால் ஏடு கிழிந்து விடும் என்ற காரணத்தினால் இடவில்லை.) ஏட்டில் பாடல்கள் பிரிக்கப்பட்டு இலக்கங்களின் பெற்றிருக்கவில்லை. ஏட்டு ஒலிக்குத்தான் பக்க இலக்கம் தமிழ் எழுத்துக்களில் இடப்பட்டிருந்தது. ‘24’ என்னும் இலக்கத்திற்குப் பதிலாக ‘உச’ என இடப்பட்டிருந்தது. தற் பொழுது வழக்கிலுள்ள எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக சம உச்சரிப்பையுடைய வேறு எழுத்துக்கள் கையாளப்பட்டு இருந்தன.

உ+ம்

ஏட்டிலுள்ள எழுத்துக்கள்

பிழை	பிளை
வேலை	வேளை
தமிழ்	தமிள்
கொழுப்பு	கொளுப்பு
பிரித்து	பிறித்து
வாழை	வாளை

இத்தகையமைக்கக் கொண்ட ஏட்டுப்பிரதிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகளுடன் ஒப்பீட்டு நோக்கப்பட்டன. இயற்றளவு ஏட்டிலுள்ள எழுத்துக்கள் மாறுபடாது மெய்யெழுத்துக்களுக்கு மட்டும் புள்ளியிடும்

பாடல்களை பாட்டுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டும் கையெழுத்துப் பிரதியில் சற்று விளங்கக் கூடிய முறையில் பிரதிமை செய்யப்பட்டன.

எனவே பதிப்பாளியின் என்ற முறையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளானேன். ஏட்டிலுள்ளபடியே பதிப்பிக்க வேண்டும் என்று குரல்கொடுப்போருக்கும், பொருள் மாறுபடாத வகையில் தற்கால மொழிநடையிலேயே சீர்பிரித்து, உடுக்குறி, குறியீடு போட்டு பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற மறுசாரார் குரலுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் நான் நின்று சில நியமங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்நூலினைப் பதிப்பிக்க முயன்றேன்.

சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் எஸ். வைபாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த 'இனியவை நாற்பது' (1949) என்னும் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடும் சில கருத்துக்கள் எனக்குச் சாதகமாக இருந்தன.

“ஆங்கிலத்தில் ‘சாஸர்’ இயற்றிய கவிதைத் தற்காலத்துள்ளார் பொருளுணர்ந்து கொள்ளுதற்கு அருமையாயிருத்தல்பற்றி, சொல்லின் எழுத்தமைதியை மாற்றி அச்சியற்றல் தகுமா? இதுபோன்றதுதானே செய்யுளில் சொற்களைப் பிரித்து அச்சிடுதல்? இங்ஙனம் பிரிப்பதால், செய்யுளின் ஓசை கெட்டுவிடுமல்லவா? இவைகளுக்கு முற்றும் எளிதில் விளங்கும்படி அச்சியற்றவேண்டும் நோக்கமும் கைக்கொள்ளவேண்டுமாயுள்ளதே. இருவகை மனப்பாங்கிற்கும் ஒரு சமரசம் ஏற்படவேண்டியது அவசியம். இந்நெறியில் நான் சிறிது முயற்சி செய்திருக்கின்றேன். அனுபவம் பெருகப் பெருக இந்நியமங்கள் திருந்தியமையலாம். தொகை அதிகரித்து வரும் இந்நாளில் இந்நியமங்கள் தக்கபடி ஆராயப்பட்டு அனைவர்க்கும் உடன்பாடான சில நியமங்கள் ஏற்படல் வேண்டும். அக்காலம் விரைவின்வரின் நலமாகும்”

என்கின்றார்.

கலாநிதி பர. ரா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பதிப்பு செய்து, தமிழ்ப்புத்தகாலயம் 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் பிரசுரித்த “தமிழக நாட்டுப் பாடல்கள்” என்ற நூலில் 51 ஆம் பக்கத்தில்வரும் கூற்றாகிய,

“வாய்மொழியாக வழங்குவரும் நாட்டுப்பாடல்களுக்கு எழுத்துவடிவம் கொடுக்கையில் நாம் சில சிக்கல்களை எதிர்போக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக இப்பாடல்களுக்கு அடி அல்லது வரி வரையறை அமைப்பதைக் கூறலாம். நாட்டுப்பாடல்களின் காணப்படும் எதுகை அடிவரையறை செய்வதற்கு உதவுகிறது.

எதுகை வரிகளின் துவக்கத்தைக்காட்டி, பாடல்களுக்கு வரி, பத்தி வரையறை அமைய உதவுகிறது” என்ற கருத்தும் எனக்குத் தென்பட்டியது.

எனவே பின்வரும் நியமங்களைக் கையாண்டு துணிவுடன் பதிப்பிக்க முயன்றேன்.

அ) ஏட்டு ஓலையில் வசனம்போல் எழுதப்பட்ட பாடல்களை நாலு வரிப் பாட்டுக்களாகவோ, எட்டுவரிப் பாடல்களாகவோ, ஆறுவரிப் பாட்டுக்களாகவோ எழுதுதல். (இது ஒருவகைப்பாட்டு)

ஆ) சீர் பிரித்து, சந்தி பிரித்து, பாட்டுக்களை எழுதுதல்.

இ) ஏட்டில் உள்ள பாடல்களைப் பிரித்து, அவற்றுக்குத் தமிழ் இலக்கத்திற்கு (உச)ப் பதிலாக அராபியத் தொடர் இலக்கம் (24) இடுதல்.

ஈ) மெய்லெழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடுதல் ‘க’ — ‘க்’.

உ) பல்வேறு கைசெழுத்து ஏட்டுப்பிரதினை, அச்சப்பிரதினை ஒப்பு நோக்கிப் பாட ரூபபேதங்களை அடிக்குறிப்பாக இடுதல்.

என்னும் நியமங்களைக் கையாண்டு பதிப்பித்தேன்.

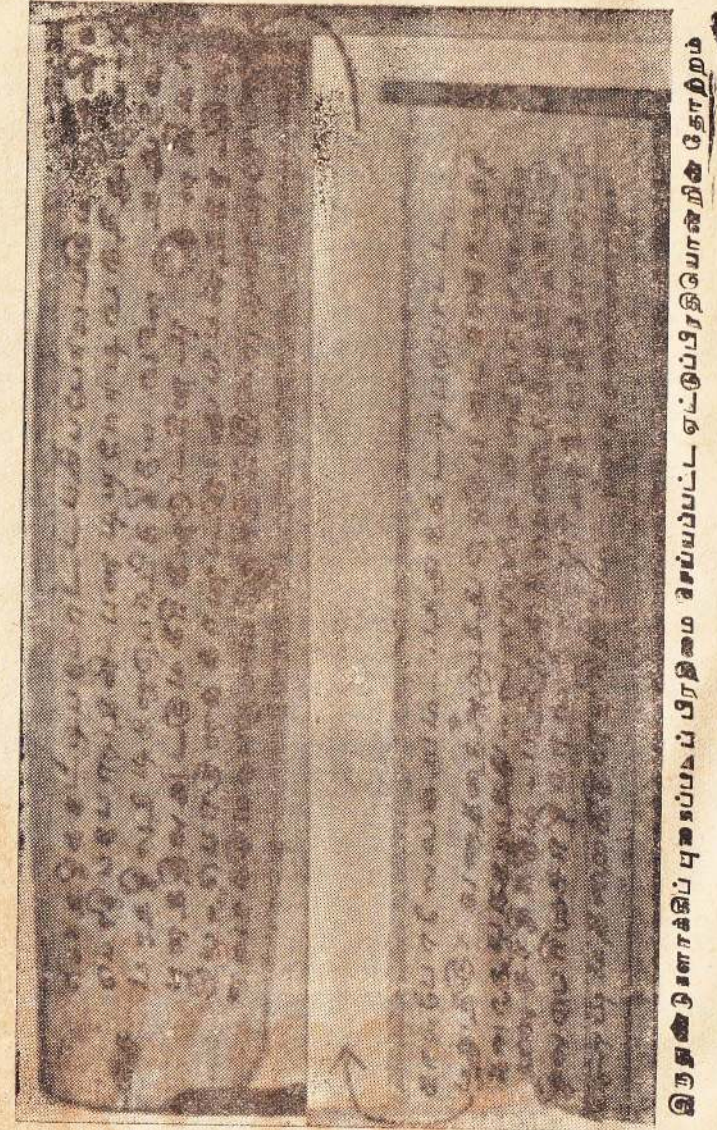
புனைப்படப்பிரதிமை செய்யப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதியிலே “பொத்திக் கட்டிப்போட்ட...” என்று தொடங்கி “...வினையும் தறைக்குள்ளே ஏகி?னும்!” எனமுடியும் சுமார் நான்கு பாட்டுக்கள் ஆறுவரியிலே வசனம்போல் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இதற்குமுன் அச்சேற்றி வந்துள்ள முறைகளைக் கையாண்டு அச்சிட்டால் மக்கள் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. எனவேதான் தனித்தனிப் பாடல் வடிவமாக எழுதுமி முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மேலும் சீர்களைப் பிரித்தல், இசைவீண்பத்தை உணர்தற்கும் பயன்பட்டது. ஏனெனில் இவ்வீண்பம் சீர்களையே முக்கிய நிலைகளாகக் கொண்டது; எனினும்,

“சீர்பற்றிப் பிரிப்பதும், இசைபற்றிப் பிரிப்பதும் பொருளுணர்ச்சிக்கு உதவுவன அகில, தமிழறிவு மிக்கார்க்கும் இசை - அறிவு உடையார்க்கும் அன்றி, ஏனையோர்க்கும் இவை பயன்படமாட்டா.

இருதனுள்ளுக்கிப் புனைப்பட்ட பிரதிமை செய்யப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதிபொன்றின் தோற்றம்

இதை மனதிறிகாண்ட வையாபுரிப்பிகளை அவர்கள் 1955 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த திவ்வியப் பிரபந்தம் 'முதலாயிரம்' என்னும் தனது பதிப்பின் பதிப்புறையில் கூறுவதாவது,

"பொருளுணர்ச்சிக்குச் சீர்பிரிப்பதைக் காட்டிலும், சந்தி பிரிப்பது அவசியம். தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பவர்கள் இக்காலத்தில் அரியர். சந்தி சேர்ந்துள்ள தொடர்களை இவர்களை பிரிக்க முடியாமல் தடுமாறுகிறார்கள். இம்முயற்சியும் பலராலும் ஒரு நியமமின்றிப் பலபடியாகக் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. எனவே இது வேண்டும் பயனை அளிக்கவில்லை. இருபாலார்க்கும்எளிதில் பொருள் உணரக்கூடியபடி செய்யுளை அமைத்தால்தான் தற்காலத்தவர்க்கும் பயன்படுவதாகும். இந் நோக்கம் செய்யுளில் வரும் பதங்களில் பெரும்பாலானவற்றைப் பிரித்தாணைறி முற்றுப்பெறுது. இந் நெறியே ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் சிறந்தது. அடி பிரித்தல், சீர் பிரித்தல், சேருள்ளே சந்தி பிரித்தல், பதங்களைப் பிரித்தல் என வரும் பரிணாமக் கிரமப்படியும் இது உண்மையாதல் காணலாம்"

என்று கூறுகிறார்.

எனவே எஸ். வையாபுரிப்பிகளை அவர்களுடைய கூற்று இப்பதிப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நியம முறைகளுக்கு அரண்செய்வதாக உள்ளது. ஏட்டுப்பிரதியில் பதிவுசெய்யப்பட்ட பாடல்களில் ஒரு வரியை எடுத்து, எவ்வாறு அடிபிரித்து, சீர்பிரித்து, சந்தி பிரித்து பதங்களைப் பிரித்துக் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு உதாரணம் வருமாறு : (ஏட்டிலுள்ளபடி பதிப்பிக்கப்பட்ட பாடல்களைக் கவனிக்கவும். - பக் : xxxvi)

"பொத்திக் கம்பிப்போட்ட பள்திபோல் - பரும்
பூசனிக் கம்போல் வயிறும்
பத்துக் கம்பிப்போட்ட பொதிபோல் - தலிப்
பண்டியுமோடி வந்ததுவே."*

என ஓசையை அடிப்படையாகக்கொண்டு பாடல்வடிவமாகப்பெற்றுள்ளது.

பாட ரூபேதங்கள் பற்றி இங்கு கூறுதல் வேண்டற்பாவது, பாடபேதம் என்று குறிப்பது ஒரு சொல்லுக்குப் பிரதியாக வரும் பிரிதொரு சொல்லையாகும். உத்க 'பொல்லு' 'கம்பு' (ப 16) என்பன பாடபேதங்களாகும். 'நாபுரம்' 'முபுரம்' (ப 41) 'வன்னியரும்' 'கன்னியரும்' (ப - 29) என்று வருவன போல்வன ரூப பேதங்களாகும்.

சிவநிறைவிட ஏற்றுகின்றதெனவே கண்ணகியின் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. கோவரணமொடு பொறுபட்டவரும் ஏந்தி என்பதற்கு வர்ணணப் பட்டொன்று கைதனிலே ஏந்தி என்றும் காணப்படுகிறது. சில இடங்களில் பாட்டுக்கள் முழுக்கவே வேறு பாட்டாக இருப்பதைக் காணலாம். பக்கம் (89) பாட்டு (33) இவைகளையன்றிப் பிறையெனக் கொள்ளும் பல சொற்களும் தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலும் ஏட்டை எழுதும்பொழுது பிழைவிட்டிருக்கலாம்; அல்லது ஏட்டைப்பிரதிபண்ணும் பொழுது பிழைவிட்டிருக்கலாம். தமக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளில் சிலவற்றைவிட்டும், சிலவற்றைச் சேர்த்தும் வசதிக்கேற்ப எழுதிவிருக்கலாம்; பாட்டுப் பாடும் உச்சரிப்பைக் கவனியாது எழுதியதினால் ஏற்பட்ட பாடபேதங்களாகவும் இருக்கலாம். பிழை என்று நாம் கொள்ளுபவை உயிர்த்தத்துவத்தோடுள்ளிருக்கின்றன. நாட்டுப்பாடல்களைக்கொண்டு அக்காலத்திலே எவ்வாறு உச்சரித்து வந்தனர் என்பதை 'ஐந்தாறு' அஞ்சாறு (பக்கம் 17) 'செந்நெல்' சென்னல் போன்ற ஒலி பேதங்கள் காணப்படுவதைக் காணலாம் கிராமிய மரபு மொழியிலேயே பாடல்கள் அமைந்திருப்பதை அப்படியே பதிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஏட்டிலுள்ள மொழிநடை ஏறக்குறைய இப் பாடலில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. அக் காலத்திலே வழங்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் பிழையாக இருந்தபொழுதும் உச்சரிப்புச் சரியாகவே இருந்தது. தற்காலத்தில் கருத்துக்கள் வேறுக அமைகின்றன என்ற எதிர்பார்ப்பு ஏற்படலாம். எனினும் உச்சரிப்பைக் கொண்டும் முன்வரும். பின்வரும் வசனங்களைக்கொண்டும் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளமுடியுமாக்கையால் பாடல்பாடிய காலத்து மொழிமரபிலேயே பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

"வானைப்பழம்" என்ற செகல்லு பழம் என்று வருவதால் "வானைப் பழம்" என்று கருதிக்கொள்ள முடியும். பாடல்களைத் தொகுத்தப் பதிவு செய்யும்போது இடையிடையே சில பாட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை. இவை "....." என்ற அடையாளத்தாற் குறித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

எனினும் இந்நூலில் வரும் 'அம்மன் சிந்து' பாடல்கள் இரு குறிகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன கிடைக்கப்பெற்ற ஏட்டுப் பிரதியும், எழுத்துப் பிரதியும், சிலசில வரிகள் ஒற்றுமையாக இருந்தாலும் பாடல்கள் வரிக்குவரி வேறுபட்டிருந்தன. இதனால் இரு பிரதிகளிலுள்ள பாடல்களையும் வேறுவேறு பிரசுரிக்க வேண்டியதாக இருந்தது.

இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட பாடல்கள் எக்காலத்தவை என்று கேள்வி எழுப்புவர் என்பது எதிர்பார்க்கக்கூடியது; எழிமிட

கிடைத்த ஏட்டினில் திணி, ஆண்டு இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்பாட்டுக்களில் வரும் சமூகம் பண்பாட்டியல் முறைகளைக் கொண்டும் சொல் பிரயோகங்களையும் வரலாற்று அம்சங்களையும் கொண்டு ஓரளவு காலத்தை வகுத்துக்கொள்ள முடியும். இச்சிறு பதிப்புகளினால் விரிந்த வினாக்களின் முடியவில்லை. வன்னியின் புவியியல், சமூக, பொருளாதார அம்சங்களை தந்த ஜே. பி. ஹாயில் அவர்களின் 'த மனுவகி ஒவ்வன்னி' என்னும் நூலில் வரும் குறிப்புக்களுடனும், வேறு வரலாற்று நூலுடனும் ஒப்புநோக்கிக் காலத்தைக் கணிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்நூலில் வரும் சில பாடல்கள் போத்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு.

வன்னிப் பிரதேசத்திற்கு பொதுவகையில் உரிமைபுண்ட இப்பாடல்களுக்கு ஆதாரமான ஏட்டுப்பிரதிகள், கையெழுத்துப்பிரதிகள் என்பன, குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலிருந்தே கிடைத்திருக்கின்றன. இத் தொகுப்பில் இடம்பெற வன்னிப்பிரதேச மரபு வழிப்பாடல்களை இவ்வரும் பதிப்புகளில் வெளிக்கொணருவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கின்றேன்.

III

இத் தொகுப்பின் நூல்வடிவில் வெளியிடுவதற்கு முன்வந்த முல்லை இலக்கிய வட்டத்தினருக்கு எனது முதல் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவருள் இருக்கின்றேன். 'நாட்டுப் பாடல்' தொகுப்பாக பதிப்பிப்பதற்கு ஏட்டுப்பிரதிகளையும், கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் தந்துதவிய திருவாளர்களை புதுக்குடியிருப்பு எஸ். கணபதிப்பிள்ளை, எஸ். தம்பிப்பிள்ளை, முள்ளியவளை சி. உ. நடனசபாபதி, புதுக்குடியிருப்பு சி. ஆறுமுகம், குழுளமுனை சி. தெப்பேந்திரம்பிள்ளை ஆகியோருக்கும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் நா. சுப் பிரமணிய ஐயர் அவர்களின் ஊடாக முள்ளியவளை ஆழ்வாப்பிள்ளை, திரு. கோணமலை, திரு. வே. மயில்வாகனம், திரு. சி. சதாசிவம், திரு. கைலாசபிள்ளை, திரு. வி. பொன்னையா ஆகியோருக்கும் நன்றி புடையேன். மற்றும் அனுபவங்களைத் தந்து உதவிய முதியவர்களுக்கும் நன்றிகள். மே. செபஸ்தியாம்பிள்ளை, ஆளம்பிக் என்ற முகவரியில் ஒரு எழுத்துப்பிரதி கிடைத்தது, அப் பிரதியை எழுதியவர் இறந்த விட்டாரெனினும் அப்பிரதிமுலமாக புதுத்தகவலைப் பெறமுடிந்தது. யாவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களை தட்டச்சில் பொறிக்கும் பணியில் அருந்தணையாற்றிய செ. தனபாலசுந்தரம் (கல்வித் திணைக்களம்), திருமதி சாரதாதேவி சுவசுப்பிரமணியம் (உக்ரூராட்சி திணைக்களம்)

திரு. ஆ. ஆனந்தராஜா (மதிப்பீட்டுத் திணைக்களம்), செல்வி. திருப்
பதி பசுபதி (தேசிய வீடமைப்புத் திணைக்களம்), திரு. எஸ். இரா
ஜேந்திரம் (பாழ், கச்சேரி) ஆகியோருக்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த
நன்றிகள்.

இந்நூல் பதிப்பு முயற்சியின்போது பதிப்பு ஆலோசகர்களாக
உதவிபுரிந்த கலாநிதி அ. சண்முகநாஸ், முல்லைமணி வே. சுப்பிரம
ணியம், திரு. நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோருக்கும், பதிப்புரை
எழுதுவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
அவர்களுக்கும், அவ்வப்போது பல்வேறு உதவிகளை வழங்கிய செல்வி
தமிழரசி சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கும் நான் நன்றிக் கடப்பாடுடை
யேன்.

இந்நூல் அச்சேற்றும் பணியில் இரவு பகல் பாராது அயராது
உழைத்த செட்டியார் அச்சு முகாமையானர்கள் இ. சங்கர் அவர்
களுக்கும், பேரம்பலம் செட்டியார் சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கும், அச்
சு ஊழியர்களுக்கும் என்னும் நன்றியுடையேன்.

புதுக்குடியிருப்பு.
முல்லைத்திவு.
16-1-1980

— செ. மெற்றான்மயில்

பொருளடக்கம்

சமர்ப்பணம்

முடிவுரை

அணிந்துரை

வாழ்த்துரை

சிறப்புரை

வேலப்பணிகர் ஒப்பாரி — ஓர் அறிமுகம்

பதிப்புரை

பள்ளு

1 பண்டிப் பள்ளு

2 குருவிப் பள்ளு

சிந்து

1 பிள்ளையார் சிந்து

2 பரமசிவன் சிந்து

3 நாகதம்பிரான் சிந்து

4 முருகையன் சிந்து

5 அம்மன் சிந்து

6 விறமன் சிந்து

7 வயிரவர் சிந்து

8 ஐயனார் சிந்து

9 வீரபத்திரன் சிந்து

10 அண்ணமார் சிந்து

11 வதனமார் சிந்து

12 நாச்சிமார் சிந்து

13 முறிகண்டியான் சிந்து

14 ஐவர் சிந்து

15 குளக்கோட்டான் சிந்து

16 குருவிச் சிந்து

ஒப்பாரி

1 வேலப்பணிகர் ஒப்பாரி

பொது

1 செட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மிப்பாடல்கள்

2 கும்மி

3 வந்தனம்

4 கமக்காரன் வயந்தன்

5 பறவை வயந்தன்

6 கல்லடியான் காதல்

1

2

17

23

25

26

27

29

30

50

50

52

55

57

58

62

63

64

67

68

72

75

119

121

125

126

127

128

129

பள்ள

பண்டிப்பள்ளு

சீர்பொருந்தும் உலகினில் மானிடர்
சென்ன லான விளைவை யளிக்க
ஊர்பொ ருந்திய பண்டிமேல் இன்னிசை
ஓத ஐங்கர னேயருள் தாராய்
பேர்பொ ருந்திய மேரும லேதனில்
பின்னில்லா தொரு கோட்டை ஒடித்தோன்
பார்பொ ருந்திய¹ பாரதந் தீட்டிய
பண்ண வங்கடைக் கண்ணருள் வீரே. 1

என்ன மாயவள்ளி தண்ணி னைக்க
இணங்கி டாதவண் ஏகமுன் னோடி
வண்ண மாமத யானையாய் வந்தருள்
வாரணபத மீதருள் வீரே. 2

பார்த்த னாகிய பக்தர்க்க ருளும்
பராபரா ஒரு பா கங்கொண் டோனே
சுர்த்தனேபரி சுத்தனே நித்தம்
கருணை வைத்தென்னைக் காத்தருள் வீரே. 3

செந்தி மானகர் தன்னிலே வந்திடும்
செல்வனே பிளை யாவும் பொறுத்து
சொந்தமாக அடிமைப் படுத்திடும்
சூய்யனே கதிரைக் குமரேசனே. 4

பின்னு மிவ்வுல ருள்ளதெய் வங்களைப்
பேணி எந்தலை மேல்பதம் வைத்தேன்
முன்ன மேவினே தன்னைய சுற்றும்
முதல்வ னேயைங் கரமுடை யோனே. 5

---

1 பொருத்திடப்

பன்றிகள் வருகை

களகளத்த சுரிதனிலே காலை யோட்டி

களத்ததோர் சூள்தடியை கையிலேந்தி¹

குழை குழைத்த² மண்ணெடுத்து உண்டை³ செய்து

குண்டெடுத்து கவுணிலிவைத்துக் கொண்டு போக⁴

பளபளனை நிலவெறிக்கப் பனியும்⁵ தூறப்

பண்டியனார் தறைக்குள்ளேவந்து பாயந்திட டாரே.⁶

தரு: தெந்தென தெந்தென தென்ன — தென

தெந்தென தெந்தென தென்ன.

அந்தியும் சந்தியு மறிந்தே — அதில்

சிந்தைகள் விந்தைகள்⁶ புரிந்தே — பரும்

பந்துகள் போலவே உருண்டே — தனிப்

பண்டியு மோடி வந்ததுவே.

7

காலையும் மாலையும் பார்த்தே — கரு

மேகம் போலேகினை சேர்த்தே⁷ — சின்ன

பாலரும் தாய்களுமாகத் — தனிப்⁸

பண்டியுமோடி வந்ததுவே.

8

குட்டியும் தாய்களுமாக — குறங்

சொள்ளிபோல் கால்களும் நோக

ஒட்டிம றைந்துநின் றேதான்

உல்லாசப் பண்டியும் வந்ததுவே.

9

கச்சையைக் கட்டியி றுக்கி — தங்கள்

கைதனித் சூள்தனை மினுக்கி

பட்சமதாகவே நடக்கும் — ஆனைப்

பாராமற் பண்டியும் வந்ததுவே⁹.

10

1 தோளில் வைத்து 2 பெருகுளத்தில்

3 உருண்டை 4 குறித்தே போட 5 மழையுந்

6 விந்தைகள் சிந்தைகள் 7 கூட்டி 8 பரும்

9 பக்கமதாகவே நடந்தே தனிப் - பாராமற் பண்டியும் வந்ததுவே

நாலுகாலை சத்தமு மடக்கி — நாய்க்

குட்டிபோல் மேனியையொடுக்கி

கூலைவால் சொள்ளியை மினுக்கி — பண்டி

கூட்டத்தோ¹ டோடிவந் ததுவே.

11

முண்டு முளத் தின்கீழ்² வைத்த — ஆமை

முட்டையைச் சோதிக்கும் வித்தை

தோண்டிய ருந்திடும்³ சொத்தை — சொண்டு

சூட்சியப்⁴ பண்டியும் வந்ததுவே.

12

பிரங்கி போற்சொத்தை கொண்டு — மண்ணைப்

பேர்த்திடும் வல்லமைகண்டு

ஆரம்பி யாமலே நடந்தே — ஆள்

பார்த்துப் பண்டியும் வந்ததுவே.⁵

13

நண்டுகள் குஞ்சுகள் போலே - பல

பெண்டுகள் பிள்ளைகள் கூடப்

பண்டுள்ள பேர்களும் சூழ⁶ — தனிப்

பண்டியுமோடி வந்ததுவே.

14

காடுகள் எங்கணும் திரிந்தே — அதின்

காலுகள் நாலும் ஓய்ந்திடவே⁷

பாடுகள் தானது தெளிந்தே — தனிப்⁸

பண்டியுமோடி வந்ததுவே.

15

பொத்திக் கட்டிப் போட்ட பறிபோல் — பரும்

பூசனிக் காய்போல் வயிறும்

பத்துக் கட்டிபோட்ட பொதிபோல் — தனி

பண்டியுமோடி வந்ததுவே.

16

1 கூட்டமாய்

2 முளத்துக்குள்

3 அருந்திய

4 குச்சியப்/குத்திரப்

5 ஆரம்பியாமலே நின்று-அங்கே-ஆள் பார்த்துப் பண்டியும் வந்ததுவே

6 சூழ்ந்தே 7 ஓய்ந்தே 8 பரும்

பன்றி சொல்வது

தரு! தெந்தென்னான தென்தென்னான
தென தென்னான தென்தென

வனத்தை யறுத்து நெருப்பைக் கொளுத்தி
மரத்தின் தடிகள் பொறுக்கியே
வளைத்துவேலி நிரைத்துக் கறுத்த
வளர்நெல் விதைகள் தூவியே.

17

புனத்தில் அடரும் கரிகண்டோனே
புள்ளி மான்பல சரதிக்குப்
பிரித்துக் கொடுத்துத் தனக்கு மிஞ்சிய
பொருள் கொண்டேகு மனிதரே.

18

இனத்திற் பெரிய சாதி நாங்கள்
பிளைக்க வளியில் லாமலே
எவர்க்கும் பெருமை கொடுக்கும் சென்னெல்¹
விளைவு தறைக்குள் ஏகினோம்.

19

பன்றி கண்ட கனவு

கனக்க விளைவிங் கிருக்கும் செய்தியை
நமக்கிங் கொருவ ருரைத்திடார்
கன்னி துயிலில்² கண்ட கனவைக்
களறக் கேளும் மனிதரே.

20

நாமன் நம்மடை³ பெண்டிலும் பிள்ளையும்
நடுவ னத்திலே திரியக்கே⁴
நயந்து கவலைக் கிழங்கு கிண்டி
நாங்கள் தின்று திரியக்கே.

21

1 செந்நெல் 2 துயிலிடை 3 நானும் என்னுடைய 4 திரிந்துதான்

வானிலிருந்து மனைகள் பொனிய
மாரி வெள்ளம் பெருகவும்¹
வானைக் கிளங்கும் பாலைப் பழமும்
மகிழ்ந்து பொறுக்கித் தின்னக்கே.

22

கானிலிருந்து மயிலும் குயிலும்
கலந்து ஏசல்² பாடவும்
காட்டுக் கிளியும் கூட்டுப் புருவும்³
கடிபட் டொருசொற் கூறவும்.

23

தேனிலினிய மனைவி யருண்டு
திடுக்கிட் டெழுந்து என்னுடன்
செப்பிடப் பொருள் தேர்ந்து பார்த்துநான்
தேவி யாருடன் கூறினேன்.

24

கன்னல் தளையும் சென்னெல் விளையும்
கால மென்றறி வாயெடி
காட்டுப் பிளைப்பைப் போட்டு மானிடர்
நாட்டில் சென்றிட லாமடி.

25

மண்ணில் நமது கண்ணுக் கினிய
மக்களைத் துரந்தளையெடி
வல்ல வயலில் செல்லப் பயிரில்⁴
நெல்லருந்திட லாமடி.

26

பன்னு மடியு நுணியும் தறித்த⁵
பனந்துண் டம்போ லளகியார்
பாவை யெனது ஆசைக் கிசைந்த
பருத்த உரல்போ லிடையினுள்.

27

1 பாபவே 2 கடிபட்டு 3 காட்டுப் புருவும் கூட்டுக்கிளியும்
4 வன்ன வயலில் சன்னல் கதிரில் 5 தறித்த

சொன்ன படிநம்முடனே நம்மைச்
சூழ்ந்து¹ பண்டிகள் யாவரும்
சுறுக்கு விளையும் தறைக்குள் வந்தோம்
தூரத்த வேண்டாம் மனிதரே.

வேறு

பன்றி குட்டிகளுக்குக் கூறும் அறிவுரை

தரு! தெந்தென தெந்தென தெந்தென்ன
தென தென தெந்தென்ன தெந்தென்ன.

நாடியேயொரு பிள்ளையில் லாமலே
நான்கள் தோறுந்த² வங்கள் புரிந்தே
தேடியே யெங்கள் சிவலிங்கப் பிள்ளையார்
சிந்தை கூர்ந்தொரு மைந்தனைத் தந்தார். 29

காட்டி லோடிவி னையாடு மாப்போல்
கடத்தினே ரத்தைப் போக்கவும்³ வேண்டாம்
நாட்டில் மானிடர் செய்திடும் சென்னல்லை
நாளும் தின்னக் கிடையாது மக்காள். 30

தாயை விட்டுப் பிரியவும் வேண்டாம்
தனியே தூரத்தே செல்லவும்⁴ வேண்டாம்
வேசை மக்கள் உலாவியே வந்தால்
வெருட்டு வார்ஓடித் தப்பவும் மாட்டீர். 31

ஓட்டும் சச்சையு மாகத் துரத்துவான்
ஊண்டிச்⁵ சூளிநூல் ஊட்டி முறிப்பான்
குட்டி யென்றும் னமிரங்கான் குறங்
கொள்ளி யாலுயிர் கொல்லுவன் மாக்காள் 32

1 சமத்தைச் சூழ்ந்து 2 முழுதும் 3 இடத்திலே நீங்கள் போகவும்
4 போகவும் / அகலவும் 5 சுளட்டி

பெற்ற தாய்க்கும் பிதாவுக்கு மல்லது
பிள்ளைச் செல்வம் பிறரறி வாரோ
உற்ற தோர்எலி தன்விளை யாட்டில்
உறங்கும் பூனைக் குவப்பில்லைக் கண்டீர். 33

தாங்கொணாத பசியின் துயரால்
தனைக்கும் சென்னல் தறைக்குள்ளே வந்தோம்
எங்கும் புண்கொண்ட எருதின் துயர்¹ கண்டு
இரங்குமோ சொல் அருந்திய காகம். 34

மீண்டு² உங்கள் பசித்துய ராலே
விலகி³ மானிடர் கைவச மானால்
பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட தேரை
பறிக்குமோ⁴ வீண் அவத்த மென்மக்காள். 35

தூர மீதிலே கண்டாலு⁵ மும்மை
தொடர்ந்து⁶ நீங்கள் அடர்ந்து நின்றாலும்
பாரா மல்லும்மைப் பெற்ற வயிறு
பதைத்து⁷ நெஞ்சம் தரிக்குமோ மக்காள். 36

எங்கள் தன்னை வளர்த்த தகப்பனும்
ஈன்ற தாயும் பிறந்தவர் போனால்⁸
வந்து கண்டது⁹ முண்டோ நீர் மாண்டால்
மறுத்து¹⁰ வந்தென் மனத்துயர் மாற்ற¹¹. 37

கொல்லை எங்கும் குத்திடிற் கால்கள்¹²
குளம்பு நோகும் குழந்தைகள் நீங்கள்
சொல்லும் புத்தியைக்¹³ கேட்டெங்கொரு
தொடர்ந்து¹⁴ சென்னல் அருந்திடுவீரே. 38

1 துயரத்தை 2 தின்னும் 3 இங்கு 4 பறிக்கலாமோ கூறுங்கள்
5 காட்டிலில் 6 துரந்து 7 பதைக்குது 8 பின்னன்
9 காண்பது 10 பேந்து 11 மாறுமோ 12 காலில்
13 சொன்னசொல்லே நீர் / சொல்லும் வார்த்தையைக் 14 துரந்து

பன்றி மனைவியை நோக்கிக் கூறுவது

தரு: தெந் தென தெனன தென தென தெனன
தென தெனத் தெனனத் தென தெனன

வங்கன வடிவே என்கிளி மொளியே
வஞ்சியரே குண ரஞ்சிதமே
தன்படி எனது மைந்தர்கள் தனியே
வருவளி¹ நீ விடலாமோடி.

39

பண்புடனுனது பெருவயிறுதான்
பருகிற நினைவது தானேடி.
கண்படு மெனது மைந்தர்கள் தன்மேல்²
எள்ளளவும் தயை இல்லையடி.

40

ஒன்பது சிறுவா தன்படி தனியே
உயர்³ பெற உறுபெறுயிறது தான்
கண்படு மெனவே உன்கொடு மனதில்
கடுகளவுந் தயவிலையடி.

41

கண்டவர் நம்மைப் பண்டிக னெனவே
களறிடு மொளியது சரியெனவே
நன்றிகளறியாக் சண்டி யுன்மனதை
நானது கண்டது தானடியே.

42

முன்பது போலென் மைந்தரை விலக
விடுகில் எனியுனை நொடிதனிலே
புண்படு முடலைப் பொருதிரு கூரும்
போடுவனிது நிசமோடறிவாய்.

43

சந்திர ருடனே சூரியர் வரினும்
தரைதனி லெனது கண் மணிமகளைப்
பித்திட விடுகினில் இன்குட லெடுத்து
போடுவனிது நிச மோடறிவாய்.

44

1 வரவழி 2 மேலே - மேலி 3 துயர்

மந்திர மறிவார் தந்திர முடையார்
மணிதர்கள் எனவரு சிறுவர்கள் தான்
புந்தியி லுணரா மைந்தரை விலகிப்
போகவும்⁴ நீவிடலா மோடி.

45

பொங்கிய தடமும்¹ சங்கிலி வலையும்
பொறிகளும் வைப்பார் வழிதனிலே
கங்குலை விடுவார் எங்களை வெல்லக்
கருவொடு தப்பப் பாருமடி.

46

பாய்கிறவழி தனில் நேரிய கழுவை
பரிவோட டிப்பார் பாருமடி.
மேவியே வந்து பாயினிவிடம் வலம்
மீதிலடர்ந்து பாயுமடி.³

47

வருபெரு வழியாய் வாசலை விடுவார்
வானிடிபோலே இடர்தனை வைப்பார்
அதுவழி சுகமென் றேகிடில் நம்முடல்²
அம்மியி லிடிபொரு ளாகுமடி.

48

ஒடியேவரினும் உயிர்ப்பறி கெடினும்
ஒச்சை கொடுத்துக் கேளுமடி.
ஒடியே வருகிற வழிதனில் நின்று
உன்னிரு விழியால் பாருமடி.⁵

49

ஓர்மைகள் சிறிது யோசனை பெரிது
உறுதியிதா மென்று ஏகுமடி.
உயர் வயல் முழுதும் பரவிய கதிரை
உகப் பொடு தின்போம் வாருமடி.

50

1 வடமும் 2 சுகமென் ஏகிடி னுடலம் 3 பாயிற வழியிற்
கூரிய-பரவிய டிப்பார் குழியிடுவார்-மேலியே வந்து பாயல் மெம்முடல்
விழவு முழங்கால் முறியுமடி 4 வருவழி 5 வடியே வரினும்
வாசலில் நின்று - வருவழியதனால் பாருமடி.

வேறு

பன்றி குட்டிகளை பசியாற உண்ணும்படி
கூறுவது

தரு: தன்னத் தன தன்னத் தன்னத்தன்னதன்ன
தானதனானான தன்ன தனன.

என்னைத் தொடர்ந்து வந்து
சென்னெல் கதிர் தன்னைத் தேடி
சேறும் பாடு மாயுழக்கித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

51

தண்ணிசுரி யென்றெண்ணமல்
தாறு மாறுமாய்த் திரிந்து¹
சாறி யுளக்கிப் பசி
யாறுங்கோ மக்காள்.

52

ஒடி ஒடித் திரிந்தாலும்
உங்கள் பசி திராது
ஒரிடத்தில் நின்று உளக்கித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

53

சொல்லிச் சொல்லித் திரிந்தீரே
நெல்லுத்தின்ன வேணுமெண்டு
சோட்டை தீர நீங்கள் வாரிக்
கட்டுங்கோ மக்காள்.

54

நெல்லுத் தின்னும் ஆசையினால்
பல்லுக் கிலுப் பேர்ந்திடாமல்
பைய மெள்ள நன்னி நன்னித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

55

¹ தாறுமாறும் உழக்கி

உண்ணத் தின்ன இல்லாமல்
வண்ணத் தொந்தி வாட்டங் கண்டு
உண்ணாணை யென் னண்ணுறக்கம்
இல்லையென் மக்காள்!

56

கள்ளத் தனம் பண்ணாமலே
மெள்ளத் தசை துன்னத் துன்ன
கண்ட மட்டும் நீங்கள் வாரிக்
கட்டுங் கோமக்காள்.

57

காவல்காரன் வருகைபற்றி
பன்றி குட்டிகளுக்கு எச்சரிக்கை

கண்ணாலே பார்த்துக் கொள்ளும்
காதொலியாய்க் கேட்டுக் கொள்ளும்
கட்டுச் சூள் காரன் வந்து
கிட்டவே போருன்^{2,3}.

58

பார்த்துப் பதுங்கி நின்று
பண்டி நெல்லுத் தின்னுதெண்டு
பாரச்சூள் காரன் வந்து
ஒடியே போருன்.

59

வாருன் உலாத்துக்காரன்
வந்த வழி தப்பாமல்
வாருங்கோ வேலிக்கப்பால்⁴
ஒடுங்கோ மக்காள்.

60

ஒடிப் போரோம் என்று சொல்லி
தாரத் தேநீர் போகவேண்டாம்
ஒரிடத்தில் நின்றவனைப்
பாருங்கோ மக்காள்.

61

¹ தொண்டை மட்டும் நீங்கள் நின்று தின்னுங்கோ மக்காள்

² கண்ணாலே பார்த்துப் பார்த்து காதாலே கேட்டுக் கொண்டு கச்சைச்

சூழக் காரன் வாரன் தின்னுங்கோ மக்காள் ³ கிட்டியே போவான்

⁴ வந்தவழி தன்னைவிட்டு வாருங்கோ முன் வேலிக்கப்பால்

புறங் காட்டிப் போனபின்பு
 திறங் காட்டிச் சென்று நீங்கள்
 பின்னே முன்னே பாராமல்¹
 தின்னுங்கோ மக்காள்.

62

துப்பாக்கிக் காரன் வந்து
 சூத்திர மாய்ப் பதுங்குவான்
 சொல்லும்வாடைக் காற்றுக்² கண்டு
 ஓடுங்கோ மக்காள்.

63

மானிடவர் செய்த செய்கை
 யாவருக்கும் பங்கதாகும்
 வன்னிமை இல்லாமல் நின்று
 தின்னுங்கோ மக்காள்.

64

வெட்டிக் கட்டிச் சூடு வைத்தால்
 எட்டிப்பார்க்க முடியாது
 கெட்டித்தனமாக நின்று
 தின்னுங்கோ மக்காள்³.

65

செய்தவர்க்கு நோவல்லாது
 திண்டவர்க்குத் தெண்டமில்லை
 செல்லுமட்டும் நீர்செலுத்தித்
 தின்னுங்கோ மக்காள்.

66

கெட்டிக் காரன் காவலிலே
 சுட்டிப்பாயே தூங்குகிறான்
 கெறுவமாய் நின்றுளக்கித்
 தின்னுங் கோமக்காள்.

67

பெண்டுகள் உலாவி வந்தால்
 சுண்டு குறிப்பாய்த் துரத்தும்
 பேசாமல் ஓடுவார்கள்
 கூசாமல் தின்னும்.

68

வண்டராம் சிறிது பேர்கள்
 கொட்டனும் கைக் கொண்டு செல்வார்
 வாறது அசுகை கண்டு
 ஓடுங்கோ மக்காள்.

69

பொளுதோ விடியுதாகும்
 பூமிவெளிப் பாருதிங்கே¹
 பேசாமல் வேலிக்கப்பால்
 ஓடுங்கோ² மக்காள்.

70

பத்தைக் குள்ளே போய்க்கிடந்து
 எப்போ வெய்யில் சாயுதெண்டு
 பாங்குடனே தூன்கிடந்து³
 தூங்குங்கோ மக்காள்.

71

தூங்கும் போது நீங்கள் இந்தத்
 தொல்லுலகில் மாணிடர்க்குச்
 சோபனங்கள் சொல்லி வாழ்த்தித்
 தூங்குங்கோ மக்காள்^{4,5}.

72

பாங்குடன் அருந்து சென்னெல்
 மாடுகண்டு நாடு நகர்
 பாக்கியம் உண்டாக வென்று
 பாடுங்கோ மக்காள்.

73

1 செல்லுமட்டும் நீர் செலுத்தி 2 காற்று வாடை
 3 வேண்டுமட்டும் நீங்கள் திண்டு தேறுங்கோ மக்காள்

1 பாருதிப்போ 2 வாருங்கோ
 3 வெப்பவெயில் சாயுமட்டும் பாங்குடனே போய் மறைந்து
 4 வாழ்த்துங்கோ மக்காள் 5 நன்றாய் வாழ்த்தித் தூங்குங்கோ மக்காள்

மக்கள் தழைக்க வேண்டும்¹

மாதா பிதா வாழ வேண்டும்²

வஞ்சக மின்றிச் சிவனைக்

கெஞ்சுங்கோ மக்காள்.

74

துக்கம் அகல வென்றும்

துன்பந் துயர்நீங்க வென்றும்

சோறு பொலி வாக வென்றும்

செப்புங்கோ மக்காள்³.

75

வானமும் புவி கடலும்

வல்ல படை யெவ்வுயிரும்

வாழ்வு பெற வேணுமென்றும்

வாழ்த்துங்கோ மக்காள்.

76

ஞானமும் பலகலையும்

நல்லோரும் இந் நிலத்தில்

நாள்தோறும் வாழ்வென்று

வாழ்த்துங்கோ மக்காள்.

77

சென்னெல் விளைவாக வென்றும்

தேசம் செளிப்பாக வென்றும்

சேயினைகற் புய்ய வென்றும்

வாழ்த்துங்கோ மக்காள்⁴.

78

பாடும் தமிழ் வல்லோரும்

பாராட்டிக் கேட்பவரும்

நீடுழி வாழ்கவென்று

வாழ்த்துங்கோ மக்காள்⁵.

79

¹ தழைய வென்றும்   ² வென்றும்

³ துக்கம் அகல வென்றும் சோறு மலிவாக வென்றும்
துன்பந் துயர் நீங்கவென்றும் சொல்லுங்கோ மக்காள்

⁴ தேடுந் தவங்கள் பலதேச நெறி நாழுமுள்ளே
சேயினை கற்புய்ய வென்று செப்புங்கோ மக்காள்

⁵ பாரேளும் வாழ்வரம் கேளுங்கோ மக்காள்

குருவிப்பள்ளு

சீருலாவிய காவேரி நாட்டில்

சிறக்குஞ் சென்னெல்² உறந்தின்ன எண்ணி

காருலாவு திணையன் குருவி

கதித்த தூக்கணை யன்கிளிக் கூட்டம்

சேருமா மயில் பட்சி சிறந்து

திருந்தி நெஞ்சில் நினைத்து வருமாம்.

1

வானின் மேகஞ் சிறந்து கதிரவன்

வந்து நோன்றிடும் வேளை யறிந்து

வானமாக யுயர்ந்த மரந்தனில்¹

வன்மையாகிய கூட்டிலிருந்து

தானதான தனத்தன தா வென்று

சங்கீதம் பாடித் தாளம் மிசைத்து

நனராணிடர் செய்திடும் சென்னெல்லை²

இசைந்து கொண்டு பறந்து வருமாம்.

2

வாறபோது மனஞ் சலிப்பாக

வருந்தும் பேட்டுக் குருவி இசைக்கும்

செல்வமாகிய குஞ்சதை விட்டு நாம்

சிறந்த சென்னெல் அருந்திடலாமோ

அல்லக் காணும் மனைவியரே கேளும்

ஆசை மைந்தரை நாம் கொண்டு சென்றால்

வல்லமாணிடர் கல்லாலெறிந்தால்

மனத்தென் போடு பறக்கவு மாட்டோம்.

3

செல்வமாகிய குஞ்சு மிளந்து

சிறக்குங் கூடும் வெறுத்திடலாமே

கொல்வர் மாணிடர் சண்டாளர் காணில்

குணமல்ல எந்தன் கோதையே கேளும்

பத்தை மேல்பருந் தொண்டு துளைத்து

பரந்து வைத்து விரைந்து பிடிப்பார்

சுத்தமான மரத்தினிற் கண்ணி

தொடுப்பன் பாவி அகப்பட்டுக் கொன்வீர்.

4

¹ மரத்தில்

² செந்தெல்

சுண்டு வில்லிளி லுண்டையை வைத்து
சுட்டிப் பாகவே பொட்டென எய்வான்
துண்டந் துண்டமாய் அம்பினு லெய்தவன்
சுட்டுத் தின்பனே பச்சடி யாக
ஆமடி உனக்கீன மிரக்கம்
அறிவுமில்லை பறவை யென்றேதான்.

5

தட்டி ஒட்டி அவமடிப் பாயுயிர்
தட்டு வான்தலை தப்பிட லாமோ
கெட்டி கெட்டி உன்பெண் புத்தியோடி¹
கெடுக்க வோந் குடித்தலைப் பட்டாய்
சில்லென்தே நாய் இரைந்து பறந்து
சிறகு மோந்து பறக்கிறோம் நாங்கள்
பச்சை பாலன் குருகு குழந்தை
பறக்கு மோவினி லிறக்குமோ போடி
கொச்சை மக்களி றந்தாலு னது
குலமும் போய்வெறுங் கூடது வாமே.

6

பட்டபாடு வீனாகும் புவியோர்
பளிப்பரே பேசி இளிப்பரே போடி
வட்ட மிட்டுப் பறந்து பனிமயம்
மாற முன்னம்போ யாறும் பசியை
கங்குல் காலம் முளித்த கயித்தியில்
கண்ணுறங் குவான் திண்ணென ஓடும்
திக்கட் சொண்டா லரிசியை வாரியே
சொண்டிற் கொணர்ந்து மக்களுக் கீவோம்.

7

வன்ன வன்ன நற்பட்சிகள் வந்து
வயல்கள் தோறும் நிரவுது வாடி
கொங்கு லங்²கிளி மாமயில் செங்கால்
குருவிக் கூட்டம் வருகுது வாடி
ஆடியன் தினையன் புருவுடன்
அம்முதே மிருந் திம்மன வாடி³.

8

1 போடி 2 கோகிலம் 3 அன்ன மேயிருந் துண்ணுவோம் வாடி.

குஞ்சுப் பட்சி பசித்துத் தவிக்குது
கொத்தி வாரும் சுறுக்கினில் நெகிலை
இந்த மாதம் முடிந்தாலு மக்கினி
யெங்குங் கிட்டாது செங்கதிர் நெல்லு
பண்டி தின்னிடும்¹ கட்டையில் நெல்லாம்
பறந்து பந்தை யொதுக்கிலிருந்து
குண்டியாலே பிறப்பிடத் தின்று
குஞ்சுக்குக் கொண்டு செல்லுவோம் வாடி.

9

வெய்யி லாகிம தியழ மாகுது
மேவிக் கூட்டி லிராகம் பயின்று
பய்ய வந்து பரவி நெருங்கிட
பரவு வோம்பல கூட்டமாய் வாரும்
கண்ட கண்ட விடங்களிற் சென்று
கலந்து தின்பது காரிய மல்ல
திண்டடம் வெளி கண்டிட வேணும்
சிறக்க வேநம் மின்தொடு வாரும்.

10

இந்தாடி நெல்லு நாங்களும் தின்று
ஏகா னாதுநீ ரிவ்விடம் வாரும்
வந்து நான் சொண்டி லுண்ணையே தொத்தி
வருத்தி யாகாரன் வங்கிடுவேன்
கூட்டிலில் வந்து ராகங்கள் பாட்டுகள்²
கிளப்பி³ யோசை யெழுப்பிய⁴ போது
கேட்டுப் பேட்டுக் குருவி துயரால்
கெட்ட⁵ தோசை கிளத்திடு மென்ன.

11

பழுத்த நெல்லுப் பளுப்பென்ற நியாமல்
பச்சை நெல்லென்று பாராம லுண்டேன்
அந்தச் சொண்டு கெலித்தது நெல்லும்
அதினா லிராக மிசைக்கக் கூடாதே
பழுத்த நெல்லும் பளுப்பென்ற நியாமல்
பாவை மார்களை பார்த்திருந்தீரோ
பாவைஅல்ல யென்பைங் கொடியாளே
பறந்து நான்போ யிருக்கும் சமயம்⁶.

12

1 தின்றிடும் 2 பாடி 3 கிளம்பி 4 குளப்பிய 5 கெட்ட 6 யிருக்குக்கே

வீறிட்டாளவன் தன்னையே பார்த்து நான்
 வீசமாய்க் கொத்தினேன் மயிலாளே¹
 பாரிலுண்ணைப் புணர்ந்த சடலம்
 பரத்தை மாருடன் சேருமோ போடி
 சாயும் வெய்யிலும் நேரமு மாகுது
 வாரும் சென்னெல் தறைதனில் செல்வோம்
 ஆசையாலே யதட்டி யா யா யென்பான்
 அதற்கு நீ சற்று மஞ்சவும் வேண்டாம்.

13

கோசு போகாமல் நாளொரு கொத்தாய்
 கொறியடி யென்னுடன் சரியாய் நியும்
 இந்த நெல்லுக்கொ றிக்கக்கூ டாது
 எழும்படிசிறு சம்பாக கொறிப்போம்²
 அந்த நெல்லுப்ப சியடங் காது
 அகலடி பச்சைப் பாலடை நெல்லில்
 பாலடையும் பருவ மிதுதான்
 பருக்கத் தின்று கொளுத்திடும் பெண்ணே.

14

கொக்குடன்க ரடிநோய்கள் கூடநெருங் கும்போது
 விக்கினேசு பரனுக்குப் புக்கைக்கு நேர்ந்தோம்³
 வானத்தில் மழையில்லாமல் வாடும்பயிர் தண்ணைக்கண்டு
 வானவர்கோ இந்திரற்கும் பூசை முடித்தோம்
 இப்படியக் குபகாரம் பட்சிசாதி நாங்கள் செய்தோம்
 எள்ளவும் தயவில்லை யிவள் மனதில்
 சித்திரமாய்க் கோளி கத்தி நந்தவனமாய் பொருது
 சேரவிருளாகு தினியேகு வோம் வாரும்.

15

1 வீசமாக கதிர் கொத்தினேன் பெண்ணே

2 சம்பாநெல் லுத்தினோம்

3 கொடுத்தோம்

சோபனம்

சோபஞ்சோ பனமெங்கள் துய்யமக்க ளேநீங்கள்
 சோபனங்கள் சொல்லிவிழி துஞ்சங்கோ மக்காள்
 துஞ்சியகண் தூங்கமுன்னம் சொண்டிலிரை கொண்டு வந்தோம்
 சோபனங்கள் சொல்லிவிழி துஞ்சங்கோ மக்காள்.

கோயிலென்ற கோயிலெல்லாம் கும்பிட்ட நாங்கள்
 குஞ்சுதர வேனுமென்று நாங்கள் நின்றோமே
 சொல்லமுடி யாதுதுயர் நாங்கள் பட்ட பாடுகளால்
 சோபனங்கள் சொல்லிப்பசி யாறுங்கோ மக்காள்.

எத்தவசிகட்கும் நாங்கள் பச்சைமடி தன்னிலிட்டு
 என்னபாடு பட்டுயுங்கள் தண்ணைப் பெற்றது
 சற்றே தவசு செய்து சங்கரணமன மிரங்கி
 தந்தமடிப் பிச்சை நீங்கள் தன்னாலோ மக்காள்
 உற்றமொழி சொல்லுகிறேன் யோவியமே கேளுங்கடி.

சிந்து

பிள்ளையார் சிந்து

வீசுகர மேகநிற வேதநுத லாங்கருணை
மேஷமத வரண வினாயக வினோத
கூசுதமிழ் சேர்முதல் கோமளவள்ளிக் கிளைய
குஞ்சுமதழைக்கிளைய குஞ்சரமு கத்தோன்
பேசுதிக ளுன்கதைகள் ளிசைபாடு தற்குமொரு
பிழைகள் வராமலே கார்பேளை வயிரு
கொம்பிற் சிறந்தகனி பால்பருப் பெள்ளுருண்டை
குடவயிறு நிறையவரு குஞ்சர முகத்தோன்.

1

உம்பற்கும் மெட்டாத ஒருமருப் பவனே
உலகுபதி னாலையும் ஒன்றாகி நின்றாய்
அம்பொற் றடங்கிரி யிலேபாரதம் தன்னை
அழகுபெற வேளமுது மானைமுக வேனே
தம்பிக்கு வந்துதவு தும்பிக்கை யோனே
தாடானை மீதேறி வரவேணும் முருகா?

2

கொம்பொன்று குடவயிறு கொண்டபுரி நாலொன்று
கோவரணமொடு பொற்பட்டதுவும் ஏந்தி¹
கம்பொன்று கையில் கமண்டலமும் மொன்று
காதுதனி லேகவிஷச குண்டலமி ரண்டு
நம்பொன்று விளியொன்று நானுனை நினைந்தேன்
நாராயண சுவாமிக்கு நல்மருகன் நிரே
வம்பநெதிர் கொம்பனே வள்ளியைத் தம்பிக்கு
வாரணத்தாலே வதை செய்யலாமோ².

3

1 வர்ணப்பட்டொன்று கைகளிலே ஏந்தி

2 வதுவை செய்யலாமோ

மட்டுப் படாதடி யார்உனை வணங்க

வலம்வந்து செங்கைதனில் மாங்கனியை வாங்கி
முட்டுப் படுத்தியே முருகர்முன் வன்னியை
மோகனம் செய்வித்த முத்தமிழ்க் கரசே
அட்டத்தில் முப்புரத் தோர்களை எரித்தாய்
அரநேறு தேர்புரவி அச்சறுத் தாயே
கொட்டுக் கிணற்றெடியில் வாழுமைங் கரனே
குடவயிற்ற னேகுமாரர் முன்வந்த கோவே.

4

எண்ணரிய வேதறுத லாகிநினை றவனே

ஈசருடை திருமடியில் இறைவர் திருமகனே
வெண்ணையுட னேமண்ணை யுண்டமால் மருகனே
வேடர்முன் வேங்கையாய் நின்றவன் தமயன்
கண்ணுதல் படைத்தசக் கிரவான முனக்கென்று
சகலகலை தனில்உதவு தந்திமா முகனே
விண்ணவர்கள் துணைவனே விக்கினே சுபரனே
வினாயகனே மனதிலுன்ன வினைஅடவி போமோ.

5

பரமசிவன் சிந்து

நாவியும் கீரியும் நுளையாத குருமனில்

நாங்கள் நுளைந்தொரு குறும்பொல்லு¹ வெட்டி
பொல்லுநல்ல பொல்லு இதுவெள்ளி கட்டிய பொல்லு
மதியாமல் வாறவரை மட்டடக்கும் பொல்லு
எண்ணமுள்ள பொல்லுஇது எதிரேறு பொல்லு
ஏனை அடியார்களை யீடேற்றும் பொல்லு
வண்ணமுள்ள பொல்லுஇது வரிசையுள்ள பொல்லு
வாவென்று அழைத்தாலும் மகிளீந்தோடி வருமே.

1

1 கம்பு

சிந்து

27

கூளா வெடியாம் குளீர்ந்த நிளலாம்

குளக்கட்டு நீளம் புளியம் நிளலாம்
ஆரடா எந்தன் புளியடி தண்ணில்
நாங்கள்தான் அஞ்சாறு¹ சிந்துகவி பாடிக்
நாயைப் பிடித்ததின் தென்னை யுறத்து
நல்லதோர் ஈட்டி வாள் கைதனிலெடுத்து
பாசக் கயிறுருவிப் பண்டிக்கு நாய்விட்ட
பரம சிவ னையனைப் பாடியே வாரோம்.

2

அலைகடல் கடைந்தமிர்த நஞ்சையள்ளி யுண்ட

அன்றுதலை ஒடுதனிலே இரந் துண்டாய்
புலையனுடை எச்சிலை இனிதென்று கந்தாய்
புல்லரவர் வில்லினால் யானடிகள்² பட்டாய்
தலையிலே மாறுசடை தன்னைத் தரித்தாய்
தையலுக் காகவே தூது நடந்தாய்
மலைமகளை ஒருபாக மிடமீதில் வைத்தாய்³
வள்ளலே வாரிவன நாதன்னவரு தம்பிரானே⁴.

3

நாகதம்பிரான் சிந்து

வாசவுடனே சேடன் வாதாடி நின்றான்

மகா மேரு தன்னைப் படத்தால் மறைத்தாய்
கூசுபுனல் வாயுவின் கோபம் பொருமலே
கொடுமுடிகள் சிதறநின் றலைபொருத நேரம்
வீசுபுகள்⁵ ஈசரும் சந்தோசம் ஆகி
பேரரவின் ஒர்படம் தாள்தனை ஒதுக்கி
நீடுபுகழ் சேடனென நின்ற நாயகமே
நீர்தங்கு வேறாவில் நாக நயினாரே.

1

1 ஐந்தாறு

2 வில்லியன் கையினால் நீயடிகள்

3 இடபாக சடைமீதில் வைக்கின்ற

4 வாகுபுரி வாழு தம்பிரானே

5 பேசுபுகழ்

ஆயனாக் கன்றுநீ பாசமு மானாய்

அன்றுநீ பாதாள மூடுவளி சென்றாய்
ஈசனார் உறைகின்ற தில்லையின் மீதே

இயபாக வேநடங் கொண்டு சென்றாயே

நாயகன் வேனாவிலுறை நாகரா சாவே¹

நற்பொருளை ஒருநாளும் நாவிலய ரோமே.

2

கோணமலை நாதருக் காபரண மானாய்

கோவிந்த நாதர்க்குப் பாசமு மானாய்²

வேனாவில் உறைபதிக மானதுவும் நீயே

வெற்றிப் புதுமையும்³ மெய்கதியும் நீயே

காணாத கண்டுகா லிக்கிடறு வாரமல்

காக்கவும் வல்லநீர் காத்தருள வேணும்⁴

நாணாத வினைமிருகம் காணாமற் போகவும்

நன்மை தாரும்நாக தம்பிரானாரே.

3

பெருத்த தவில் முரசோடு பேரான மத்தளம்

பேதையர்கள் வெண்சா மரைகவரி வீச

வருத்தமென் றெண்ணியே மானிடர் தமக்கு

மானிலம் வாளவே வந்தவ தரித்தாய்

பெருத்துவரும் நோயையும் பேயையும் அகற்றுவிர்

பேதையற் கென்று பிணி பாங்காகத் தீர்த்தாய்⁵

பருத்திபுலம் வாளவரும் நாகதம் பிரானே

பாதமலர் ஒருபொழுதும் நாவில் அயரோமே.

4

நனையாத தவிலுண்டு தம்பட்ட முண்டு

நகிலிருது குளலுண்டு நற்சங்கு முண்டு

நினைவான துண்டு பனி நீரான துண்டு

நெற்றியில் நிறைந்ததோர் சந்தணமும் உண்டு

சுனையான துண்டுநல்ல தூயமலர்⁶ உண்டு

சுற்றிவினை யாடநல்ல பொற்கோவி லுண்டு⁷

மனையான துண்டுநல்ல மாடுண்டு கண்டுண்டு

வன்னிநயி னுருண்டு மானிடர் தமக்கே.

5

1 நாகநயினாரே 2 சாமிக்கு பாசபத மானாய் 3 வெற்றியுரு புதுமை³ யாடு

4 வாயே 5 பேதையர்கள் கெற்ப நோய் பாங்காய் கற்றுவிர்

6 பொற்கோவில் 7 கண்டுகட்டு

முருகையன் சிந்து

மட்டுருக் காலே அரு வாளைத் தட்டி¹

மாவிலங் கம்பிடி தன்னி லிறிக்கி

வெட்டும் பிடியை சிறக்கவே வெட்டி

வெள்ளித் தகட்டால் விரல்கூட்ட மிட்டு

நல்லநகர் வாளவரு கந்த சுவாமியை

நன்றாய் நினைந்து கையில் அருவா ளெடுத்து

தொல்லுலகு கமிலையூர் வாளிளந் தாரிமார்

தோராமல் நிலைஅருவி விளையாடி னாரே.

1

ஆத்திலே தண்ணீர் அலைந்துவரு மாப்போல்

அதன்பிறகே புள்ளுத் துரந்துவரு மாப்போல்

சேத்திலே தண்ணீர்² தெளிந்துவரு மாப்போல்

செங்கவன நாரையினம் மேய்ந்துவரு மாப்போல்

வன்னவரி³ வேங்கை மதத்துவரு மாப்போல்

வாதரா கண்காற்று மோதிவரு மாப்போல்

வீட்டிலே கடிநாய் வெருண்டுவரு மாப்போல்

சீனப்புலி தண்டையை முறுக்கிவரு மாப்போல்

நாட்டிலே வாழ்கின்ற நல்லிளந் தாரிமார்

நணுகாமல் நிலைஅருவி விளையாடி னாரே.

2

கரியதொரு விறுமனும் வைகாளி அப்பரும்

கஞ்சவீர பத்திரரும் யாப்பை வன்னியரும்⁴

அறுஅறு பூதனும் ஐயனும் காளியும்

அம்புலியு லுள்ளவோர் தெய்வமத் தனையும்

குபேரன்⁵ அறுமுகக் குமரவேலாயுதன்

குன்றுதைத் குறமகன் வள்ளிபங் காளன்

முருகன் முள்ளியவளைக் கலியாண வேலவரை

முதல்வனைச் சேவிக்க முழுதும் வந்தனரே.

3

பொன்னி னுலேபுனை நாற்பின் குடும்பியும்
 பொருதுவினை யாடநல்ல வேலும் சிலம்பும்
 என்னுனே எத்தன் நாவுக்குள் அரசே
 எத்தன்வினை தீர்க்கவரு வள்ளி மணவாளா
 உன்மாமே சொல்லி ஒதுமடி யார்க்கு
 ஒரு நொடியில் மயிலேறி வரவேணும் முருகா
 பொன்னுன வள்ளிதெய் வானை மணவாளா
 புலியிலுயிர்¹ யாவையும் காத்தரு ளுவாயே;

4

அம்மன் சிந்து

திருமருவு கயிலாய மலைதனில் திலவுபுனை
 சிவனுமுமை யவமுமொரு சிங்கா சனத்திக்
 மருவம்பொழுது உமையவன் எழுத்தடி பணிந்து
 வன்னலே மதுரைநகர் வந்தமிழ் மாறன்
 வெருவுநுதலில் லாமலே யவர்மனதில் விளிகண்டு
 வெட்கினே னென்றுதுயர் விடையக லுமென்றார்
 தருமவரு மீதனித்² அண்டிங்கே தானும்
 தையலுன் மனநினைவு தவமுயலு மென்றார்

1

என்றபனி விடை கொண்டு கையிலையங் கிரிநின்று
 இறங்கியே விண்ணுலோ சுந்தனி விருந்து
 துண்டின் டினகொடிய கணிதிநித மும்வருதி
 குதுமா வின்கணியி லேயுறைந் ததனாக்
 அண்டுமா யோதனற்க் கொண்டருளி தன்வருதி
 இனியமறை நுதலிவ்விளி தனைமறைத் ததுவே

2

1 புலியிலும்

2 தருமருவு மீசனும்

தவமனைய நுதலின்விளி மதியறலை வ ளுதி
 தன்கையில் நற்கணித னைக்கொடு நடந்து
 நவமணி னுமொரு பேளையில் அடைத்து
 நடுவிலும் முடிவைத் தந்தநாள் விட்டு
 பவனமற மற்றநா ளில்அதைத் துறந்தே வ ளுதி
 பார்த்தவுட னேமதலை யாய்க்குறவை கண்டு
 கவனமொடு கெணிதரை அனைத்தென்ன மாயம்
 கட்டுரை யெனக் கெணிதர் கட்டுரைத் தனரே

3

கட்டளகு தருமதலை தன்னாலுன் அரசரிமை
 கனநெதியும் நிதியுமுன் கனமதுரை நகரும்
 கெட்டிடுமெனக் கெணிதர் சொன்னதை அறிந்து
 கிரணிமணி வகைபசும் பொன்னுற் சமைத்த
 பொட்டகமதிற் படவு செய்துநதி வையகம்
 பேராத்தில் விடவுமந்த நீரோட்டம் வளியே
 மட்டற மிதந்துகளி யலைகடலில் தோற்றி
 மானாகர் மகளாக வளருகின்ற நாளையில்

4

வலியகரு விடநாகம் மணிபுனை வதென்றே
 தானுறு தானுதயாய் ஊர்வ ளுதி யார் கொண்டு
 மீகாமனை அனைத்துக் கனவரிசை செய்தாய்

செய்துனது கப்பல்கள் கொடுத்த வரைவிட்டு
 செத்தவர் பிளைக்கவர உத்தமி அளித்தாய்
 எய்திநர கிற்புகுந்த பேர்களை வருக்கும்
 ஈடளவில் லாமல்வர நாகமலை சென்றாய்

5

பையரவனைத் தொளுது பத்தியுடன் நாகம்
 பாலிக்க வேண்டியவ ராலித்து நிண்டார்
 தூய்யபுகள் வ ளுதிமுன் வைத்திட மகிந்து
 சொல்வரிசை மீகாம னுக்கருளி விட்டால்
 விட்டவுட னேசெய்வித் திலகு மாசாத்தர்
 சிறுவனாய் கோவலற் கேமண முடித்தார்
 மட்டவிள் விருதுருளல் மாலுமெனவே தான்
 வையகம் அன்னுபகல் வாழ்ந்திருந் தனரே;

6

வாள்பொழுது சோளன்முன் னுடகம் நடக்க
மாதவி தன்னாவிமனது கோவலர் மயங்கி
நானோரிர வைக்கோர யிரத்தென் னளஞ்சுபொன்
நங்கியுள்ள னைப்பொருள் பத்தற் கிளர்ந்து
வாழரவு மணியிடு சிலம்பாயி னும்விற்க
வாங்குவா ரில்லையென மதுரைநகர் சென்றார்.

7

பொன்னே மணிவிளக்கே புருடராகமே
பொதுவர்குல நாயகியே¹ பொற்கொடியே
அன்னே தவமே அறத்தின் பயனே
அடைந்தவர்² தமக்குதவு மாகுயிர்த் துணையே
மின்னேர் பசும்பொற்சி லம்புதனை³யான் கொண்டு
வெற்றிமது ராபுரியில் விற்றுவருவளவும்
தென்னே ரிதனதங்கு⁴ வாரஞ்ஞற் கண்ணகை
சேய்யினை⁵ உந்தன டைக்கலம் தானே.

8

தேனாகி அமுதாகி மினியதெரு⁶ பாலாகி
தெய்வப்⁷ பெருஞ்செல்வ மாயுதங்களுக்கு
ஊனாகி உயிராகி உயர்வாகி ஆயர்குலம்
ஒளியாகி வெளியாகி நின்றஓ வியமே
மானாகர் சமைப்பித்த கனகச் சிலம்பை
வழுதி மதுராபுரியில் விற்றுவரு மளவும்
கானாறு மாலைக் கனங்குளல் என்கின்ற
கண்ணகை உந்த னடைக்கலம் தானே.

9

முன்னாள் லேசோளன் முன்னுடல் கண்டபின்
மொய்குழல் மாதவிக் கன்பான நாளில்
பொன்னு யிரத்தென் னளஞ்சுதனை யான்கொண்டு
பூதல மதிக்கவே தான்வந்த தன்பின்
என்னாடு மென்நகரும் விட்டிங்கு வந்தோம்
எங்களுக் கின்ப மிடைக்குல மாதே
மின்னாரு மென்ஞளற் கண்ணகை என்கின்ற
மெல்லிய லுந்தன டைக்கல மெகான்.

10

1 நாயகமே 3 மின்னேரிடையாகப் பொற்காளில் சிலம்புதனை
2 அடர்ந்தவர் 4 ரணிதங்கு 5 சேய்யிழை 6 இனிதானே 7 செல்வப்

விறலெயினர் கொடுமறவர் வனமருவுகா னவர்கள்
வெற்றிபுனை குலவேடர்¹ மற்றுமுள சாதி
ஞறவரொடு புலிகரடி மதகரிக ளினமொடு²
கொலை அடைவி வளிநடந்³ திங்குநாம் வந்தோம்
இறைவணிகர் புகல்வருதி தயிள்மதுரா புரியிலே⁴
இதனை விலை பேசியே⁵ விற்றவரு மளவும்
நறைமகளும் வனயமலர்⁶ மருவுஞ்ஞற் கண்ணகை
நண்ணுத லுந்தன டைக்கல மெகான்.

11

வெற்றிபுகள் மீகாம னாயிரம் சுப்பல்
வேலையிசை கொண்டோடி வெடியரசத்துடனே
அன்றுபடை பொருதவன் தன்படை தொலைத்தோர்
அரவினமணி அதனை அவன் வாங்கியே வரவே
நன்றியுடனே சமைத்தபொற் சிலம்பை
நான்மாறன் கடலில் விற்றுவருமளவும்
என்றுமுசி யாமலே இன்னுளற் கண்ணகை
எப்போது முந்தன் னடைக்கலமே காண்.

12

காராளி மீதிலே செங்கண் னுயின்றவன்
கண்டுகொடு நின்று விளங்கனி எறிந்தவன்
தாரா தலங்களோ ரடியால ளந்தவன்
தயிரோடு பால்வெண்ணை திருடிஅடி யுண்டவன்
சீராகும் வானரக்கன் முடிகள் பத்தும்
சிதறவே மண்ணில் விளக்கனை தொடுத்தோன்
நாராயணனை வளர்த்த நா யகியே
நண்ணுத லுந்தன் அடைக்கலம் தானே.

13

வீடுதனிலே கவச மானதுதெ ரிந்து
மேவுகுள லூதியே ஆயர்மனை தோறும்
மாடுதனிலே சுரபி யானது தெரிந்து
வந்துசில கன்று மடியமுது செய்து
காட்டியதன் கன்றைக் கயிற்று லனைத்து
நாலுகா லுக்கும் நடுவே முளந்தாள்
பாடியதன் பாலைக் கறந்துவா என்கின்ற
பைங்கொடி உந்த னடைக்கலம் தானே.

14

1 சில வேடர் 2 ளென்னும் 3 வளிகடன்
4 புகழ்வழுதி மதுரா அளவுதனிலே 5 கூடியே 6 வசைமுடி
5

நன்றாகவே இருந்த நாச்சிமார் நாட்புரும்
நல்லுயி ரானதோர் நல்மாயி யாரும்
ஒன்றலும் வேறுகுறை இல்லை உமக்கு
உள்ளமது தன்னிலே கவலை நினையாதே
சென்ற ரகத்துட னே இப் பொருது நீரும்
சிலம்பைப் பாரம் செய்து நீர்வாரும்
குன்றரு மென்முலைக் கொம்பனை யாரை
குறைகள்வா ராமலே சொன்னடிருப்போமே.

15

மாலேக் கிசைந்த தடந்தோள் வணிகர்
மாசாத்தர் தந்ததோர் வஞ்சிய னாரே
ஆலைக் கரும்பை அமுதைப் பசுந்தேனை
அன்புடனே நாச்சிமார் தன்னுடனே நாண்
கோலக் கிரியிலே கயல்வைத்த கொற்றவன்
கூடற் பதியிலே மாறிவரு மளவும்
வேலைப் பொருதகயல் விழியாரே
விதமைற வேகொண் டிருப்பே னியானும்.

16

கற்றவர்க ளுற்றதோர் கவியைக் கூடந்து
காராளர் தெருவிலே கோவலரும் வந்தார்
மற்றொருவ ரொவ்வாத வங்கக் குலாதிபரே
வண்டுசெறி செங்கமல மாலையணி வோரே
வெற்றிபுனை வேல்மன்ன ரரகமே திலியையும்
மேளியால் விளைவிக்கும் மிக்கவே ளாளரே
குற்றமறவே பொற் சிலம்புகொடு வந்தேன்
கொள்ளுமென் றேவிலை கூறியே போனார்.

17

சிலையான வல்லரசர் மண்டமுடி மன்னர்
செந்தமின் பாவணர் தன்தெருத் தோறும்
மலையாளர் துளுவரொடு மறவர் கைக்கோளர்
மற்றுமுள பலசாதி தன்தெருத் தோறும்
விலையாக இப்பொழுது விக்கணு மென்று
வீரதுடைய மாசாத்தர் தன்கோவ லனார்
கொலையான அரவின்மணி இடுபொற் சிலம்பை
கொண்டருளு மென்றுவிலை கூறியே போனார்.

18

அந்தத் தெருவிலே இருக்கின்ற நாலு
சாதித் தலைவர் தம்மை அகித்து
எந்தச் சிலம்புநீர் விற்கிறீர் பின்னாய்
இதுவே சிலம்பென் றெடுத்தவர் காட்ட
கந்தக் கருணை நென்றெரு செட்டி
தாண்டண்டே இருசெவி தன்னையும் மூடி
சிந்தை சூலிங்கிவிலை செப்புவா ரிலை
செட்டியாரே கொண்டு செல்லுமென் றுரே.

19

முத்திரை செம்பொன் மாணிக்க மிவையெல்லாம்
முழுதும் நிறுத்துவிற் போர்களைப் பார்த்து
எத்தல மதிக்கும் புரநின்று வந்தேன்
என்மனை யான்காற் சிலம்புவிக்க வென்று
சித்தமிரு ஆசையால் நாமிங்கு வந்தோம்.
தேசிகரே கொள்ளு மெனஉரைத் தாரே
அங்கவரு ரைக்கவே தேசிகர்க ளெல்லாம்
அனைவரு மிருந்துவிலை யதனைக் கேட்டாரே.

20

இங்கு இதற்குநீர் விலைசொல்லு மென்ன
எண்ணரிய நாசமணி என்று முன்னீடு
நீங்கு நடுவாக விலைஇதனை யேகூறி
நிச்சயித்தே சொல்லு மென்றிவ ருரைக்க
நாங்களிது கொள்ளவிலை இந்தச் சிலம்பு
நடவுநீர் பின்னரும் நடவுமென் றுரே
ஏகு மென்றவ ருரைக்கவே அந்தத் தெருவில்
இருந்தவோர் செட்டியார் சொல்வார்.

21

பாங்காக இங்கே நடப்பதே பின்னாய்
உம்மாளை எம்மாளைப் பரமாண்ட ரானே
ஆங்குள்ள நாங்கள் எல்லோருந் தானும்
சற்றறி வுறுத்தல்போ லிருக்கிறது காணும்
தீங்கிலை நம்மருகே வந்து நீர் சிலம்பை
எடுத்துப் பெறும்விலை சொல்லுமென் றுரே
என்றவர் சொல்ல இயல்கோ வலனார்
இசைந்ததோ ரரவின்மணி ஈடார் சிலம்பை.

22

துன்றியவர் கையா லெடுத்தவர் முன்னே¹

சொல்லு மிதற்குவிலை என்றவ ருரைக்க
நன்றிது தாகுமென வாங்கியே பார்த்து
நாவிலும் பகிலிலும் தண்ணீரு மற்று
சென்று விழுந்து திகைத்துமே இப்போ
சிலம்பு கொள்ளில் கடவுளே துணை என்ருர்
என்றவ ருரைக்கவே தேசிகனு மப்பால்
ஏகவே வேறுசில தேசிகர றிந்து.

23

மன்றல்கமள் கஸ்தூரி புனுகுசா திக்காய்
வசுவாசி ஏலம் இலவங்கம் கரம்பு
நன்றியுள்ள கொத்தமல்லி திற்பவி வசம்புள்ளி
நற்சீரகம் கரும் சீரகம் மிளகு
கன்றிச் சரக்குப் பலவகை விற்கும்
கடைத் தெருவிதி தனைக்கடந்தாரே.

24

அப்பாலே சென்றபின் நீர்வாழும் சாதி
அஞ்சவண்ணக் கரையா ரென்றெருசாரார்
செப்பாரும் நெறியுடையர் மால்வளிக் கரையார்
தேச்சுருடனே உடன் சிந்து நாடார்
இயல்பான பாவனர் தன்தெருத் தோளும்

கைப்பாரி லெனவுதவு மாசாத்தார் கோவலன்
கையிற் சிலம்புவிலை கூறியே போனார்.

25

கூறுத் தெருவெல்லாம் கூறித் திரிந்து
கோவலன் கையிற் சிலம்பு விலை தானும்
ஏறும்படியாக இந்த ஊர் தன்னில்
யாவரும் கொள்வாரில் லாதபடி யாலே
வேறென்ன செய்வேனென்று விசாரித்து
மேலைத் தெருவிதி தன்னைக் கடந்து
சீரும் படியைக் கடந்துமே மாரணை
சேவிக்கும் பெண்கள் தெருவிலே வந்தார்

26

1 காட்ட

வண்டணியும் மதுமாலே மேவுகுள லாரும்
மாமலையை வெண்டதோர் சாய்கை யதனாலும்
விண்டணியு மிருபாரக் கொங்கை யதனாலும்
விலைணைய நுதலாலும் முல்லைநகை யாலும்
கண்டணியு மொளியாலும் அன்னநடை யாலும்
காசினியில் ஐளைஞருயிர் கவர்கின்ற பெண்காள்
கொண்டணி யுமிந்தச் சிலம்பை நீரென்று
கோவலரும் விலை கூறி வந்தாரே,

27

நீள்தெருவில் விலைகூறி வருகோவ லன்தன்னை¹
நேர்கண்டு² தட்டானும் நின்றேது சொல்வா³
சொல்லுவேன் கடல்வருதி யல்லாது மற்றெருவர
தொல்புவியில் நல்லவிலை யார்தருவா ரென்று⁴
நல்லமணி வாசலில் வாருமிதை வித்து
நாண்தரு வேனென்று போந்த⁵ கம்மாளன்
சொல்லமுன்னம் விலங்கிட்ட குல வளநி
தேவிபுனை பரிபுரந் திருடனும் இவனைக்⁶
கொல்லும்நீர் கள்வ னிவனென்று தட்டானும்
கொற்றவ முன்வந்து⁷ கும்மிட்டுச் சொன்னான்.

28

கொற்றவனும் நம்முடைய சிலம்போயி தல்லவே
குலமனைவி கையிற் கொடுத்தறிவ மென்றார்
சேற்றமொடு செம்பொற் சிலம்பு அதுதன்னை
தேவிபெரு மாட்டிமா தேவிகையில் வாங்கி
மாற்றெனது பரிபுரமி தல்லவே நாகமணி
மண்ணிலுள் ளோர் அணிய வுந்தலை பொருது

1 முன்

2 நேர்கொண்டு

3 சொல்வான்

4 சொல்லிய விலை இதுதற்கல்லாது நிறல்வழுதி தொல்லுவகி லுள்வரி லார்தவ

5 கொடுபோந்து

[ரெனவே

6 சொல்லமுன்னம் விலங்கிட்ட குலவழுதி தேவிபுனை பரிபுரந் திருடனும் இவனைக்

7 முன்னின்று

சொல்லிவிடும் மன்னவந் கேளானது தாதியர்கள்
சொல்லினார் கம்மினும் மல்ல வெண்ணுனே
அல்லவோ செய்தொளில் அடியேனு மறியேனே
அண்ணலே பெண்மதியி னுலவ உரைத்தார்¹.

30

கொல்லும்நீர் கள்வனிவ னென்று தட்டானும்
கொற்றவன் முன்னின்று கும்பிட்டுச் சொன்னான்
வில்குரா மேகநா கந்தனை அழைத்திவனை
வதையுமென மதயானை வதையாத படியால்
கல்லின்மேல் மனவினாலே பிளப்பிக்க²
காரணங் களிவனிடை கண்டகண் ணையே.

30

கண்ணருவி தனபமுலை தழுவி யாருடைய
கடிமனை அகன்று திருமருகினில் நடந்து
தான்மரவேங் கைசென்று திருபிளப் பானதோர்³
தன்கணவனைக் கண்டிரு கண்களி லறைந்து
மண்ணதில் வீழ்ந்துதன் கணவனென்றே தான்
மரணமுற வந்தவகை அறியவேணு மென்று
விண்ணுலகு தனை நினைக்க பொன் னாசிநூல்⁴
மீழவு மெடுத்துயிரை மீட்ட பத்தினியே.

31

1. கொற்றவனும் தம்முடைய சிலம்போயி தல்லவே
கொடுமனை கையிற் கொடுத்தருளு மென்ன
சேற்றமொடு செம்பொற் சிலம்பு அதுதன்னை
தேவிபெரு மாட்டிமா தேவிகையில் வாங்கி
மற்றனது பரிபுரம் அல்லனது நாகமணி
மற்றிலுள் ளோர்புனை யவுந்தலை பொருது
சொற்றிடும் மன்னனுக்கென வந்து மெல்லியர்கள்
சொன்னார்கள் தேவியவ எல்லவே என்றார்.
2. வலையில் மேக நாதினைப் அழைப் பித்து
வதை கெய்யும் மதயானை மதைசெய்யா ததினால்
கல்லின்மீசை மருவாலே பிளப்பிந்த
3. கண்ணருவி கனயமுலை கருவினின் ஆயரிடை
கடிமனை அகன்று திருமருகில் நடந்து
தண்ணமர வேங்கை அடியிலிரு பிளவாக
4. பொன்னி லூரிநூல்

மீட்டுயிரை அவரை ஏதுஞ் சொல்லு மெனவேதான்
வினைவி வருகோவலர் விடுத்தே துரைத்தார்
கேட்டேனே நூலேணி கிடவுமென வேதான்
கிரணமணி வாள்சிலம் பொருகையி லேந்தி
நீடுதெரு விற்குளை வலக்கையி லேந்தி
நெற்றியில் கண்ணிடை மணிநெருப்பு மழைதூற
பாட்டோலி மதிப்பெருகு விண்மணி புயத்தோன்
பார்த்திப னிருந்த திசை பார்த்து வந்ததுவே¹.

32

வந்துதிரு வாசல்தனில் நின்றவனை நோக்க
வழுதியு மெழுந்திரு வாசல்தனில் வரவே
கொந்தளகு மதுகுலைய நின்றவனை நோக்கி
கொலைகார னுகொடிய அரசு நீதானோ
என்கணவ னைப்பளி படைத்தவனும் நீயோ
என்சிலம் புக்கிணைச் சிலம்பெங்கே தந்துபார்
என்றுமே ஆதியாங் கெருடனை நினைக்க
அப்போது பாண்டியன் சிலம்புவர வேதான்
உனதோ இதெனதோ இந்தச் சிலம்பு
சபையிலுள் ளோர்களை தானறியு மென்றான்².

33

1. மீட்டுயிரை வரவேற்று விரைவினிற் கேட்க
மீண்டுவரு கோவலன் விளித்தினி துரைப்பான்
கேட்டுவிட்டு நூலைக் கிடவுமென் றேதான்
கிரணமணி வாள்சிலம் பொருகையி லேந்தி
நீட்டுதரு விற்குளை வலக்கையி லேந்தி
நெற்றியில் கண்ணினிடை நெருப்பு மழைதூற
பட்டரிமெறிப் பரிவு தின்பரி புரத்த
பார்த்திபன் வந்தவழி பார்த்தவன் நடந்தான்
2. வந்துமணி வாசலில் வந்தவ னுரைக்க
வழுதியு மெழுந்திரு மறுகினி நடந்து
கொந்தளகை மதுகுலைய நின்றமயில் கண்டு
கொலைகார னுகொடிய கோமான் நீயோ
என்கணவ னைப்பிளப் பித்தவனும் நீயோ
இந்தச் சிலம்பிற கிணக்கிலம் பெங்கே
தந்தா ருந்தேவி தனதோடு தெனதோ
சபையிலுள் ளோர்களை தானறியு மென்றான்.

தானறியு மென்று கையில் நுபுர மெடுத்து
தரைதனில் அடித்திட நெருப்பொறிக ளார்த்து
புல்லார்தி மணிவகை தெறித்ததென வேதான்
புரவலன டுங்கி உயிர் போய்க்கதவ டைத்தான்
தானணுகி நின்றதட் டானையுமெ ரித்து
தன்முலை தனைத்திருகி எறியவர முற்று
மீனவ னடைத்தகத வேளையுமெ ரித்து
வேந்தனுடைய மார்புருகி வீழ்ந்துயி ரினந்தான்¹.

84

வீழ்ந்து யிரிளக்க மதுரேசனை யெரித்த
மெல்லியர் தன்மனது வேகம் ஆற்றாமல்
காய்ந்து கணலிட்டு மதுரைப் பதியெரித்த²
கண்ணிவரும் போதிடைக் கண்ணியர்கள் பயந்து³
வேந்தனை அளிக்கவென் றேதிருக் கொங்கைதனில்⁴
வெண்ணை தனை அப்பியவர்⁵ மண்ணுற வணங்கி
பேந்தபொழு⁶ தேஅந்த மாசாத்தர் வந்து
பூவையே நின்கோப மாறிவிடு மெனவே⁷
ஆறிநின் றேதேவ லோகந்தனை⁸ நோக்க
அங்கிருந் தேளுபெண்கள் அப்போ திறங்கினர்.

85

நேரினாயு மோர்கலை யிலானகலை கொண்டு
நிலவுபோல் உலகெங்கும் நிறைபூசை கண்டு
தாரிநின் டேஇலை பாக்குட னருந்தி
தையல்தின் றம்மனாய் தானா டினாரே

1. தானுரையு மென்று கையில் நுபுர மெடுத்து
தாரையிடை யடிக்கத் தகர்ந்து நெருப்பாய்
பொன்னுருவி ஓர்மணி எறிந்தவகை கண்டு
புரவலன டுங்கியே போய்க்கதவ டைத்தான்
தன்முலை தனைத்திருகி எறியவகை கண்டு
தன்னருகு நின்றதட் டானையுமெ ரித்து
மீனவ னடைத்தகத வேளையுமெ ரித்து
மெல்லியல் தன்னுடைய வேகமமை யாமல்

2 பதியுறித்து 3 கண்டு 4 கொங்கையில் 5 அப்பியே 6 போந்தவனை

7 மறியில் வென்றார் 8 லோகமதை

தாரிநின் டதலை மாசாத்தர் வந்து
தம்மாலையே உலக மீடேற வேணும்
நாளுமோர் புவியை ஆளநாளே தினத்தாளே
நன்னுதல் வைகாசி மாதம்நான் வருவேன்
என்றானதோர் கலைமண் ணில்நிறுத்தி
அம்மனும் வானுலகம் ஏகி நின்றனளே.

86

ஏர்கொண்ட வணிகேசர் மாசாத்தர் கோவரும்¹
இயல்பாகவே² மணமுடித்த இக்கதையால்
பார்கொண்ட மாதுபயில் மாயன் மருகோனே
கரிமுகவ னேவந்து காத்நருன் செய்வாயே³
சீர்தங்கு கமலத்தின் மேவுசெந் திருவே
திங்களுக் கொப்பான மங்கையர்க் கரசே
ஊர்தங்கு தென்மதுரை மன்னனைப் பணிசெய்து
இம்பருல⁴ கத்தில்வாழ் எங்கன்மா தாவே.

37

கூர்தங்கு வேல்விளிக் கொடியிடை யினாளே
கொண்டலுக் கரியகொந் தளகத் தினாளே
வார்தங்கு கும்பமுலை யாளேவற் ருப்பளையிற்
வாழுமா தாவையொரு நாளும்மற வோமே.

38

கோலமா மாமதக் சூம்பபொற் பாளே
குலவணிகர் தங்குடிக் குகந்தநற் பாளே⁶
ஞாலமாகப் புகழ் படைத்தபத் தினியே
நாகமணி மூபுரந்⁶ தரசுபெற் றவளே
சாலியவயல் சூளவரு வற்றூப் பனைதனில்
சவளமொடு பவளநிறை தண்டிகை பரப்பி
காலமழை பொய்க்கினும் உண்கருணை பொய்யாதே
கண்ணகையை ஒருபொழுதும் நாவிலய ரோமே.

89

1 கோவலர் 2 இயல்பாக 3 செய்வாய் 4 பேருல

5 கற்பாளே 6 நூபுரந்

அங்கொரு மைக்கடவை செட்டிபுர மச்சேரு¹

ஆனதோர் வற்றூப் பனை² துறைந்தாய்
பொங்குபுகழ் கொம்படி பொறிகடவை சங்குவயல்
புகழ்பெருகு கோலங் கிராய்³ துறைந்தாய்
எங்குமே உன்புகழை மங்காமல் ஒதற்கு²

எந்தனது சிந்தைதனி லுறைந்த வாரணியே
பாரிளிற்³ துயரங்கள் அகல⁴ அருள் புரிவாய்
தயவுசெறி கொல்லங் கிராயில்மா தாவே⁵.

40

மாது திருவுள்ளம் மகிளவந் தாயே

மண்ணுளோ ரெலாம் வாழ்வந் தாயே

நெறியான மணமாலை ஒருகுலத் தன்னில்

நினைப்பதொன் றுனைவிட் டுரைப்பதொன் றறியேன்
குறியான நிலையுள குற்றமா நகர்

குற்றங்க ளாங்கெய்த குறைகளோ அறியோம்
அறியாமற் செய்தபினை பெரியோர் பொறுப்பது
அங்கொரு மைக்கடவை வந்தகண் ணகையே.

41

முந்தித் தடங்கிரி யிலேபாண்டியன் தன்மதுரையை

முதுகனல் கொளுத்தியே ஒருசிலம் பதனால்
பிந்திவந் தங்கொரு மைக்கடவை தனிலும்

பேரான முள்ளியவ னைப்பதியில் வந்துறைந்தாய்
தந்திமுகன் கோவிலில் வந்துமடை கண்டு
தார்கட லுப்புத் தண்ணீர் விளக்கேற்றி
அந்திப் பொருதினிலே நந்திக் கடற்கரையில்
வைகாசித் திங்களில் வந்தமாந் தாயே⁶.

42

அடவிக் கடற்கரையில் விடுதிவிட வந்தாய்

அழகான மாட்டிடையர் கண்ணில் அகப்பட்டார்

பாரப்பா என் தலையில் பேனதிகம் என்றாய்

அளகான தலையதனை பிளவாய் வகிர்ந்தார்
பாங்கான கண்களோ ளாயிரமும் முண்டு

*** **

1 மச்சேரு 3 பங்குமுறு 5 பரிவுசெறி கோலங்கிராய் மாதாவே

2 ஓத 4 நிர 6 ஆலயத்தலில் உறித்தாயே

அம்மனே உன் தலையில் அதிசயம் கண்டோமே
அழகான எந்தனுக்குப் பசியதிக மென்றாய்

பாடிபுக்கை மீட்கப் பறந்திட்டாய் தாயே

43

இருந்த படவாளும் இலைவிட் டெழும்ப
எல்லோரும் புதுமை என்று கோவிலும் கட்டி

குண்டத்தில் தானே குணமாக அப்போ

குருக்களும் நாலாலே வண்ண மாய்சுற்றி
வெற்றிலை யைதானே விளிம்பிலே கட்டி

வேதியர்கள் அப்போது வேடிக்கை யாக

மங்காத தேவிக்கு நந்திக்கடல் கரையில்

ஆலயம் தன்னிலே பொங்கல் மடைசெய்து

பொங்கல் மடைசெய்தே அம்மன் நிறைவிளக்கேற்றி

பொன்னின் குடக்கும்ப மேநினில் நிறுத்தி

கங்கைக்கு வன்னியோர் ஐந்துபந் ரெல்லோரும்

காராள ரும்மட மாதர்எல் லோரும்

தஞ்சமென் றேஉனது தாளினைப் பலரறிந்தோம்

தாயே நிவந்து காத்தருள வேணும்.

44

மெய்யாக வந்துநீ எங்களுடை சோம்பலை

விலக்கியே இப்போது மாற்றது இருந்தால்

தையலே உன்கிருபை தன்னை எல்லோரும்

தப்பாது பொய்என்று இயம்புவார் தாயே

நாலுகோணச் சாற்றுள் வீற்றிருந் தாயே¹

நாகவேத மந்திரம் நமக்குரைத் தாயே.

45

சாலமிது மாறுகொண் டச்சாத் தாயே

சாத்திரமும் நான்குமுன் மாற்றி வைத் தாயே

சோலமிகு நந்திருவளி வந்தமா தாவே

தவளமொடு பவளநீரை தண்டுகை பரப்பி

சாவியவல் குளவரு வற்றூப்பினை தனித்²

எல்லோரும் உன்புதுமை கண்டோமே தாயே

46

முலைதிருகி ஏழுபொற் கதவுமுடு ருவவே
முடிமன்னன் மார்பில் எறிந்த கண்ணகையே
ஆறுநீ ருகவே முலைதிருகி அனல்செய்த
அங்கோனா மைக்கடவை தங்கு கண்ணகையே
அங்கோனா மைக் கடவை தங்கிவந் ததுமெய்
அன்புசெறி கோவலற் கமுதளித் ததுவுமெய்
பங்கமுறு பாண்டியன் தனைவதைத் ததுவுமெய்
பரிவுடனே முப்பரம் படியெரித்த ததுவுமெய்.

47

துங்கமுற வேளனது காளைமேல் நோயை
சுருதியுட னேவந்து மாற்ற திருந்தால்
எங்குமுளதாகவே நின்றபுக ளெல்லாம்
யாவரும் பொய்யென இயம்புவார் தாயே
சீராகத் தாரணசேர் மாறனுக்காய் அன்று
செப்பு நிகருற்றமுலை யைத்திருகி விட்டாய்
ஊரகத் தேயுலகில் மானிடர்க் காய்என்று
உனதுபணி விடைசெய்ய எனதுமனை வந்தாய்.

48

சேர்ஓப்பு வாகியே யுரைவிட் டீப்புறஞ்
செகிலெனப் பூலோகர் செய்திசொல் முன்னே
ஆரனுப் பினபிணிக ளானு மென்துயர்
அருள்புரிய வேணுமன் பானகண் ணகையே
கொத்திஒரு மண்வெட் டியாலே விதைத்து
ருடிகளுங் கூட்டியே காவலும் காத்து
அத்தகிரி வந்துபயிர் தன்னையு மளித்து
ஆனையும் போடவெண் றணிகி வருகையிலே
நித்திரையோ டாவென்று தட்டி யெருப்பி
நீபினைத் தோடென்று கரைசேர விட்டாய்.

49

புனத்திலே மதயானை வந்ததும் போனதும்
புற்குளம் வானவரு மூலக மாதாவே
உலகமா தாவென்று நாமந் தரித்தாய்
உம்பற்கு மெம்பற்கு மெட்டாமல் நின்றாய்.

50

மானாகர் செல்வி உனக்கோல மோலம்
மாசாத்தர் மருகி உனக்கோல மோலம்
கோனூடர் காரி உனக்கோல மோலம்
கோவலன் பாரி உனக்கோல மோலம்
தேனூர் மொளிச்சி உனக்கோல மோலம்
செட்டிச்சி அம்மை உனக்கோல மோலம்
கானர்ச் குளவி உனக்கோல மோலம்
கண்ணகைத் தாயே உனக்கோல மோலம்.

51

அம்மன் சிந்து, அளம்பிலைச் சேர்ந்த மே. செயஸ்தியாம்பிள்ளை அவர்
களின் கையெழுத்துப்பிரதிப் பாடல்கள் முழுதும் வரிக்கு வரியும், சொல்
லுக்குச் சொல்லும் வேறுபுறையில் மாறுபட்டு அமைந்து காணப்படுகின்
றன. அப்பாடல்கள் அப்படியே பதிப்பிக்கப்படுகின்றன.

அம்மன் சிந்து

திருமருவு கயிலாசமலையினிசைநிலவுமனை
சிவனுமுமையவருமொருசிங்காசனத்தில்
மருவுபொருதுமையவள்ளெனுந்தடிபணிந்து
வள்ளலேமதிபரவுவந்தமிழ்மாரன்
வெருவுநுதலில்லாதவிளியுநுதல்கண்டு
வெக்கினென்னெனதுதுயர்விடையருளுமெண்டு
தருமருவுஇதளிமத்தாமகேதனனும்
தையலேஉண்ணினைவுதவமுயலுமென்ன
உண்டைபணிவிடைதொண்டுகயிலயங்கிரிநின்று
இறங்கிவிண்ணதேவலோகந்தனிலிங்கும்
தண்டமறத்திருமாதாமுத்தாமாளிகையிலொரு
சறடுகொண்டினைகள்நூலேணிதனிலிவந்து
துண்டுமினவன்கொடியில்வழுதுநிதமுங்கனி
சூதமாவின் கனியிலேயுறைந்ததினால்
இண்டுமாவோதண்டுஇனிதருளுமென்ன
இனியநுதலின் விளிதனைமறைந்தவளே
தகமனையனாதலில்விளிமிருபமெருதி
தன்கயிதுதன்னைதரைக்கொடுநடந்து
நவமணிகளுக்குமோர் அருகிலும்பொற்பேனை

நடுவிலும் முடிவைத்தனே நான் விட்டு
மவனமுறமற்றநாளிற்றுறந்தேவனாதி
பாத்தபொருளேமதலையாக் குரவைகண்டு
கவனமுடன்கெணிதரை அழைத்திதன்மாயம்நீ
கட்டுரையுமென்னவவர்கட்டையுரிந்தார்
கட்டழகிதிருமதலையுண்டான் அரசரிமை
கண்ணொளியின் நீர்க்கேளும் கமன்மதுரைநாரம்
பொட்டகமதிற்படவுசெய்திமதிவைவகம்
பேராற்றிலேபடகுநீர் ஓட்டம்வளியே
மட்டறம்மிதந்துவந்ததலையுடலில்தோற்றி
மானாகர்மகளாகவந்தமாதாவே
மானாகர்மகளாகவளர்கின்றநாளில்
வலியகருவிடைநாகம்மணிபுனைவளென்ன
மேனொளிலிட்டதைஅறிந்துமாறாகர்
வேலுவளவனைத்தொனாதிவின்னப்பம்செய்து
காணுதாதையாகபுயல்வருகிகோணும்
காமனைஅனைத்துக்கனவரிசைசெய்து
செய்துசிலகப்பல்கள் கொடுத்துமிகவிட்டு
செத்தவர்பினைத்துவரஉத்தமியமைத்து
ஈதினாற்கூற்றுாதிபேர்களைவருக்கும்
ஈடளிலிலாமலேநாகமலையெடுத்து
பையரவினைத்தொனாதுபத்தியுடன்நாகமணி
பாவித்துவாங்கியவர்தொலித்துமீட்டார்
துய்யபுகள்வளபர்முன்வைத்திடமகிழ்ந்து
தொல்வரிசைகாமனுக்கருளிச்செய்து
வான் பொருளதுசோளன்முன்நாடகமடித்து
மாதவிதன்னாலைமனதுகோவலர்மயங்கி
நாளோரிரவைக்காயிரத்தென்களஞ்சுபொன்
நல்லியுள்ளனைப்பொருள்பற்றுமிளந்து
வாளரவின்மணியிடுசிலம்பாகுதல்விற்க
வாங்குவார்இல்லையெனமதுரைநகர்சென்று
நீந்தெருவில்லிலைகூறிவருகோபலன் தன்முன்
நேர்கண்டுதட்டாநும்தின்றேதுசொல்வான்
சொல்லரியலிலையிதற்கல்லாதுகடல்வருதி
தொல்லுலகிலுள்ளவர்களார்தருவரெனவே
நல்லமணிவாசலில்வாருவிதைதவிற்பு
நான் தருவனெண்டகொடுபேரந்தகம்மாள்
சொல்லும்நீர்கள்வனிவனென்றுதட்டாநும்
கொற்றவன்முன்வந்துகும்பிட்டுச்சொல்வான்

கொற்றவனுநம்முடையசிலம்போயிதல்லவோ
குலமன்னவையிற்றுகொடுத்தருளுமென்ன
செற்றமொடுசெம்பொற்சிலப்பிதுதன்னை
தேவிபரிபாண்டிமாதேவியைவிலங்கி
மற்றனதுபரிபுரம்அல்லதுநாகமணி
மண்ணிலுள்ளோர்புனையவந்தலையெருதி
சொற்றிடும்மன்னனுக்கெனவந்துமெல்லியர்கள்
சொன்னாளேதேவியவன்அல்லவேளன்றார்
அல்லவேசெய்தொளிலடியேனுமறியேனோ
அண்ணலெயென்மதியினுவைஉரைத்தா
கொல்லும்நீர்கள்வனிவன்என்றுதட்டாநும்
கூறுமதியாலேயுயர்கொற்றவன்மயங்கி
வல்லசினமதையானைதனைஅழைத்திப்போ
வதையும்நீர்மதையானைவதைசெய்யாததினால்
கல்லின்மிசைகன்குமனாலேபினைப்பித்த
காரணங் கனவின்மிசைகண்டகன்கனையே
கண்ணருமிகளபழலையினிவினையாருடைய
கடிமனையகன்றுதிருமறுகினில்நடந்து
தண்ணமருமவேங்கையடியானிருபிளவலே
தன் கண்பனைக்கண்டுகண்களிலறைந்து
விண்ணுலகுதனைநினைக்கப்பொன்னிநாசினால்
மீளவுமெடுத்துயிரைமீட்டபத்தினியே
மீட்டுயிரைவரவேதுவினவெக்கேட்டு
மீண்டுவருகோவலன்விடுத்தினிதுரைப்பான்
கேட்டுவிடும்நாலைக்கிடாவுமெனவேதான்
இரணமணிவாள்சிலம்பொருளையிலேந்தி
நெற்றியங்கண்ணிடைநெருப்புமழைபெய்ய
பாட்டலிமேதுப்பரவுதின்பணிபுயத்தான்
பாத்திவன்வந்தவளிபாத்துவந்தனனே
வந்துதிசைவாசலில்வந்தவனிசுக்க
வருதியுமெருந்துதிருமறுகினில்நடந்து
பொத்தளகிமதிசூலையநிண்டமயில்கண்டு
கொலைகாறனெகொடியகோமாறநீயோ
என் தலைவனைப்பினைப்பித்தவனும்நீயோ
இந்தச்சிலம்பித்குணைச்சிலம்பெங்கே
தந்துபார்உன் தேவிதனதோஇதல்லவோ
சபையிலுள்ளோர்களைதானுரையுமென்ன
தானுரையுமென்னடுகையில்மூவிரமெடுத்து
தறைதனிலடிக்கநகர்ந்திடும்நெருப்பு

பொன்னுரைக்கோர்மணிதெறிக்கவகைகண்டு
புரவல்லநடுக்கியுயிர்போய்க்கவடைத்தான்
தன்முலைதனைத்திருகின்றியவகைகண்டு
தன்னெதிரநிண்டதட்டையையுமெரித்து
மீனவனைடைத்தகதவேளையுமெரித்து
மெல்லியவள் தன்மனதுவேகமமையாமல்
கரந்துகனலிட்டுமதுரைப்பதியளித்து
கன்னிவரும்போதிடையகண்ணிபுகள் கண்டு
வேந்தனையளிக்கவெண்டே திருகுஞ்சாங்கைதனில்
வெண்ணைதனை அப்பியே மண்ணுறவணங்கி
போந்தவளும் நிந்தலைசாந்தும்சவாதும்
பூவையேனின் கோபம் ஆறினிலென்றார்
ஆறிநில் றேதேவயோகமதைநோக்க
அங்கிருந்தேளுபெண்கள் அப்போதிறங்கி

(இடையில் சில பாட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை)

முந்திததடங்கிரிப்பாண்டியன்மதுரையில்
முதுதணல்கொளுத்தியேயொருசிலம்பதனால்
பிந்திவருமெக்கணைமக்கடவைதன்னில்
பேரானமுள்ளியவளைப்பதியுறைந்தாய்
தந்திமுகன் கோவிலில்வந்துமடைகண்டு
தார்கடலுப்புத்தண்ணீர்விளக்கேற்றி
தங்கியேயம்மாளுடையதொருவீதியில்
தஞ்சமெண்டேயுனதுதாளினைபணிந்து
மங்காதவாவிழுந்தநதிக்கடல்வெளி
வைகாசித்திங்களிலவந்தமாதாவே
மாருதபாண்டியன் தனைவதைத்ததுவுமெய்
ஐயமறவந்தவற்கன்னம்பகிர்ந்ததுவுமெய்
அணிபுசெறிகோவலற்கமுதளித்ததுவுமெய்
மெய்யாகவந்துநீர்என்னுடையசோம்பலை
விலக்கியேயிப்பொழுதுமாற்றாதிருந்தால்
தையலேஉன்கிருபைதன்னையெல்லோரும்
தப்பாதுபொய்யென்றுதூற்றுவார்தாயே
கானமயிலான குயிலின் மெனவந்தாய்
காக்கடினமாமதுரை ஆனதுபுகுந்தாய்
ஆனபளிதாயியம் ஆமனநடந்தாய்
அரசனைப்பளிபுண்ட ஆவேசமாதே.
வானமளைபெய்யவும்வைய்யகமாதூய்யவும்

மானிடர்தமக்கழிவுவாராமலேகார்
ஆனபரன் தாவுலகில்கானமாதாவே
அழகானவற்றுப்பிளவந்தகண்ணகையே
வாய்ந்தமணலாம்வயலாங்குளமாம்
வாகையாம்சோலையாம்வண்டேசர்பாட
ஏளுபேர்கண்ணிமர்இணைபுரியாமலே
வல்லிக்கிணங்கநல்லதீரமுடிச்செப்பும்
சிறந்ததோர் இலையினகுஅலர்ந்தசந்தனமும்
முத்தானமாலையாம்முலைமுடுபட்டு
மோகனங்கண்ணாடி அம்மனைசெப்பு
அநிமிளகுசந்தனம் ஆம்பல்கஸ்தாரி
ஆனபலதானம் அம்மனைசெப்பு
கெவுரிமயிர்கண்ணாடிசந்தனசுகந்தம்
சாதலிங்கப்பூச்சுவிலலம்புசட்டை
சித்தார்வினையாடும் தெல்லிக்குவாய்க்கால்
திருநாமமொருபொழுதுமனதிலயரோமே
கோத்தமணிமாலையாங்குங்குமப்பொட்டாம்
கோலமுடனேவரன்னப்பொல்லுடன்சுயிரும்
பாந்தபொழுதுகாமற்படையுடனிற்பாய்
காலனையுகமபடைகளோடியமரபொருதுவர்
கண்டநிகர்இவருமொருகட்டலைபுரிந்தார்
நாத்தலன்நகர்வாளுமவந்திடுமண்ணமார்
மலரடிபொற்பாதமனதிலயரோமே.
பாலைப்பளிப்பைப்படமுரைத்தாயே
பதனன்பிராணனொடுபலைகலைத்தாயே
நாலுகோணச்சரத்துள்ளிருந்தாயே
நால்வேதமத்திரநமக்குரைத்தாயே.
சாலமிருநந்திவெளிவந்தமைந்தாயே.
சாஸ்திரமீராரையும் தேற்றிவைத்தாயே
கோலமிருநந்திவெளிவந்தமைந்தாயே
குலவுகற்புடையகண்ணகையெனுந்தாயே ;

★

விறுமன் சிந்து

பாரினில் மனப்படை வெளுக் கயிறுஞ்ஞலம்
பட்டைய மிருப்பு வளைதடி கொண்டுசாட
பிரியமுட னேகரு மீசையை முறுக்கி
வெளிகொண்ட மதகரியை வெண்டு கூடேறி
ஏறுமலர் மேலுசட வக்கஞளம் வாளவரு
இயல்பான விறுமனுடைய திருநாம மயரோமோ. 1

காயான காயில்ஒரு பூசனிக் காயை
கக்வனென்று ஒன்பன்றி கன்றியொரு வம்பன்
ஏராமலே வந்தெடுத்த படி யாலே
இலையிலே பதினெட்டுவித நஞ்சைக் கலந்து
வாராத தாகமும் சோகமும் எடுத்து
பிளாசெய்த பன்றி பிரியமருள் செய்வாய்
போரான காரண விறும நயினாரே
பூதலம் மதிக்கவே வந்தருள் செய்வாயே. 2

★

வயிரவர் சிந்து

கைதனிற் பொக்கணங் கஞ்சனி கமண்டலம்
காவிதுயி லாடைகைத் தண்டையுடனே
மெங்கனி திருந்து சிவமணித் தாவடம்
வீமக்க பாலமொரு கரமீதி லேந்தி
பைத்தலை முர்ந்தலை ஞலம் தரித்தாடும்
வயிரவரை மறவாத மதுரை நாயகனே. 1

வயிரமது கொண்டாட முட்டா விழுந்து
மாருத நிழல் மருப்பெங்கும் பரந்து
தயிருடன் கரையொடு கட்டுணற் நாதனார்
தாமென்ன வளர்புகர் தாத்நினினல் மேவும்
சேலுண்டு பரிவினுடன் தேவதைகள் நின்று
திந்தோ மெனவே நடப்புரிந் திடச்சென்னல்
பயிர்கொண்டு விளையுமுற்பில் குளத்தி லுறைகின்ற
பகவனே திரிஞ்ஜி பாணிதன் மகனே. 2

கச்சாய் குளமாங் கனமருதஞ் சோலையாய்
கவிவாண நிருபிறம் பாடியே நடத்த
உச்சாய மாகவே ஒருகுதிரை மேற்சென்று
ஒன்றாக வேறின் குருங்கலை மதிக்க
தட்டாண யன்று தலையரி வித்தாய்
தனங்கிளப் பூரரை கட்டேற வைத்தாய். 3

விட்டார் கொழுப்புத்துறை கோயிலாய் கட்டி
மறவனப் புலோம்பினை வண்ணாத்திப் பாலம்
எட்டாத பூனேரி தெல்லிச்சி வாய்க்கால்
இலங்கை முழுதுஞ் சென்றருள் புரிந்தாயே
தப்பாது உந்தனருள் சாவகச் சேரி
தன்மையுள்ள கச்சாய் பனை முதலாக
சுற்றிலுந் தவிசு தப்பாத நீரே. 4

தம்பட்ட மல்லரி தாளமுள்ள நீரே
கற்றுவெனக் கிருபை கற்பித்த நீரே
கயிலாய நாதருக்கு கருணையுள்ள நீரே
... .. பொய்கைதனில் வந்துதித் தாரே
வற்றூத சுவாமியென ... ..
வயிரவ சுவாமியென வருதம்பி ரானே
தித்திமி எனமுரசு மத்தளம் முளங்க
செல்ல மாநகர்வாளும் பனையில் வாங்கோகோ. 5

★

ஐயனார் சிந்து

வன்னமிது பொன்னின் வரத்தியைச் சூடி
வாகன நெற்றியில் பொட்டுகளு மிட்டு
பொன்னினால் மார்பினில் சங்கிலி பதக்கம்¹
பொருந்து நல்வாகுபுரி முன்கைவளை செச்சை
இன்னமும் பலவித² மாலைகள் அணிந்து
இடையிலே யருகுமணி³ செச்சை சிலம்பு
அன்னமும் சொர்ணமும் இன்னுமுள்ள பொருள்களும்⁴
ஆதிசட வக்கங்குளம் வாளுமையனாரே

I

ஐம்பெரும்⁵ பூதமும் பூமி பாலகரும்
அரியதல விறுமனும் அட்டபா லகரும்
மைவரும் வடுகரும் மறவர் சிங்களவரும்
மதயானை தனிலேறும் மாவுத்த மாரும்
மெய்கதி விளங்கவே மானிடர் துதிக்கவும்
மேன்மையுடனே கருணை நீயருள வேண்டும்
வையகம் புகழ்வரும் கோடலிக் கல்லையன்
மலரடிகள் பொற்பாதம் மனதிலய ரோமே.

2

கொட்டுநல்ல மத்தளம் கொம்புசிறு தாரை
கோணை சேமக்கலம் விருது வீணை
அட்டதிசை எங்குமே வெண்கவரி வீச⁶
அடர்ந்து சிலமணிதர்வந் தடிபணிந் தேற்ற
மட்டுலவும் அச்சிலாய் மடுவாளு மையனுடை
மலரடிகள் ஒருபொழுதும்⁷ மனதிலயரோமே

3

தொந்தெகுதி தொந்தெகுதி என்றுமுர சதிர
தொனியது⁸ கொக்கிளாய் வெளிதனில் முளங்கு⁹
சந்தோச மாகவே மருத நிழல் தனிலே
தானிருக் கச்சாமரம் வீசுவார் கோடி

1. பொன்னின் நூல் மார்பினில் சங்கிலி பதக்கம் 2. பல பல
3. அக்குமணி 4. இன்னமும் பெருகிட 5. ஐவரும் 6. மெய்க்கவரிவீச
7. பொற்பாதம் 8. தொனியுறை 9. வந்து

பந்தாவார் கோடி பரிமாறுவார் கோடி
பாடுவார் கோடிசிலர் ஆடுவார் கோடி
செந்தே னுலாவுந் செம்பெடுத்த ததளம்
சேர்ந்து வாழ் ஐயனைச் செப்பவினை யறுமே

4

வல்லிமட வார்கள்¹ சிலர் வண்மை துரைக்க
வளந்தசிறு² மடந்தையர் மணிக்கவரி வீச
விலியர் படைத்தலைவர் வேதியர்கள் குழ
வேதியர்கள் சூளநல்ல³ வெண்குடை நிழற்ற
சொல்லுமொரு மதயானை குஞ்சரம் தேறி
கொடியபடை சூளவே முனிவந்த கோலே
சல்லியொரு ரசகொம் பதிரவென் யானைமேலேறி⁴
ஆதிசடவக்கங்குளம் வாளுமையனாரே

5

பொன்முனி யுமுனியுமொரு புலிமுனி யுமற்ற
பொற்பட்டமுனி யுமொரு கொற்றமுனி யோரும்
கவியில் வருஒரு பிளைகள டியார்கள் செய்தபிளை
கன்னல்வயற் கட்டாடி அவர்செய்த பிளையும்
அகிலபெருகு சங்குசட வக்கங்குளம் வாள்வரும்
ஆளகூளாவிடி நிழலில் வாளுமையனாரே⁵

6

கையினில்⁶ மெய்யாய் உதித்தவனும் நீயே
கண்டவுட னேவரம் பெற்றவனும் நீயே
தொய்யாமல் ஓடிவினை யாடுவதும் நீயே
தோராத படைகொண்டு வருபவனும் நீயே

1. வில்லிதொரு வாணர் 2. வடம்செறி
3. புடைகுழ 4. முளவு கொம்பதிர நல்யானைமேல்
5. பொதிகை யோடுமுனி பொதுமுனியு மற்ற
புலியில்முனி யோர்பிழையும் அடியாச்செய் பிழையும்
கதுரவயல் கட்டாடி அவர்செய்த பிழையும்
கருணையோடு நீபொதுத் தடியவர்க் காக
அயிலுசட வங்குளம் வாழ்கரு கின்ற
ஆளகூ முனாவெழியில் வாழ்மையனாரே
6. கையிலே

ஐயாயிரம் படைகள் உள்ளவனும் நீயே
அகதிபர தேசியாய் வருபவனும் நீயே
மெய்யாக மெய்கதி விளங்குவதும் நீயே
மேதினியில் ஐயனென மெய்கொண்ட பொருளே 7

கல்லாற் பெருத்ததோர் சிப்பியும் சங்கும்
கடலால் வரும்வினை அறிந்தோழ மிவ்லை
சொல்லால்¹ பெருத்ததோர் கீர்த்தியு முன்னநீர்
நாயமார் குளப்பெரும் படையோடு சென்று
வன்னமது ரையையு எரித்தவனும் மாற்றாய்²
வாழுமுல கோரைநீர் காத்தருள வேணும்³
பொன்னியி குடையாக உயர்த பெருமானே
பூநகி நகர்வாழ வருமைய னாரே 8

நாவியும் கீரியும் நுளையாத குருமனில்
நடனமிடு கொம்பனும் அலியனும் பிடியனும்
தாவியே மறிகாற் பார்த்துந் துரந்து
சற்றுமன மஞ்சாமல் உற்றபடை சூழ
ஏவியே வந்துமழு வாளது வெடுத்து
எதிர்த்த படைக்கு எதிராக நின்றாய்
ஆதிசேர் பண்டார ஆண்டாங் குளத்திலே
ஐயனே துய்யபுகள் ஆதிநாயகனே 9

பொன்னிய மாலையொடு சங்கிலி அணிந்து
புகள்பெரிய விலிலூர்த்தி⁴ பொற்பிரம்புடனே
சொன்னமொழி தவறாம லேபடைகள் சூழ
துகள்படப்⁵ பூமிகள் துடித்திட நடந்து
கன்னியர்க்கிருபுறமும் சாமரைகள் வீச
காளமொடு⁶ மத்தளமும் தாளமிவை⁷ அதிர்
வண்ணமுள ராட்சியாகுளம் தனிலே
மதகரிகள் மீதேறி வருமையனாரே 10

1. சொல்லப் 2. சூழவே நாயன்மார் படையோடு சென்று - வன்னமது உரைத்
3. வந்து 4. விலிலோடு 5. துகளெழப் [கனி வகுத்துமே வந்து
6. காளமிசை 7. தாளமும்

ஆனையொடு வாசியும் வீரமா காளரும்
அடவுடன் பரிகலம் அணி நிறுத்திடவே
சேனையொடு பப்பரவர் சேவித்து நிற்க
திக்கதிர வெள்ளனை மேலேறி வருவீர்
கோனையை குடிசனங்கள் யாவரும் வந்து
கும்பிட்டு நல்லவரம் தாருமென்றிடவே
மேன்மைபுரி ஆராட்சோ குளந் தனிலே
மேவிவரு மையனாடை பாதமயரோமே. 11

தொட்டநீ புணுகுசவ் வாதுகஸ்த் தூரி
சொல்லரிய மல்லிகை முல்லை செவ்வந்தி
பட்டுடன் சகலாத்து வெள்ளை மேல்கட்டி
பரப்பிய வெற்றிலை பாக்குடன் சுண்ணம்
அரிபுணுகு சந்தணம் ஆம்பல்கஸ்த் தூரி
ஆனகுல தாமரைப்பூ ஆம்மாளை செம்பு¹
சவுரிமயில் கண்ணாடி சந்தணசு சந்தம்
சாதிலிங் கப்பூச்சு விலிலம்பு சொட்டை
இயல்பாக இருபொழுது மடைகொண்டு நின்றாய்²
குணமான³ வறளாயில் வாழுமைய னாரே. 12

பொங்கல்மடை பூசைமடை பாலாடை துளி
போகுமோ⁴ கற்பூர வாசமது வீச
சங்குநிறை மேன்மைசெறி ஐயனா குடைய
சரணமலர் பொற்பாதம் மனதிலய ரோமே. 13

★

வீரபத்திரன் சிந்து

வரவிய சடை மீதிலம்புவி துலங்க
வன்ன மல்லொன்றைமலர் மாலையு மணிந்து
பரமகளினால் வெகுண்ட கோபத் தினாலே
பார்மீதிலே வீர பத்திரர் பிறந்தார். 1

1 சிலம்பு 2 திற்பால் 3 இனமான 4 போதுமா

பார்நடுங் கப்பரம ராதிபர் நடுங்கப்

பங்கயத் தயனுமால் மும்மது நடுங்க
பேர்நடுங் கப்பெரிய கலிமுகன் நடுங்க
பிந்திவரு கந்தவேள் மும்மகன் நடுங்க
போர்நடுங் கப்பெரிய தக்கனார் வேள்வியில்
பொருதளித் தேஆதி உருவாகி நின்றாய்
சீர்நடுங் கப்புலியில் வந்தவ தரித்தாய்
செல்வனே கல்யாண வீரபத் திரனே.

2

தக்க னுடலைச் சமண்டிகை யாக்கச்
சங்கைசெறி தக்கனுடை பல்லைப்பி டுங்கி
மிக்க மிடற்றில் நரம்பை இழுத்து
வீணையது போலவே நாணுகப் பூட்டி
அத்தனைக ணம்மாளை போட்டு நடந்தாய்
ஆனந்த ரூபமாய் நின்றநா யகமே
முக்கனுதல் வில்லியுடத் தக்கதொரு மகனே
மூர்க்க முறுங்கான வீரபத் திரனே.

3

தொங்கத்தி மித்தியென மத்தள முளங்க
திடைதோறு மதிகாசர் குளவே நிற்க
பங்கப்ப டுத்தியே மதகரிகன் தன்னையும்
பரிசுபெற வேபடைத் தரசாள வைத்தாய்
வங்கக் கடலதிர மலைகள் கிடுகிடென
வடிவுசெறி குழளமுனை தனிலிவந் துறைந்தாய்
துங்கப் பிரதாபனே எங்களுடை யவனே
சொல்லரிய நரசிங்க மென்னும் நாயகமே.

4

காடுவெட் டிககட்டை யானதுபி டுங்கி
கனத்த தோர்மண் வெட்டி கைதனிக் எடுத்து
மாடுவிட் டேயுழுது வண்ணெல் விதைத்து
வருந்தியே மாவிடவர் வயறது வளர்க்க
கேடுகெட்ட பண்டிவனை விதை யளிக்கவும்
கிருபையோ வலியநர சிங்க நாயகமே
நாடுகெட் டாலிநல்ல தோசங் களுக்கு
நாயகனே வலியநர சிங்கநா யகமே

5

சிந்து

57

படிமதுரை பெரியவே பனையவனை சாய
படர்ந்த மர்மமந் தனையும் முறித்தாய்
உடலவினைக் கண்டு நெறுநெறுன விழியனல்
உலகமது மிடுமிடென உம்பருல கெல்லாம்
அரன்முடிகள் கிடுகிடென வில்வனைத் தவனே
அரன்மைந்த னேயகோர வீரபத்திரனே.

6

முடவரொடு குருடரை முடந்தெறிய வைத்தாய்
முப்பாலுடன் செல்வ மாருகி நின்றாய்
நயனமோ தெய்வங் களையோ டளித்தாய்
நன்றாகவே யமர்ந்துகுடி கொண்டாய்
சிந்தைபுக ழானதோர் வீரபத் திரனே
தினம் தினம் நினைக்கவினை சிந்தியோடுமே.

7

★

அண்ணமார் சிந்து

அய்யனார் தன்னுடைய திருவருளி னாலும்
அலங்கார வைகாளி அப்பனரு ளாலும்
மெய்யாக வெற்றிதரும் மெய்க்கிட்ண ராலும்
மிக்கதோர் நல்லநயினார் பணிக்க னாலும்
அய்யா யெனப்பெரிய வாளல கெடுத்து
அகலநின் னுயிர்காக்கும் அண்ணமார்க் கபயம்.

1

கோத்தமணி மாலையாம் சூங்குமப் பொட்டாம்
கோலமுட னேநல்ல பொல்லுடன் கயிறும்
பார்த்தபொரு தெல்லாம் படிநடை¹ நடத்தி
பதினா யிரம்பலி பறித்தவனும்² நீயே
மாத்தளன் நன்னகர் வாளவந்த அண்ணமார்
மலரடிகள் பொற்பாதம் மனதிலய ரோமே.

2

1 படிநடை 2 பறித்தவனும்

8

ஒட்டோர் உடுக்கிடை தம்பட்ட மல்லாரி
முள்முரசு கண்மணி முளங்குசிறு சங்கு
வட்டமாய்க் கொட்டியே வெள்ளிலை அடைக்கால்

மகிளவினொரு பலதேங்கின் இளநீரும் மாசு
மிக்கதோர் பிணிமாற வேணுமென் நெண்ணியே

கற்பன வெளிவாள் வரும் அண்ணாமாரே.¹

அலையாளி எதிர்கொண்ட கொக்கொய் வெளியாய்
ஆனசக லாத்துவெளி குடிக்கொண்டு நிற்பாய்
சிலையான வில்லம்பு வரிசைவா ளீட்டி
சேவுகப் படையாளர் முன்கொண்டு நிற்பாய்
மலையாக வருபவர்கள் எதி ருனக்கே தென்று
மதகரி வெள்ளாளை மேல்ஏத்தி வருவீரே.

★

வதனமார் சிந்து

கங்கையணி யுஞ்சடில மீதினி லிலங்க
கருணைபெற வேவந்த கஞ்சமலர்க் கண்ணன்
செங்கை நெடுமால் திருமங்கல² பதத்தை
தெண்டனிட் டேநலை சிந்துகவி பாட
பங்கயனெ னும்புரவி நாவில் விளையாட
பவளவாய்ச் செல்லியும் பன்னுதமிள் மாதும்
வெங்கரி முகன்பிள்ளை வெம்பிறைக் கோடுடைய
விக்கினேஷ்வரன் பாதம் நித்தமய ரோமே.

1 வடிவுசேறி பலதேக்கு இளநீரும் கூட.

வெட்டிமுடி னீத்திறந்தே மடையில் வைத்து
மிக்கதோர் பிணிமாற வேணுமென் நெண்ணி

கற்றவர்கள் குலதேய்வமாய் வந்துதிந்தார்
கற்பனாவெளி வாழுகரு மண்ணமாரே.

2 திருமங்கையர்

சீர்மேவும் வேதியர் சூலத்திலொரு மாதா
செங்கைநெடு மால்திருப் பாதமலர் போற்றி
பேர்மேவும் பிள்ளைதர வேணுமென்று ஓத
பெருமான் பெருந்தபசு பெற்ற பிரதாபன்
தார்மேவு திருமார்பும் அனந்தன் னதாக
சங்கைபெறு மங்கலர்¹ பிறந்த சமுதத்திக்
பார்மேவும் நூற்றொரு வதனமார் அப்போ
பரராசும் வந்து சூழ்ந்தடி பணிந்தார்.

பணியா பரணமொடு பொன்முத்து மாலே
பதக்கமொடு சங்கிலி சரப்பளி பொன்னாலே
அணிஅணி யாகவே அவரவர்கள் பூண்டு
அழகான பட்டாடை சட்டை சகலாத்து
கெணியாத மதவீரன் கீர்த்திப் பிரதாபன்
கிருபை யுடனே அலங்கார வடிவாகி
மனிமாலையும் முன்கை வாருபுரி வளையலும்
வகை வகையாய் வதனமார்க் களித்தனரே.

மதன² கமலம்போ லிளந்தாரி வீரர்
வரிசையுடனே வெகுமந்து கோடாலி
பதனமுள்ள கைக்கத்தி தொங்கனி வில்லம்பு
அவரவ ரும்பல பலஆயுத மெடுத்தார்
பதனமுட னேபெரும் படைநாய மாரும்
பாங்குடனே சவராலு தனிலவந் திறங்கி
விதனமுட னேநல்ல இணைலிது என்று
இதமாகவே³ வீற்றிருந் தருளி னாரே.

வீற்றிருந் தேகாலி பார்த்துவா வெனவே⁴
என்றதொரு மொளிபகர அன்றுநயி னாரும்
ஏற்றமுள்ள கெங்கை குளிக்குது காலி
இப்போது கண்டோமென் றோடியே சொன்னார்
ஒடிவந் தேகாலி கண்டவர் உரைக்க
உற்றபுகழ் மங்கலரும் மெத்த மனதாகி

கோதியே குளக்கச்சை ஒதியிடை கட்டி
கொண்டாடு மந்துவெழு நன்றயெடுத்து
ஆடியே சங்கீர்த பவனிகொண்டாடி
அவரவர் கச்சைகட்டிப்பொல்லு மெடுத்து
தேடிவடி வாகத் திரும்பி அவர்வந்து
சீக்கிரம் காலிதனைத் தாக்கினு ரங்கே.

5

அங்கவர்கள் ஆலாத்திக் கிளையதுகள் கூடி
ஆளுக்கொரு மின்னடுத்து உறிஞ்சிறது போகி
தங்குபுகள் வில்லம்பு பாச்சிப் பறிந்து
தயவாக¹ வேமருத திளவீற் றிருந்தார்
பாங்குட னேதேனிருக் கக்கண்டு நயினாகும்
பரிவாக வேஏறி வெட்டி இறக்கி
வந்தபின் மங்கலர் பெரும்படையை நோக்கி
வாகுடனே தேன்பகிர வாகுமென் றுரே.

6

சிந்தை மகிளச்² சகலபேருமோ ரிடத்திக்
சிங்கார மாகவே வீற்றிருந் தருளினார்
மந்திரகிரி போலவே மார்புயத் தழகன்
மாடுமேய்க் கும்இடைய னேடியே வந்து
விந்தைசெறி வெண்சாம ரைத்தலைவ னான
வெள்ளைக் கிடாவந்தூர் வீதிவிடுதே யென்றான்.

7

வீதிவிடு மென்றுமவர் ஒதிமொளி சொல்ல
மெத்தவே மனமது சுத்தமகிள் வாகி
கோதிக் குளக்கச்சை ஒதியிடை கட்டி
கொண்டாடு மந்துவெழு நன்றய் எடுத்து
ஆடியே சங்கீர்த பவனி கொண்டாடி
அவரவர் கச்சைகட்டிப்பொல் லெடுத்து
தேடிவடி வடியாகத் திரும்பியவர் வந்து
சீக்கிரம் காலிதனைத் தாக்கினு ரங்கே.

8

வந்துகரு வேப்பங் குளந்தளி லிறங்கி
மாலையாம் நேரமதில் மாடுகண் டாரே
வடுகெனவே வளையஇரு பொருதுபட வேதான்
கதிரவ னெழுந்துவரும் நேரமது அறிந்து
விந்தையாய் வெள்ளைக் கிடாவினையும் தேடி
வீதிதன் எங்கும் விரைந்தடிகள் பார்த்து
அந்த அடியை அடர்ந்து தொடர்ந்து
அந்தர தலங்கள் அடங்கலும் பார்த்து
வந்து மின்னெரி¹ குளந்தளில் இறங்கி
மாலையாம் நேரமதில் மாடுகண் டாரே.

9

படுத்தான் தலைமந்து பாச்சல் முன்பாய
பதைத்தார் விளுந்தார் பதைத்தார் பகட்டால்
எடுத்தாரே கைக்கத்தி துடிக்க முன்பாலை
இளுத்தா ரறுத்தார் இருந்தார் கால்மாட்டில்
காலிகள் மேய்க்கும் இடையனும் பட்டபின்
கண்ணனும் எழுந்து திருவண்ண முகிலானை
ஆவிப் புடைகுழ் இலங்கைக் கதிபன்
ஆயாங் குளலும் ஓர்அம்பும் சொடுத்தான்
நாலுதிக் கெங்கிலும் காவலாய் நில்லென்று
நலமாகவே திங்கள் மும்மாரி பொளிய
மாலருளிக் கந்தளாய்க் குளம்வாளு கின்ற
மங்கல நாயன்மார் பூசைகொண் டாரே.

10

கருமுகில் வண்ணமா மாயனும் வாழி
கண்டி மனாராட்சிய மன்னனும் வாழி
தருவாழி தம்பலகாம நகர் வாழி
சாதியாம் வதனத் தலைவரும் வாழியவே.

11

★

நாச்சிமார் சிந்து

சுற்றமுள்ள நொருவதனி லேசனைக னாடி.

கரிகொண்ட நந்திவெளி தனையும் கடந்தே

எத்தலம் திகைவரு வட்டுவா கல்லதனில்

இயல்பாக வேயேழு பாண்டிவினை யாடி.

வட்டு வாகல்லை வளைந்துவரு வாரும்

வாயாலே வெண்ணுரைகள் தள்ளிவரு வாரும்

முட்டரு தும்பொதி கொள்ளவும் வேணும்

இயலான வட்டுவா கல்நாச்சி மாரே

1

கட்டக் கயிறுகொண் டோடிவரு வாரும்

கன்றுகா லிகறவை தேடிவரு வாரும்

முட்டக்கு முன்னங் குனிந்தோழு மில்லை

முன்ன வருங் காரியம் நிந்தோரு மில்லை

கட்டுவார் கட்டிவரு தானியப் பொதிதனை

தாழையடி யோர்கண்டு கண்சலங் கினரே

எட்டுவார்க் கெட்டாத கச்சிலாய் ஆறு

இருகரை திரண்டுமுகில் பரவியோ டிடலே

வட்டுவா கல்லுறை ஐயனரு ளாலே

வற்றியே நிறையாறு வடிவதாய் விடுமே.

2

தித்தியென வேயுலகை வலமாக வந்து

செல்லமரு தடிதன்னி லல்லறநின்றும்

முத்திதரு நொருவடியில் நாச்சிமா ரெனவினைகள்

முடுகாது நோய்பினிகள் அணுணாது வாழ்வில்

3

வட்டப் பரம்பாம் தவித்தில்லை யடியாம்

மாருன பாண்டியர்கள் நீறுவினை யாட

எட்டுத் திசைக்குமோர் மெய்க்கதிர் விளங்க

ஏழையடி யாரையும் தற்காத்துக் கொண்டு

பட்டுப் பனப்பிடவை சட்டைசக லாத்து

சொல்லவொண் ணாதோர் துயில்கட்டி யாளும்

கட்டவரு காலனையும் வெட்டி அகற்றுவாய்

காத்தருள் வட்டுவா கல்நாச்சி மாரே

4

காலிற் சிலம்பு புலம்பி அளம்ப

கைவளை சிலிகலில் கலிக் ளான

மேலிற் சிகப்பொளி மலர்போல் விளங்க

வினையாடி யேயுலகை வலமாக வந்தாய்

காலிற்ரு நல்வயினல் என்றுசொல் விப்புதுமை

கருணையுட னீராவி யருகினி லுறைந்தாய்

சோலிப்ப டாமலே நன்மை தா தாயே

துய்ய நாசஞ்சோலை வான்நாச்சி மாரே.

55

★

முறிகண்டியான் சிந்து

உருகு மாந்தற் குதவு முறிகண்டி.

ஒற்றைக் கொம்பன் இருக்கும் தலமாம்

பெருகு கோட்டைக் குலம்பன் மணற்குளம்

பேசங் கீர்த்தி உயிலங் குளமாம்

அருளி சூழ்ந்த பனங்காமந் துணுக்காய்

அவனியோர் புகழாலங் குணமாம்

எல்லை சூழ்ந்த புளியங் குளமாம்

இலங்கை நாட்டின் விராலிப் பிலவாம்

துங்காம் பண்டிவெட்டும் வன்யா குளம்

சூளும் முள்ளியவனை நாடெங்கள் நாடே.

6

தூங்கக் காண்பது மாம்பழச் செற்று

சுளலக் காண்பது பூஞ்சிலை மத்து

திங்கக் காண்பது கெல்லையன் முல்லை

தியாக சூரியர் செடெங்கள் நாடே

7

★

ஐவர் சிந்து

திருமருவு குருநாடு கனிலரசு¹ புரியும்

செய்யமதி வங்கிஷத் தைவர்தம் மீதில்
கருதரிய செந்தமிழ்க் கவிதை உரைபாட
கரிமுவ னும்அவன் தம்பிமுரு கோனும்
அருள்பெருகு மிருசெவியும் ஐந்துநற் கரமும்
ஆனகுருமுனி சொல்ல மேருதனி லேதான்
பருதிநிசர னையபொற் பாரதம் வரைந்தோன்
பாதமலர் என்னோரும் நாவில் அயரோமே.

1

மனதுவெகு நிறமுடைய ஐவர்தம் மீதில்
மதுகுடு வேணியனு மவனுடைய மாதும்
வனசமலர்² மீதில்உறை அவனும்மா யவனும்
வளர்தமிழின் பாமாலை வகைதனைவ முத்தி
புனமதினி லேவேங்கை மரமாகி நின்றும்
புனமாது தெய்வானை குறமாது தானும்
அனையதொரு மங்கலரும் அதிலுறையும் மாதும்
அன்புடனே நிதமும் அருள்புரிசு வோரே.

2

அருள்பெருகு குருநாடு தனிலரசு புரியும்
ஐவர்தாற் றெருவரும் அரசாளும் நாளில்
பரிவிட னேருது வினையாடவாரு மென்று
பாண்டவ ருடன்துரி யோதனன் உரைக்க
சுருதிமொழி தவறாத தருமரும் அப்போ
தொல்லுலகில் ஒட்டமிட் டேருது பொரவே
வஞ்சசகு னிருது தவறும் உறுட்டியே
மாநகரி முந்துமட மாதைவைத் தனரே.

3

மடமாதை வீடுவைத் தேருது பொரவே
மறுகாலு மேசுகுனி தவறும் உறுட்டி
திடமாக வேருது இழந்தவர் இருக்கையில்
சேயினையு மேருது பொரமனதில் எண்ணி

சிந்து

உடல்மீழ வேருது பொருதுமென் றேதான்
உலகுதனை மீழவே பொரவாரு மெனவே
கடிகமழ் மின்னாருடன் பொருதுவதிலை யென்று
கன்னி குமாரனும் உன்னி ஓ தினனே.

4

ஒதரிய துரியோதனன் தானும் அப்போ
உயர் தம்பி துச்சாத னன்தன்னை அழைத்து
மாதுடைய துகிலதனை நீர்உரியு மெல்ல
மாயவனும் அன்னேர மேமல மிரங்கி
கோதுகுழல் மாதுகுகில் உரிய உரியாமல்
கூறரிய சாபமவர் தானளித்தனரே
வேகமொடு வீமனும் தெண்டதை எடுத்தான்
வில்லரிய பார்த்தனும் வில்லெடுத் தனனே.

வில்லை எடுத்தவர் எனும்பஉன் னுகையில்
வேதமுள்ள தருமரும் தானதை விலக்க
முல்லைநகை முரவாள் அப்போ தெழும்பி
மோதுசமர் தன்னிலே வீமனுடை கையாக்
சொல்ல உரை செய்துதுச் சாதனன் நெஞ்சில்
கூறரிய காலிமீதித் தேநின்று தானும்
சொல்லரிய கூந்தல் முடிந்திடுவ னென்று
துரோபதையும் அவ்வுரையை ஒதிநின் றனனே.

9

நின்றவுட னேதுரி யோதனனும் அப்போ
நேசமுடனே காலில் ஏருமென் றனரே
தண்டமிழ் புகள்பெருகு தர்மரோடு நால்வரும்
தாள்குளலு மேவளம் தன்னிலே கினரே.

7

வெற்றிபுனை¹ நந்தினைய நீராளு² மென்று
மேவுதுரி யோதனன் தன்னிடம் அனுப்ப^{3,4}
இடதுசெய்ய வேணுமென் றேதினை தன்னை
எரிணத லிலேகருக வேவறுத் தவனும்
மடமாதி னிடமாக நல்லதினை யென்று
வல்லதுரி யோதனன் சொல்லிவிட்ட டனனே.

8

1 வென்றிபுகழ் 2 நீயருளு 3 துரியோதன எரித்தனும் பினரே
4 இடமான நந்தினையை நீராளு மென்று - செய்யுந் தாதேவி ஐயமுற வோதை
9

விட்டவின் தினைதன்னை வாங்கியே வந்து
 விறலுடைய தருமரிட மேகொடுத் திடவே
 இட்டமுட னேநகில் தினையென்று தருமரும்
 இன்பமுட னேதினை தன்னை விதைக்க
 இட்டமுட னேதினை முளைத்தே எழும்பி
 ஏகமுறு தொண்ணூறு நாளதில் விளைந்து
 நட்டனைய தாகவே நல்லுண வருந்தி
 நாயகியு டன்காலிக் வாழுமந் னாளிக்

9

பொருந்துதிநல் புள்ளெடுத் தேதர்மர் வாழும்
 பூங்கா வனத்திடை கொண்டு சென்றனனே
 பருந்துகமழ் சேலேவாழ் தருமரும் அறிந்து
 பாசனைய பார்த்தனிட மீதுரைத் தனரே
 பொருந்து செறிவில் வளைத்து புள்ளிளவெய்து
 புகல்வு செறி மன்னுயிர் மீளவிட் டனனே:

10

மீளவந் தேதுரி யோதனனு மப்போ
 மேவுபுகள் காளமா முனிதனை அழைத்து
 நீப்புவி தன்னிலே பூதமது தன்னை
 நீயேசி ஐவர்தனை யேவதையு மென்ன
 காளநிற மானமுகில் மாயனு மறிந்து
 காலனைய ழைத்துமே கானகம் தேறி
 தாழ்வு வராதபடி ஐவர்தனை நீபோய்
 தற்காரு மென்று சொல்லி மாயனேகினனே

11

ஆளவே மாயவனு மருச்சுனனு மப்போ
 அனைவரு மறிந்துருரு நாடதனில் வாடி
 வாழவே சக்கர வியூகமது செய்த
 வகையான பொற்சண்டை வெடிச் சண்டைசெய்தார்
 வாதுதுரி யோதனன் தான்மிக இருக்க
 வரிசைபெறு கன்னனும் வகைதனை வழுத்தி
 நொத்தோ திமிந்தோ துரோணரு மப்போ
 சுருதிபெறு மைக்காள முசிலுர்தி வரவே.

12

புரிவசுர னின்வரவை அரனும் அறிந்து
 போதர வாகவே வில்வேடனாய் வரவே
 வாருபெறு இயமனும் பண்டியாய் வரவே
 வரிசை பெறு வேடனும் வில்லால் அடித்து
 பாசபதம் நல்கிப் பரமசிவம் போனபின்
 பாரதம் முடித்துலகை ஆளவந்தனரே.

★

குளக்கோட்டான் சிந்து

சுருதி மொவி தவ்ருத மனுநீதி மன்னன்
 சோளனு தவஞ்சோள கங்காள கண்டன்
 பிருதிசூல மன்னன் குளக்கோட்டு ராசன்
 பண்டுபூதப் படைகள் கொண்டுசென் றனரே
 கருதரிய கல்லு மண்ணும் சுமப்பித்து
 கடலும் மலையும் போலவே குளங்கட்டி
 வருஷமிரு சென்னல் விளையப் பன்னிரண்டு
 மாதமும் புனல்பாய மதவுசெய்தனரே.

1

செய்தபின் தென்னோண நாதருக் கொன்று
 சிலையும் எழுதிக் குளக்கட்டத்தில் நிறுத்தி
 மாரியை அடக்கிவரு சத்தியை நிறுத்தி
 மங்களா தேவியைக் காவலால் வைத்து
 கைதவனை அன்று பெலி யுண்டபத் தினியையும்
 காவலாய் நில்லென்று கட்டளை புரிந்தாய்.
 பூவொடு பளம்பாக்கு வெற்றிலை அடைக்காய்
 பொங்கு பால அமிர்தம் உண்டாக்கினரே.

2

★

குருவிச் சிந்து

பூதலம் புகழ்பெருகு தனிக்கலவயல் தன்னில்
 புனைக்குருவி வாராம லேகாவல் செய்வாய்¹
 ஆதலம் புகழமம் பாவினிசை பாட
 ஐங்கரனும் ஆறுமுகனும் அம்மனுந் துணையே
 நாதமொடு கீதமும் ஒதுநான் மறைகளும்
 நாலுலகும் ஒன்றாக நின்றஉமை யவளே
 மாதவன் தந்திருவும் மாமகளின் நாமகளும்²
 வந்துதவு³ அனுதினமுஞ் சிந்தனை செய்வோமே. 1

புகழ்பெருகு கலிகால சோளரூல ராசன்
 பூமியில் விதைக்கவித் தில்லாத போது
 மகிழ்வொடு கிளியுரு வமாகிப்பறந்து போய்
 வானுலகு சென்றுநெற் கதிர்கொய்து வந்து
 அகிழங்க னிக்குறித் தியபூசை புரியவும்
 ஆதியர்கள் வேதியர்கள் அன்னவெடி தீரவே⁴
 திகள்பெருகு காராளர் பயிரிட்டு விளைவித்த
 சென்னெல்லை விரும்பியே தின்னாமல் ஏகாய். 2

கார்பெருகு⁵ கற்பகக் காவுடைய மன்னவன்
 காசினியில் மன்னவரி லார்பெரிய ரெனவே
 சந்திரமதி கேள்வன் அரிச்சந்திர னெனவும்
 தயவினுடன்⁶ மாமுனி வசிட்டனுரை செய்தான்
 இந்திர சமுகந்தன்னில் இருந்தமுனி வன்சபதம்
 இட்டமொழி தவறாமல் எரிகமண் டலமே
 வந்துபுவி மீதில் விழவே பறவை மிருகங்கள்
 வயக்புல மளித்தமதி யோஇங்கு வந்தாய். 3

மறவரொடு துளுவர் பப்பரவரொடு⁷ கானவர்கள்
 வலைகயிறு கட்டியே விசைபொறிகள் ஏத்தி
 குறவர்கிறு பறவைபட வேகண்ணி குத்தி
 கொண்டது பயப்பாடு கேட்டறிந் திலையோ

1 செய்தாய் 2 நாமகளும் மாமகளும் 3 வந்துவந்
 4 அன்னவெடிதீரவே 5 கந்தமிகு 6 தயவுடன் 7 பப்பரவரொடு

பிறநெரிய கரியநிற மினகொடிய பண்டி
 புனையினொடு மரைகரடி புலியுமத அயமும்
 விறலெயினர் வதைசெய்து விருந்துபசி யாறவும்
 வேட்டையா டினசெய்தி கேட்டறிந் திலையோ. 4

சேனாடர் மனுநீதி வதைவுசெய்யா ரென்றே
 துணிவு கொண்டேமனங் கெணியாமல் வாரீர்
 சென்னிசர் ஐந்துள்ள இராவணன் இலங்கையைச்
 சென்றளித்தே அனுமான் திரும்பிவரு வதுபோல்
 ஒடுநீர் ஒடுநீர்¹ ஓடமன தொட்டிநீர்
 ஒளிக்கிறீர் கள்ளத் தினைக்குருவி ஆய்ஆய்
 குஞ்சுமத னைகள்முன்னே சப்பாணி கொட்ட
 கூப்பிடு வதெனநெஞ்சிக் கொட்டவும் வேண்டாம்
 பஞ்சமா கொட்டிலே தட்டி யெருப்ப
 பறந்துகுரு விக்கிளைகள் அயர்ந்துவிளை யாட 5

நாகமலை கூகமலை நடுவிக்மலை பெரியமலை
 நாகரா சன்வாளு யர்ந்தமலை கண்டல்
 தோகைமயில் ஆடுமலை சுவாமியை அம்மன்மலை
 சுற்றிலுள்ள தினக்குருவி ஒக்கோடி வருதே
 படைத்தலம் புகள்பெருகு தண்ணிமலை கும்பகன்
 பாரமலை² நீராவி மண்கிண்டி மலையும்
 வெடுக்குநா நித்திரளு யர்ந்தமலை கல்விடு
 மேல்பத்து ஈருன வாவுட்டி மலையும். 6

கொச்சிமலை குடகுமலை கோலமலை நீலமலை³
 கொக்குளாய் செம்மலை குருந்துமலை கண்டல்
 அச்சத்தொடு நாயேறி அந்தமலை உயர்ந்தமலை
 அங்கங் கிருந்துகிளை யாகவே வருதே
 மாற்றலர்கள் புகழுவரு தப்பங் கடவமலை
 மருவு குருவிக்கிளைகள் பலபலன விடியமுன்
 காற்றும் மழையும் கலந்துவரு வதுபோல்⁴
 கலகலன வேகுருவி கடிதோடி வருகுதே. 7

1 உண்ணுநீர் உறங்கிறீர் 2 பாரமுள்ள 3 நீளம்
 4 வந்து உலாவது போலே

பச்சைமுளை தூவிநல்ல பவனிதன் னர்ஆலை
 பார்வையுள்ள கின்னேநிறம் தோசைமயில் முதலாய்¹
 நச்சுவிழி குறமாது வள்ளிபுன மீதிலே
 நாடிவரு வதுபோல ஓடியே வருதே
 மோகமது வென்றகரி கொங்கைகள் குலுங்க
 முன்கையிலிடு வளையில் சங்கிலி துலங்க
 பாகனைய மொழியாள் சதங்கைகள் கிலுங்க
 பந்தடிப்பது பெண்கள் சந்தடிப்பது போல்
 ஆதலம் புன்நல்ல மாப்பாண மன்னனை
 அடர்ந்து விடைகேட்கத் தொடர்ந்து வருவதுபோல். 8

உடுக்குள்² நிறைந்தமலை மண்டலமு யர்ந்தமலை
 ஒருமுனிவர்³ சென்றங் கொடுக்க மதிக்க
 விடக்கொடிய அடியார்கள் நிறணிவதென்⁴ நெஞ்சில்
 வெள்ளையுள்ள குருவிக்கிளை விருந்துண்ண⁵ வருகுதே
 கண்டிமலை தொண்டிமலை சுதிரைமலை குதிரைமலை
 காளாவி சுறுளியொடு மாகாளி⁶ மலையும்
 எண்டிசையில் உன்ளமலை வாழும் தினைக்குருவி
 எல்லாமும் ஒன்றாய் இனங்கூடி வருகுதே. 9

கோலமலை நீலமலை குருவிமலை பெரியமலை
 கொக்கிளாய் பரந்தமலை செம்மலை குருந்தோர்
 கன்னியங் குமரிமலை ஒதியமலை பொதியமலை
 தட்டாமலைத் திரளிலுள்ள குருவி முதலாய்
 தோற்றமுள்ள சுந்தளாய்க் குளமேவு மலையினொடு
 சொல்லரிய பூனேரி குளமலை யாளம்
 அஞ்சுநா ளாறுநாள் குருவியை அகற்றி
 ஆறியிரு கார்சூல விளைவு வருமட்டும். 10

- 1 முதலாம் 2 வருவதில் 3 குறுமுனிவர்
 4 படியரசர் மீதிடுவதென 5 மிகுந்துண்ண 6 மேகாளி

பிஞ்சுயிரு என்று பாராம லேவெட்ட
 பெண்டுகள் பிறகே தூரந்துருடு கட்ட¹
 கைக்கொச்சை யடிக்கவும் கவனெறிகள்² வீசவும்
 காலைநோக ஓடவும் காரிய மதேதோ³
 தொக்கத் தொக்கஞ்ருவி ஓலமிட் டோட
 சொல்லுவேன் ஒருபுத்தி எல்லோரும் கேளும். 11

பந்தலொடு வெயிலுக்கு இருக்கச் சிரும்பியும்
 பார்வையிட்டே⁴ குருவி அகலமிட் டோட
 திட்டமுடனே கொடியை வெட்டி முடிந்து
 சிறக்கவே குழைக்கொம்பு ஆலாத்தி தூக்கி
 கட்டை கைவாய்பு இடையிடையே நாட்டி
 காலோய்ந் திருக்கவும்⁵ கட்டடா கொடியை
 சும்பமலை தம்பமலை கொட்டியா ரத்துமலை
 கோணேசர் வாழும்⁶ குருவிக்கிளை முதலாய்
 ஆய்ஆய் யெனக்குருவி ஓயாமல் வருகில்⁷
 அசையாமலே இருந்து ஆட்டடா கொடியை. 12

மாதவன் திருவாணை முப்பத்து முக்கோடி
 மாதேவ ராணை வதிட்டமுனி ஆணை
 சிவனாணை என்னுடைய⁸ செங்காவல் மீறிடில்
 செம்பருந்தின் பசிக்கிரை அருந்திடுமே⁹
 அங்கெங்கு இருந்துதான் அங்கங்கு¹⁰ போனாலும்
 சங்குபாலகர் ஆணை அங்கங்கு கெளம்¹¹. 13

✱

- 1 கொச்சிமலை குடகுமலை குறுமுனிவர் வாழும்
 கொல்லிமலை தெல்லிமலை கோங்குமலை யாளம்
 2 கவர்கள் 3 காரணமா தாமோ 4 பறவையொடு 5 நீர்க்கவும்
 6 மலைவாழும் 7 வருகுதே 8 இவனுடைய
 9 செம்பரூந்தின் பசிக்கிரையாகுவீரே 10 அங்கு 11 அங்கு போவீரே

ஒப்பாரி

வேலைப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தையின் வீரவரலாறு.

குமரபுரத்திலுள்ள (முல்லைத்தீவுமாவட்டம்) குமிழமுனையில் மத யானையை வென்ற மாதரசி வேலைப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தையின் வீர வரலாற்றை ஒப்பாரி மூலம் பாடப்பட்டுள்ளது. பெரிய வெளியிலமைந்துள்ள 'கண்டல்' என்னும் இடத்தில் மதயானையைக் கட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இதனால் அந்த இடம் இன்றும் 'கொம்பன் படுத்த கண்டல்' என அழைக்கப்படுகின்றது.

வரலாற்றைச் சுருக்கமாக நோக்கில், அப்பொழுது குழுமுனையை சின்ன வன்னியன் என்ற குறுநில அரசன் ஆண்டுகொண்டிருந்தான். தமது பகுதியிலுள்ள யானைகளைப் பிடித்து வெளிநாடுகளுக்குக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றுச் செய்வது அவனது வழக்கம். 'யானைப்பணிக்கர்' என்னும் குலத்தவர்களின் துணையை நாடுவதும் வழக்கம். அதனால் இத்தகைய பணிக்கர் குலம் செம்மையில் (குழுமுனைக்கு அருகில்) வாழ்ந்தது.

ஒரு சமயம் ஒருவராலும் பிடிக்கமுடியாத கொம்பன் யானை ஒன்றினை எப்படியும் பிடிக்கலாமென்று பணிக்கர் எல்லோரும் கூடி கோரித்தனர். ஒருவன் கூறினான் 'வேலைப்பணிக்கன்தான் பிடிப்பான்' என்று. மற்றொருவன் இல்லையில்லை, வேலைப்பணிக்கன் பிடிக்கமாட்டான் அவனுடைய பெண்சாதிதான் பிடிப்பான்' என்றான். கூட்டம் முடிந்தது. வேலைப்பணிக்கன் மனந்தளர்ந்து போனான்.

விடு சென்ற வேலைப்பணிக்கன் சாப்பிடவில்லை. கவலையால் படுத்து விட்டான். விபரமறிந்து வேலைப்பணிக்கன் மனைவி 'அரியாத்தை' வீரதயிருந்து முழுதி வாரக்கயிறு, அங்குசம் போன்ற யானை பிடித்த தளபாடங்ளுடன் வெளிப் போந்து கொட்டுக்கின்றது விஞ்ஞகரை வணங்கிவிட்டு காவடி எடுத்து வைத்தபோது புடையன்பாம்பு குறுக்காகுத்து வழிமறித்துக் கிடந்தது. நாகதம்பிராணை வழிபடவே பாம்பு வழிவிட்டது.

சென்ற அரியாத்தை கண்டலை அடைந்தான். கோபங்கொண்ட யானை துதிக்கையை உயர்த்தியவாறு அரியாத்தையை நோக்கி ஓடிவந்தது, 'அதி ஐயனறிய ஒன்றும் செய்யாதே' என்று அரியாத்தை சத்தியஞ் செய்யவே யானை துதிக்கையை உயர்த்தி முட்டுக்கையில் இருந்து தலை தாழ்த்தி வணங்கினது. இதுதான் சமயம் என்று அரியாத்தை வாரக்கயிறைக் கொழுவி, ஏறி, யானையின் முதுகில் இருந்துகொண்டு பண்டாரவன்னியன் வளவில் (குழுமுனையில்) யானையைக் கட்டினான்.

சின்னவன்னியன் அரியாத்தையின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டி பரிசளித்து விருந்தளித்துக் கௌரவித்தான். விருந்தின் முடிவில் யாரோ ஒரு பணிக்கன் அவமான உணர்வில் வெற்றிலையில் நஞ்சைத்தடவிக் கொடுக்கவே ஒன்றுமறியாத அரியாத்தை அதை உண்டு சிறிது வேளையில் மயங்கிவிழுந்து இறந்துவிட்டான். யானையானது கட்ட தெருங்குவாரின்றி கட்டிய இடத்திலேயே ஊண்டுபோய்விட்டது. குமிழமுனையிலுள்ள புரிய மரத்தைச் சுற்றி யானை நடந்த தடயத்தை இன்றும் காணலாம்.

தகவல்: குழுமுனை தெய்வேந்திரம்

வேலைப்பணிக்கர் ஒப்பாரி

நாகத் திருக்கோவிலிலே என் அஞ்சுகலை நஞ்சை
யுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே
அங்கே நிதிஞ்சுதாம் நல்ல கொம்பன். 1

கண்டவுடன் வன்னியாருக்கு என் அஞ்சுகலை
நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே
ஆதரவே அதை ஒரு காரணமாய்க் சொனார்கள். 2

சொன்ன மொளி கேட்டவுடன் என் அஞ்சுகலை நஞ்சை
யுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே அவர்
ஓர்களுள் இதை தானெடுத்தது. 3

ஏழு ஊரூப்பணிக்கருக்கும் என் அஞ்சுகலை நஞ்சையு
ண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே அவர்
எழுதி விட்டார் ஒதைதனினே. 4

ஒதைதனில் உளை செய்தி என் அஞ்சுகலை நஞ்
சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே
அரனே ஐயனே தஞ்சமென்று வன்னியன் முன் அன்பு
டன் முன் வந்தார்கள். 5

வந்தவர்களை தெண்டன்துட்டு என் அஞ்சுகலை
நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆத
ரவே வன்னிமறிகாறர் எல்லாம். 6

எவ்வாப் பணிக்கருமாய் இன்பமுடன் தான் நடந்து
அன்புடனே நீங்கள் சென்று அந்த ஆனை கட்டி வாகுமென்றார். 7

அந்தமொழி கேட்டவுடன் என் அஞ்சுகலை நஞ்சை
யுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே
பணிக்கமார் ஆலோசனை பண்ணுவராம். 8

எங்களால் ஆகாது எங்களைகளாம் சின்னவன்னிய
னாரே அது ஏழுமுளையான அல்லோ. 9

அது கோபமுள்ள யானையது எங்களை ஆழும் சின்ன
வன்னியனாரே அது குளறுகுதே மாமுதில் போல இந்த ஆனை
கட்டியவர் எங்களை ஆழும் சின்னவன்னியனாரே எங்களால்
ஆகாது எங்கள் வேலைப்பணிக்கருக்கு ஆகுமென்றார். 10

அதிலொருவன் தின்றுகொண்டு வேலைப்பணிக்கருக்கு ஆகாது
வேலைப்பணிக்கன் பெண்சாதியால் ஆகுமென்றான். 11

- அந்தமொளி கேட்டவுடன் என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே வேலப்பணிக்கர் அவசரமாய்த் தான் நடந்தார். 12
- விடுதிதனில் வந்து மெல்லோ வேலப்பணிக்கர் அவர் விளாசுமையித்தான் படுத்தார். 13
- கண்ணமவன் ஓடிவந்து என்னயிந்தை ஆண்டவனே உமக்கு வந்த காரணத்தைச் சொல்லுமென்றான் 14
- ஒன்று மொனியாமல் என்னயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் உன்னபடி சொல்லு மென்றான். 15
- யானையொன்று வந்ததென்று என் உயிரே கண்மணியே அதை அகிபுடனே கட்டிவரச் சொன்னாராகாண். 16
- அதிகொழுவன் நின்றுகொண்டு என்னுயிரே கண்மணியே வேலப்பணிக்கனாகி ஆகுமென்றான். 17
- இது ஒருவன் நின்று கொண்டு வேலப்பணிக்கனாகி ஆகாது வேலப்பணிக்கன் பெண்ணாதினால் ஆகுமென்றான் 18
- இத்தனைக்கோ நீர் சலித்தீர் என்னுயிரே ஆண்டவனே எழும்பிநீர் சாப்பிடென்றான். 19
- பரியாதான் நீர் ஆறி என்னயிந்தை ஆண்டவனே உன்னடியாளி பெண்பேதை எனக்குப் பரிவாய் விடைதாருமென்றான் 20
- யானைகட்டி வராததற்கு என்னயிந்தை ஆண்டவனே எனக்கு அன்பாய் விடைதாருமென்றான். 21
- ஆனைகட்டநான் போனால் என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே நான் ஒருநாளிலே வந்திருவேன். 22
- போய் வாரேன் என்றிரா என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கு இணங்கும் நாயகியே வெகு பொல்லாப்புக் காணுகுதே. 23
- பத்தையிலே பல்லியொன்று என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே அதுபலபலந்து சொல்லுகுதே. 24
- செத்தையிலே பல்லியொன்று என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே அது திடுக்கூறல் சொல்லுகுதே 25
- நானும் குணமில்லவோ என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கு இணங்கும் நாயகியே நீர் நாளைக்குப் போமென்றார் 26
- அன்றிரவு தங்கியெல்லோ வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி தன் அன்பர் சொல்லைத் தட்டாமல். 27
- காலம்பெற எழும்பி என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே தஞ்ச வீரபத்திரனே உன்தஞ்சம் எனவே நினைத்து 28

- புதுப்பாணை தானெடுத்து என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே என்று பொங்கிவிட்டான் காலியற்கு 29
- ஏழுசுறள் வெற்றிலையும் வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி ஏழு எழும்பிச்சைக் காயும் தானெடுத்து. 30
- மாணவாதி கயிறு எடுத்து வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி அகியாததை அவ வலதுகையில் பேலன் பார்த்தா 31
- யானை கட்டப் போறதற்கு என் ஆசைத்துறையே அரியதுறையே மந்திரியே எனக்கு அன்பாய் விடை தாருமென்றான் 32
- யானைகட்டப் போறேன் என்றிர் ஆதிவீர பத்திரனே ஐயோ எனப் பதபதைத்து வேலப்பணிக்கர் அவர் அழுதழுதோ சொல்லுவாராம் 33
- நாளிருக்க நீர் தடக்க என் ஆசை மனைவியரே அன்னமே ஆருயிரே எனக்கு நகரூய் இருக்கையில்லே 34
- போகவேண்டாம் என்று சொன்னால் என்னயிந்தை ஆண்டவனே இந்நிதப் பூலோகத்தார் ஏசயரே 35
- தடுத்து மறியாதே என்னயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் ஒரு தாமதங்கள் சொல்லாதே 36
- ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே என்னயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் போற்றி விடைதாரும் என்றான் 37
- ஐயன் கிருபையுண்டு என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கு இணங்கும் நாயகியே உனக்கு ஆண்டவன் சித்தம் உண்டு 38
- போய் வாரும் என்று சொல்லி வேலப்பணிக்கர் அவர் பொக்கையுமோ கைகொடுத்தார் 39
- ஒடிநடந்தல்லவோ நான் அடியான் பெண்பேதை நானுமொரு நொடியில் வந்திருவேன் 40
- தான் பணிந்து தெண்டனிட்டு என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே எஞ்சுவீரபத்திரனே உன் தஞ்சமென நடந்தான் 41
- போறவழியிலே என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே ஒருபுற மெழுந்த நாகமொன்று 42
- சிறப்படமெடுக்க என் அஞ்சலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே என் அன்பரே ஆதரவே அரியாததை பதைபதைத்து நடுக்கிநின்றான் 43
- நாடறிபேன் காடறியேன் நாகதடீபிரானாரே நான் அடியான் பெண்பேதை எனக்கு நற்கிருபை தாருமென்றான் 44

- பணிக்கமார் எகிலோரும் என் ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே
அவர் பயந்துவிட்டார் யானைகட்ட 45
- பெண்பேதை கட்டவென்று என் ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே
நானும் புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன் 46
- பத்தினியாள் நானாகில் ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே
எனக்கு நற்கிருபை தாருமென்றான் 47
- அரியாத்ததைதான் தெள்ளவே அன்புடனே ஆணைகட்டி இன்பமுடன்
வாரும் என்று முன்னிருந்த புற்றதனில் நாகம் அடக்கியதே 48
- ஒடிநடந்தல்லவோ அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே
என் அன்பரே ஆதரவே அவைகளெல்லாம் தொப்பளிக்க 49
- வாற பொழுதினையோ ஆணையது மும்மதமும் தான் பொளிந்து
கைமடித்து தான்குளறி அரியாத்தை முண்டி கெரம்பன் வந்து நின்றதுவே
யானையைக் கண்டவுடன் வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
அரியாத்தை அவகால் கைதடுமாறி நிற்குள் 51
- பாலைமரம் வீரமரம் வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை
அவபடுமரத்தோடு நின்றவே 52
- காலாலே மண்ணை அன்னி தந்த வீரபத்திரனே மாடிகுகுவேக
முருகை உடைதஞ்சம் என்றுமுன் போட்டான் 53
- கற்புடையாள் நாள் ஆகில் ஆணையடி ஆணையடி ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணையில் வாசனமே உண்கையைத்தான் நீட்டுமென்றான் 54
- அந்த மொளிகேட்டவுடன் யானையடி யானையடி ஆணைமறிகாறன்
மகள் ஆணையில் வாசனமே அவ்வாளை கையைத்தான் நீட்டியதே 55
- கையாலே கைபிடித்து அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத
ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே அதன்மேல் கொடுமுத்தல்லவோ 56
- காலிலிடு தேமலலிலோ என் ஆணையடி ஆணையடி ஆணைமறிகாறன்
மகள் ஆணையில் வாசனமே உண்கையை, இரண்டும் நறிதேமல் அல்லோ
பொல்லிடு யெடுத்தகிலவோ வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ
போட்டாளே ஆணைமுன்பு 58
- பொக்கலை எடுத்து என்னையிலே ஆணைமதயானையது வேலப்பணிக்கர்
பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தை கையில் பொறிபுடனே தான்கொடுக்க
உண்காலைத்தா கந்தா ஆணையடி ஆணையடி ஆணைமறிகாறன்
மகள் ஆணையில் வாசனமே நானும் கனத்த வடம் போட்டு இழுக்க
முன்னகிலால் தனைக்கிழப்பி வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி நாச்சன்
அரியாத்தைக்கு முடுக்கிட்டு நின்றதுவே 61

- மாகிவாத்தகிற எடுத்து வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி
அவமன்கிருவிரப் போட்டிறுக்கி 62
- முன்னகிலால் முடக்கு கந்தா ஆணையடி ஆணையடி ஆணைமதயானையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள் ஆணையில் வாசனமே நானடியாள் பெண்பேதை
உன்குப்பத்தில் பாபந்தேற 63
- முளங்கை கைத்தாள் மடிக்க வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி
அரியாத்தை அவ முன்னேநின்று தோள்பிடிக்க 64
- உக்கோட்டைத்தா கந்தா ஆணையடி ஆணையடி ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணையில் வாசனமே வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி யானையிட
கும்பத்தில் ஏறினானே 65
- செவியைத்தாசந்தா ஆணையடி ஆணையடியானை மதயாணையடி ஆணை
மறிகாறன் மகள் ஆணையில் வாசனமே நானடியாள் பெண்பேதை
தறட்டிதனை போட்டிறுக்க 66
- செவியைத்தான் கொடுக்க துறட்டிதனை போட்டிறுக்கி
வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை அவ செப்பினுள் ஓர் வசனம்
வன்னிமறிகாறர் எல்லாம் அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே
ஆணையிராவதமே அவை வழிபாரிது நிதிருளிகள் 68
- நிற்குமிடந்தனிலோ என் அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத
ஐங்கரனே அன்பரே ஆதரவே ஆணையிராவதமே நீரும் நிமிசத்துடன்
செல்லுமென்றான் 69
- துறட்டிதனைப் போட்டிறுக்க ஆணைமதயானையது அரியாத்தைக்கு
அபமபெனக் குன்றியதே 70
- குளறின சத்தமது சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி இருக்குமந்த
அரகமணியி கேட்டதுவே 71
- யானைகட்டி வாறகதை சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
ஆச்சரியமாய் அறிந்து 72
- வன்னியனார் முன்புலந்து என்னயித்தை ஆண்டவனே
வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தை அவ ஆணைகட்டி
வாறானே 73
- ஒவண்டும் வரிசைகளும் என்னயித்தை ஆண்டவனே
அவளுக்கு மோப்படி போடுவியும் 74
- பந்தலுமோ போடுவித்தார் எங்களை ஆளும் சின்னவன்னியனார்
நிலபாவடை போடுவித்தார் 75
- அன்னநடை சின்னஇடை வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
அரியாத்தை அவ ஆணைகொண்டு வந்தானே 76

- ஆனைதனைக் கொண்டு வந்து என் அஞ்சுகலை தஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐயசரனே அன்பரே ஆதரவேநீரும் அஞ்சாமல்
நிலலுமென்றான் 77
- ஆதிமரத்துடனே வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அந்த
யானைதனைக் கட்டி வைத்தான் 78
- யானைகட்டி வந்தபின்பு எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்கு இருக்க கதிரை போடுவித்தான் 80
- வெள்ளை விருப்பித்தானே எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி அரியாத்தைதான் இருக்க மேலாப்பு போடுவித்தான் 80
- பெட்ட கத்தைத்தான் திறந்து எங்கனையாரும் சின்ன
வன்னியனார் பெண்சாதி எடுத்துத்தர பட்டு வறிகமதை 81
- கண்டியால் கொண்டு வந்த எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி ஒரு கண்ணறைப்பட்டு மொன்று. 82
- தொண்டியால் கொண்டு வந்த எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி அவ தூயர்வனப்பட்டுமொன்று 83
- இந்தாரும் பட்டதென்னு எங்கனை ஆழும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்கு எடுத்துமல்லோ
கைகொடுத்தான் 84
- கைநீட்டி வாங்காமல் வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி
மரு காரியமாய்ச் சொல்லுவற்றான் 85
- மறந்துதான் போகாதே எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி எங்கனை அன்பாகக் காத்தருளும் 86
- ஒன்னுக்கும் அஞ்சாதே என் ஆசை அவறுகமே ஆசைமச்சான்
ஆதரவே நான் உள்ளமட்டும் காத்திருவேன். 87
- குதிறங்கள் வந்தாலும் என்ஆசை அவறுகமே ஆசை மச்சான்
தோளியரே நானும் பொன் இறுப்பேன். 88
- உரைந்தா மறியல் என்றால் என் ஆசை அவறுகமே
என்ஆசை மச்சான் தோளியரே நானும் கூடவே நானிருப்பேன். 89
- ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே என் ஆசைமச்சான் தோளியரே
இந்தாரும் பட்டதென்றான். 90
- ஆபரணம் தான் போட்டு வேலப்பணிக்கன்பெண்சாதி நாச்சன்
அரியாத்தைக்கு அணிவச் சிலம்புமிட்டு 91
- வெற்றிலை பாக்குகளும் எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
நாச்சன் அரியாத்தைக்கு வெள்ளித்தட்டில் தான் கொடுத்தான். 92

- உள்ள வரிசையெல்லாம் எங்கனை ஆளும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி உகந்துமெல்லோ தான் கொடுத்தான் 93
- மதினெட்டு வரிசைகளும் எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்குப் பாங்குடனே கொடுத்தான். 94
- பத்தையிலே பக்லிஒன்று என்ஆசை அவறுகமே ஆசை மச்சான்
தோளியரே அது பைபல என்று சொல்லுகுதே 95
- செத்தையிலே பக்லி ஒன்று என் ஆசை அவறுகமே
ஆசைமச்சான் தோளியரே அது திடுகருச் சொல்லுகுதே. 96
- சாகத்தான் போறேனே என் ஆசை அவறுகமே ஆசை
மச்சான் தோளியரே நானும் பிணக்கத்தான் போறேனே. 97
- ஒண்ணுக்கும் அஞ்சாதே என்ஆசை அவறுகமே ஆசை மச்சான்
தோளியரே நீரும் விடுபேய் வாருமென்றார். 98
- இப்பொழுதுதான் எழும்பி தன்னுடைய நாபகர் வேலப்
பணிக்கருக்கு ஒரு விண்ணப்பமாய்ச் சொல்லுவற்றான் 99
- ஆனைகட்டி நிறுது காணின் நயிந்தை ஆண்டவனே
அதை அவிழ்த்துநீர் கொடுத்து விடும். 100
- விட்டேநான் போறேன் காண் என்நயிந்தை ஆண்டவனே
நீரும் விரைவாக வந்துவிடும். 101
- நடந்து சுறுக்கையல்லோ வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ
நடுவழியில் வருகையிலே. 102
- வளியில் வருகையிலே வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன்
அரியாத்தைக்கு வந்ததே பெரும்புயரம். 103
- கண்ணும் துடிக்குதையோ என்ஆதி பராபரமே ஆறுமுகவேலோனே
என்னுடைய காக்கன் மிகச் சொருகையோ. 104
- கண்ணும் மயங்குதையோ வேல்முருகா மாக்குருகா கேக்குருகா
வேலோனே எனக்குக் கனத்த தூயர் காலுதிப்போ 105
- வாயும் வறளுகுதிப்போ வல்லிபுர மாயோனே தல்தைநர்
வேலோனே என்னுடைய வானுள் உருகுதிப்போ 106
- நடக்கவே கூடுதிலே நாரனரே காரனரே நாகதம்பிரானாரே
எனக்கு நடக்கவே கூடுதிலே 107
- விடுநான் போய்ச்சேர மான் மகளார் வன்னிபர தூங்கா
வேல்முருகா குர தூங்கா எனக்கு வழியோ தெரிபவிக்கே 108
- இடைவழியில் நான் சாக என் ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே
எனக்கு இறைவன் கட்டினயோ 109

என் பத்தாவு மில்லாமல் ஐயோ பராபரனே உன்னடியான் பெண்பேதை நான் பாடுபட நீதியோ	110
தஞ்சமொருவரில்லை தற்பரனே பொற்பரனே அற்புதனே பொற்புதனே எனக்குச் சாக்கடன் தீர்ப்பாருமில்லை	111
தன்னாடத் தள்ளாடி வேலைப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தை அவதம்பிரான் நன்மையினால் போய்ப் படுத்தான்	112
வெள்ளை விரித்தல்லவோ வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ்வெள்ளையின் மேல் பொல்லை வைத்தான்	113
படுக்கைதனில் இருந்து வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ் அரனே எனச் சாய்ந்தாளே	114
சாய்ந்து துயரமுடன் வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அவ் தலைவனைத் தான் நினைத்தான்	115
என்காயம் முடியுமுன்னே என் கண்ணுளா காதலனே என்றயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் கடுகிவந்து காணாயோ	116
தரிக்க மனம் கூடுதில்லை தலைவனே என் தன் உயிர் தீதும்பித் தடுமாறுதிப்போ	117
அபத்தம் வருகுதிப்போ என்நயிந்தை ஆண்டவனே நானுமொரு அரிய புனிக்கஞ்சிவிட்டேன்	118
ஆனைக்கும் அஞ்சான் நான் என்நயிந்தை ஆண்டவனே நானுமொரு அரியபுலிக் கஞ்சி விட்டேன்	119
குதிரைக்கு மஞ்சான் நான் என்நயிந்தை ஆண்டவனே நான் ஒருகொடிய புலிக் கஞ்சிவிட்டேன்	120
மனையான் படும்துயரம் என்நயிந்தை ஆண்டவனே நாம் மறுபேர்க்குச் சொல்லுவேனோ	121
பாவி படுந்துயரம் என்நயிந்தை ஆண்டவனே ஐயோ பராபரனே என்னைப் பார்ப்பார் ஒருவரில்லை	122
உனக்குச் சொல்லி அனுப்பவென்றால் என் நயிந்தை ஆண்டவனே எனக்கு ஒரு தோளியரைக் காணேனே	123
என்று சொல்லி பெண்பேதை வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அவ் இருந்து புலம்பிடவே	124
அரியாத்தை தான் புலம்பி வன்னியனாகி வீட்டில் வேலப்பணிக்கர் அவர் வெகுசனம் கண்டாரே	125
மென் னழுந்திருந்து எங்கையாளும் சின்னவன்னியனாகுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் சொல்லுவராம்	126

கண்ணும் துடிக்குதிப்போ எங்களை ஆழும் சின்னவன்னியனாரே எனக்குக் கனத்தகுறி காணுதிப்போ	127
மேலும் துடிக்குதிப்போ எங்கையாளும் சின்னவன்னியனாரே எனக்கு இப்போ வெகுசுறிகள் காணுதிப்போ	128
வீட்டுக்குச் செல்லவேணும் எங்களை ஆழும் சின்னவன்னியனாரே எனக்கு விடைதந்து அனுப்பிவிடும்	129
பேசுவாரும் என்றுசொல்லி வேலப்பணிக்கருக்குச் சின்ன வன்னியனார் போகவிடைதான் கொடுத்தார்	130
ஒடிநடந்தல்லவே வேலப்பணிக்கர் அவர் ஒருநொடியி வீடு வந்தார்	131
பாவிபடுந்துயரம் வேலப்பணிக்கர் அவர் பரிவுடனே ஆண்டாரே	132
பாவி படுந்துயரம் வேலப்பணிக்கர் அவர் பரிவுடனே கண்டாரே	133
என்கண்ணில் முளிக்கவென்றே என்நயிந்தை ஆண்டவனே கண்ணுளா காதலனே நீரும் கண்ணெதிரே வந்திரோ	134
படுந்துயரம் பார்க்கவென்றே என் நயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் பதைபதைத்து வந்திரோ	135
நாகிபட்டபாடு சொல்ல என் நயிந்தை ஆண்டவனே இந்த நாடுலகம் கொள்ளாதே	136
ஐந்து வயதிலையோ என் நயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் என்னை அன்பாய் மூணம் முடித்தீர்	137
பதினாறு வயதுமட்டும் மனப்பட்சம் மறவாதிருந்தோம் ஆயுள் முடியுதுகாண் என் நயிந்தை ஆண்டவனே என் துன்பத்தை விட்டுவிடும்	138
ஆத்தி மரத்துடனே என் நயிந்தை ஆண்டவனே நானு மந்த யானை கட்டிவைத்தேன்	139
யானை அவிட்டாரோ என் நயிந்தை ஆண்டவனே ஆருமதை அவிழ்க்கச்சொகிவி வந்திரோ	140
யானை அவிழ்க்கவில்லை என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே எனக்கு அம்மெல்லாம் பதைபதைத்து	141
மீண்டும் வருவேன் என்று என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே நானும்விரும்பி வந்தேன் வன்னியற்கு	142
உனக்கு வருத்தமென்ன என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கி ணங்கும் நாயகியே நீரும் உளன்படி சொல்லுமென்றார்	143
எனக்கு வருத்தமென்ன என்நயிந்தை அது இன்னதென்று சொல்லறியேன்	144
	145

கட்டோடே ஆனநிநகு என்னயிந்தை ஆண்டவனே அது கையிரதம் கொண்டுமே	146
கட்டவுக்கப் பேருமில்லை என்னயிந்தை ஆண்டவனே அங்கே ஒரு காரியம்பேர் தானுமில்லை	147
கந்தன் இறந்துவிட்டால் என்னயிந்தை ஆண்டவனே எனக்குக் கனபாவம் வந்திடுமே	148
யானைதனை அவிழ்க்க என்னயிந்தை ஆண்டவனே என்னைப் போல் யாருமொரு கற்புடையான்	149
ஏழுசுறள் வெற்றிலையும் என்னயிந்தை ஆண்டவனே எடுத்துமவள் கைபிடித்து	150
கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டு என்னயிந்தை ஆண்டவனே அங்கே கொண்டு கொம்பன் முன்னினரால்	151
அப்பல்லோ யானையது என்னயிந்தை ஆண்டவனே கந்தன் அவிழ்க்க வல்லோ கால்கொடுப்பான்	152
கட்டை அவிழ்த்தாலும் என்னயிந்தை ஆண்டவனே கந்தன் கருதித் தண்ணீர் தான் குடியான்	153
எப்படித்தானொலும் என்னயிந்தை ஆண்டவனே எனக்கேற்றபடி தான் நடக்கும்	154
நானும் மிறப்பதல்லால் என்னயிந்தை ஆண்டவனே நானும் மிகுப்பதொரு நானுமில்லை	155
என்றுமிகுந்தது போல் என்னயிந்தை ஆண்டவனே நீகு மிகுப்பீர் மனமகிழ்வாய்	156
அடியான் இறந்தாளென்று என் நயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் அருந்துயரம் கொள்ளாதீர்	157
என்னைப்போல் கன்னியர்கள் என்னயிந்தை ஆண்டவனே எத்த னையோ தானிருப்பார்	158
என்னைப்போல் கற்புடையான் என்னயிந்தை ஆண்டவனே இந்த இலங்கையிலே மெத்த உண்டு	159
அன்பாக நீர் இருப்பீர் என்னயிந்தை ஆண்டவனே நீரும் அருந்துயரம் கொள்ளாதீர்	160
முதக்கோடை முகத்தை வைத்து வேலப்பணிக்கர் அவர் இபாழிவர் சிலவாரித்தை	161
முந்திவந்த பூ எனக்கு நான் எடுத்தது நான் அணைத்து நான் பூசும் சந்தனமே அதுபேய் வாங்கிக் கொண்டிடுமே	162

வலதுதுடை தாருமென்றான் என்னயிந்தை ஆண்டவனே நானும் மனமகின் வாப்ப சாய்ந்துகொள்ள	163
ஆருயிரே ஆதரவே ஆசைமட மாமயிலே உன்னுடைய துன்பமது தீருமட்டும்	164
வலதுதுடை மேல்கிடக்க வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரிபாத்தையுடைய சேவன் ஒரு வண்டாய்ப் பறந்ததுவே	165
காலும் எறிந்தாய் போல் வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அவ கண்ணும் முனித்தாய்போல்	166
வாயால் நுரைதகிலிடவே வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரிபாத்தையுடைய வாணன்முடியுமுன்னே வேலப்பணிக்கர் மன்மேல் விழுந்தமுதார்	167
யானை கட்டப் போனடத்தே ஆதரவே ஆருயிரே ஆசைமட மாமயிலே உனக்கு ஐயங்காச்சி பட்டதவே	168
உனக்குப் பெய்தான் பிடித்ததவோ என் பேர் பெரிவநாயகியே தீர் உடைய தேவியரே உனக்குப் பெக்லிப்பேய் விட்டினமோ.	169
கண்ணிழித்துப் பாரீரோ என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகி நீரும் என் முகத்தைப் பாரீரோ.	170
ஆயிரம் யானைப்பணிக்கர்என் ஆசைக்கினியே அரிய கயிலாயமே பொன் தேவ மொழியாளே உன்னை அனுப்பிவிட்டார் என்னிடத்திக்	
என்னமோ நானறியேன் எனக்கின்பமுன்ன தேவியரே பண்புபோனோவியமே ஏதுதான் செய்வோனோ என்கையவர் தானறிவார்	172
இந்தஉணகத்திலுள்ளவர்கள் ஏதுக்குப் போதுமென்றார்.	173
உந்தன் பசாசுகளை உத்தமியே பத்தினியே சித்திரமே தேவியரே நானும் ஒரு மிக்கத் தானனைப் பேனே.	174
அந்தத்துக் கோவனத்தில் என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே நானும் அறுதி என்று அனுப்பிவிட்டேன்.	175
கோட்டிலே அகிலாதே என் கோல்குடிவானே வாலைப்புதுமயிலே எனக்குச் சினம்தீராதே.	176
உன்நையுமே கொண்டவனார் என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே நானும் உடனே அறிந்தேனென்றாக்.	177
உன்னுடனே கொண்டுவந்து எனக்குத்தனைவிவரே வெற்றி மனைவியரே நானும் உடனே வதைத்திடுவேன்.	178
உன்னோடும் பறப்பதல்லால் எனக்குத்தன் தனைவியரே வெற்றி மனைவியரே நானுமிந்த ஊரிலிருப்பேனோ.	179

- நீயே என் பெண்ணாதிபயிருந்தால் நான் எடுத்து நான் வளர்த்து
நான் பூசும் சந்தனமே நீயேன்னைப் பேணியே பாராமல் 180
- கட்டையிலே உன்னைவைக்க என்னைமணியே காரிகையே
பெண்ணரசே பேதைபரே எனக்குக் கருத்தோ தெரியாது 181
- பாடையிலே உன்னைவைக்க என்னுயிரே கண்மணியே
பெண்ணரசே எனக்குப் பயனோ தெரியாது. 182
- பட்சங்க ஞண்டானால் அக்கினியைச் சுற்றி வந்தால்
என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே எனக்கின்பாய்
இடந்தாரும் 183
- வந்துநான் அப்போது என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும்
நாயகியே உனது வலது கைநீட்டு மெகபேனே. 184
- கைநீட்டித் தந்தல்லோ என்னுயிரேகண்மணியே எனக்
கிணங்கும் நாயகியே நானும் கட்டையிலே சேர்ந்திடுவேன் 185
- உத்தமியார் நீரானால் என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும்
நாயகியே என்னை ஒருமித்தக் கொண்டு செல்லும். 186
- வந்து வளைத்தினமே என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும்
நாயகியே என்னைக் கட்டையிலே வைக்கவென்று. 187
- என்னைகையே இறுக்கியல்லோ என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே என்னைக் கட்டுகிரூர் இப்பொழுது. 188
- உன்னைக் கொண்டு நடக்கினமே என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே உனக்குக் கொவிளிவாய் மூட்டவென்னோ
எவிலாச் சடங்குகளும் என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும்
நாயகியே உனக்குப் பூமுடித்தார்கள் 190
- என்னைக் கட்டியிங்கே போட்டினமே என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே உன்னோடு கட்டையிலே சேராமல் 191
- கற்புடையாள் நீரானால் என்னுயிரே கண்மணி எனக்கிணங்கும்
நாயகியே என்னுடைய கையில் கட்டுத்தெறியாதோ 192
- கலங்கியமும் பொழுது வேலப்பணிக்கருடைக் கைக்கட்டுத்
தெறித்திட்டதே 193
- ஒட்டம் நடையாக வெல்லோ வேலப்பணிக்கர் தன்னுடைய
உத்தமியைக் காணவென்று 194
- கண்டு கொண்டேனுந்தனை நான் என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே என்னுடைய கவலையெல்லாம் தீர்த்தேனே
கட்டை அதுக்கியல்லோ என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே உனக்குக் களத்த தெய் வார்த்தார்கள்.

- என்று சொல்லித் தானும்போ வேலப்பணிக்கர் அவர் ஏங்கிழுகம்
வாடி அக்கினியைச் சுற்றிவந்து என்னுயிரே கண்மணியே எனக்
கிணங்கும் நாயகியே நீரும் அன்பாய்க் கையைத்தாருமென்றார். 197
- செத்த பிணந்தானெழும்பி வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி அவ
திட்டமாய் கைகொடுத்தாள். 198
- செத்துமடிந்தார்களை வேலப்பணிக்கரும் பெண்ணாதியும்
அவைசிவலோகம் சேர்ந்தார்களை. 199
- பரமசிவன் பதியில் வேலப்பணிக்கரும் பெண்ணாதியும் அவை
பாங்குடனே போய்ச் சேர்ந்தார்களை. 200

முற்றும்

✱

பதிப்பாசிரியரால் ஏட்டிலிருந்து பெற்று பதிக்கப்பட்ட
வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரிப் பாடல்களை, பவ னருடம் (1984)
வைகாசி மாதம் 12 ஆம் திகதி கிழைக்கரையடிபதி வ. கண
பதிப்பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலுடன் ஒப்பிட்டு
பாடபேதங்களுடன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்விநியுரை
ரையாளர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்களும், யாழ் - பல
கலைக்கழக மூன்றாம் வருடத் தமிழ்ச் சிறப்பு மாணவியுமாகிய
செல்வி த. குணலட்சுமியும் சேர்ந்து சீரில் அமைத்து கீழே
தருகின்றார்கள். அவர்கள் விளக்கம் முதற்பகுதியில் தரப்பட்டு
ள்ளது.

வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி

நாகந் திருக்கோவிலிலே - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐயங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - அங்கே
திற்குதாம் நல்ல கொம்பன். 1

கண்டவுடன் வன்னியாருக்கு - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - அதை
ஒரு காரணமாய்ச் சொன்னார்கள் 2

சொன்ன மொழி கேட்டவுடன் - என்
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே அவர் - ஓர்
சுருள் இலை தானெடுத்து.

8

ஏழு ஊருப்பணிக்கருக்கும் என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே¹
அன்பரே ஆதரவே - அவர்
எழுதிவிட்டார் ஒலைதன்னை.

4

ஒலைதன்னில் உள்ள செய்தி - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே²
அன்பரே ஆதரவே அரனே
ஐயனே தஞ்சமென்று வன்னியன் முன்
அன்புடன் வந்தார்கள்.

5

வந்தவர்கள் தெண்டன் இட்டு - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே³
அன்பரே ஆதரவே
வன்னிமறிகாறர் எல்லாம்

6

எல்லாப் பணிக்கருமாய்
இன்பமுடன் தான் நடந்து
அன்புடன் நீங்கள் சென்று - அந்த
ஆனை கட்டி வாருமென்றார்.

7

அந்தமொழி கேட்டவுடன் - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - பணிக்கமார்⁴
ஆலோசனை பண்ணுவாராம்.

8

¹ அஞ்சுரனே

² அஞ்சாத (அஞ்சுரனே) அன்பரே ஆதரவே அரனே ஐயனே தஞ்ச
மென்று வன்னியன்முன் அன்புடனே வந்தார்கள்

³ அஞ்சுரனே ⁴ அஞ்சுரனே - என்று வெகு

எங்களால் ஆகாது
எங்கனையாளும் சின்ன வன்னியனாரே - அது
ஏழு முழ யானை அல்லோ

9

அது கோபமுள்ள யானையது¹
எங்கனே ஆளும் சின்ன வன்னியனாரே - அது
குன்றுதே மாமுகில் போல்

10

இந்த ஆனை கூட்டிவர [எங்கள்]
எங்கனே ஆளும் சின்னவன்னியனாரே எங்களால் ஆகாது
வேலப்பணிக்கனால் ஆகுமென்றார்.

11

அதிலொருவன் நின்று கொண்டு
வேலப்பணிக்கனால் ஆகாது - வேலப்பணிக்கன்
பெண்சாதியால் ஆகுமென்றான்.

12

அந்தமொழி கேட்டவுடன் - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே - வேலப்பணிக்கர்
அவசரமாய்த் தான் நடந்தார்²

13

வீடுதனில் வந்து மெல்லோ
வேலப்பணிக்கர் - அவர்
வியாகுலமாய்த்தான் படுத்தார்.

14

கண்டுமவன் ஓடிவந்து
என்றயிந்தை ஆண்டவனே
உமக்கு வந்த காரணத்தைச்
சொல்லும் என்றான்

15

ஒன்று மொழியாமல்
என்றயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும்
உள்ளபடி சொல்லுமென்றான்.

16

யானையொன்று வந்ததென்று
என்னுயிரே கண்மணியே அதை அன்புடனே
கட்டிவரச் சொன்னார்காண்.

17

¹ கோபமுள்ள யானையது எங்கனையாளும் சின்னவன்னி : னார் வேலாயுதமே

² நடந்து

அதிலொருவன் நின்றுகொண்டு¹
என்னுயிரே கண்மணியே - வேலப்ப
பணிக்கனாக ஆகுமென்றான்.

18

இன் ஒருவன் நின்றுகொண்டு²
வேலப்பணிக்கனாக ஆகாது - வேலப்பணிக்கன்
பெண்சாதியாக ஆகுமென்றான்

19

இத்தனைக்கோ நீர் சலித்தீர்
என்னுயிரே³ ஆண்டவனே - எழும்பி
நீர் சாப்பிடென்றான்-

20

பசியோதான் நீர் ஆறி
என் நயிந்தை ஆண்டவனே
உன்னடியான் பெண்பேதை - எனக்குப்
பரிவாய் விடைதாருமென்றான்.

21

யானைகட்டி வாறதற்கு
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - எனக்கு
அன்பாய் விடை தாருமென்றான்.

22

ஆனைகட்ட நான் போனாக⁴ - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - நான்
ஒரு நாணையிலே வந்திடுவேன்.

23

போய்வாறேன் என்றீரோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கு இணங்கும்⁵ நாயகியே - வெகு
பொல்லாப்புக் காணுகுதே.

24

பத்தையிலே¹ பல்லியொன்று
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - அது
பலபலன்று சொல்லுகுதே.

25

செத்தையிலே² பல்லியொன்று
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - அது
திருகூறும்³ சொல்லுகுதே.

26

நாளும் குணமல்லவோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கு இணங்கும் நாயகியே - நீர்
நாளைக்குப் போமென்றார்⁴.

27

அன்றிரவு தங்கியெல்லோ
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - தன்
அன்பர் சொல்லைத் தட்டாமல்.

28

காலம்பெற எழும்பி - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
தஞ்ச விரபத்திரனே - உன்
தஞ்சம் எனவே நினைத்து.

29

புதுப்பாணை தானெடுத்து - என்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாதே ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - என்று
பொங்கி விட்டான் காளியற்கு.

30

ஏழுசுறுள் வெற்றிலையும்
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - ஏழு
எலும்பிச்சைங் காய்யும் தானெடுத்து.

31

1 "அதிலொருவன்" "நின்றுகொண்டு"

2 "தொடர் காணப்பட்டவிலை" வேறேயொருவன்' இதிலும் 'நின்றுகொண்டு'

என்னுந் தொடர் இல்லை 3 'என்னயிந்தை'

4. ஆனைகட்டப் போனாக 5. இரங்கும்

1 பற்றையிலே

2 செற்றையிலே

3 திருகூறும்

4 "நீரும், நாளையொரு நாளுந்தங்கி"

மான்வாற் கயிறெடுத்து

வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி — அரியாத்தை அவ¹
வலதுகையில் பெலன்பார்த்தா²;

82

யானைகட்டப் போறதற்கு — என்

ஆசைத்துரையே அரியதுரை மந்திரியே — எனக்கு
அன்பாய் விடை தாருமென்றான்.

83

யானைகட்டப் போறேன் என்றீர்

அதிவீர பத்திரனே ஐயோ எனப்பதை பதைத்து
வேலப்பணிக்கர் அவர் அழுதழுதோ சொல்லுவாராம்.

நான்குநீர் நீர்நடக்க — என்

ஆசை மனைவியரே
அன்னமே ஆருயிரே — எனக்கு
நன்றாய் இருக்கவில்லை.

85

போகவேண்டாம் என்று சொன்னால்

என்றயிந்தை ஆண்டவனே — இந்தப்³
பூலோகத்தார் ஏகவரே.

86

தடுத்து மறியாதே

என்றயிந்தை ஆண்டவனே — நீரும் ஒரு
தாமதங்கள் சொல்லாதே.

87

ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே

என்றயிந்தை ஆண்டவனே — நீரும்
போற்றி விடைதாரும் என்றான்.

88

ஐயன் கிருபையுண்டு

என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கு இணங்கும் நாயகியே — உனக்கு
ஆண்டவன்⁴ சித்தம் உண்டு.

89

போய் வாரும் என்று சொல்லி

வேலப்பணிக்கர் அவர்

பொல்லையுமோ கைகொடுத்தார்⁵.

40

1 வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி — அவ

2 சீர்பார்த்து

3 எங்களை இந்தப்

4 ஆண்டவனார்

5 பொல்லையோதான் கொடுத்தார்

¹ஒடிநடந்தல்லவோ நான்

அடியான் பெண்பேதை நானும்
ஒரு நொடியில் வந்திடுவேன்.

41

தான் பணிந்து தெண்டனிட்டு

என் அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே

அன்பரே ஆதரவே

கஞ்சவீரபத்திரனே — உன்

தஞ்சமெனவே நடந்தான்²

42

போறவழியிலே — என்

அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட

அஞ்சாத ஐங்கரனே

அன்பரே ஆதரவே — ஒரு

புற்றெழுந்த நாகமொன்று

43

சீறிப்படமெடுக்க — என்

அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட

அஞ்சாத ஐங்கரனே — என்

அப்பரே ஆதரவே — அரியாத்தை

பை, பதைத்து நடுங்கிநின்றான்

44

நாடறியேன் காடறியேன்

நாகதம்பிரானரே — நான்

அடியான் பெண்பேதை — எனக்கு

நற்கிருபை தாருமென்றான்

85

பணிக்கமார் எவ்லோரும் — என்

ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே = அவர்

பயந்துவிட்டார் யானைகட்ட

46

பெண்பேதை கூட்டவென்று — என்

ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே — நானும்

புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன்.

47

1 இப்பாடலுக்கு முன்னர் பின்வரும் பாடல் நாலிலே இடம்பெறுகின்றது.

“போய்வாருமென்று சொல்லி வேலப்பணிக்கர் அவர்

போற்றிவிடைதான் கொடுத்தார்” 2 தஞ்சமென்று தான் நடந்தான்

பத்தினியாள் நானாகில்
ஏகபராபரனே நாகதம்பிரானாரே - எனக்கு
நற்கிருபை தாருமென்றாள். 48

அரியாத்தைதான் தொழுவே
அன்புடனே ஆணை கட்டி
இன்பமுடன் வாரும் என்று - முன்னிருந்த
புற்றதனில் நாகம் அடங்கியதே¹ 49

கூடிநடந்தல்லவோ
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே - என்
அன்பரே ஆதரவே அவ
உள்ளந்தான்² தொப்பணிக்க. 50

வாற பொழுதிலையோ ஆணையது
மும்மதமும் தான் பொளிந்து
கைமடித்துத் தான் ஞாபி - அரியாத்தை முன்பு
கொம்பன் வந்து நின்றதுவே.³ 51

யானையைக் கண்டவுடன்⁴
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அரியாத்தை அவ
கால் கை தடுமாறி நின்றாள் 52

பாலைமரம் வீரைமரம்
வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி - அரியாத்தை அவ
படுமரத்தோடு நின்றதுவே⁵ 53

காலாலே மண்ணை அள்ளி
தந்த⁶ வீரபத்திரனே
மால்மருகவேல் முருகா - உன்
தஞ்சம் என்று முன் போட்டாள். 54

1 அடங்கியிருந்ததுவே 2 உள்ளங்கால்

3 முன்பு கொம்பன் வந்ததுவே. 'அரியாத்தை' என்னுஞ்சொல் காணப்படவில்லை

4 யானையைக் கண்டவுடன் என்னும் தொடர் இல்லை.

5 படுமரத்தோடுகி நின்று 6 கஞ்ச

கற்புடையாள் நான் ஆகில்
ஆணையடி ஆணையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணையில் வாகனமே - உன்
கையைத்தான் நீட்டுமென்றாள்¹ 55

அந்தமொளி கேட்டவுடன்
யானையடி யானையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணையில் வாகனமே - அவ்
ஆணை கையைத்தான் நீட்டியதே² 56

கையாலே கைபிடித்து
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - அதன்மேல்
கொடுமுத்தல்லவோ³ 57

காலிலிரு தேமலல்லோ
யானையடி யானையடி
யானைமறிகாறன் மகள்
ஆணையில் வாகனமே - உனது
கண்ணிரண்டும் நந்தேமல் அல்லோ⁴ 58

பொல்லையெடுத்தல்லவோ
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
போட்டாளே ஆணைமுன்பு⁵ 59

1 இப்பாடல் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது
'கற்புடையாள் நானாகில் யானைமறிகாறன் மகள்
யானையில் வாகனமே நானடியாள் பெண்பேதை
உன்னுடைய கையைத்தான் நீட்டு கந்தா'

2 இப்பாடலும் பின்வரும் வடிவிலேயே அமைந்துள்ளது
'அந்தமொழி கேட்டவுடன் அகன்ற புயத் துடையான அரிய முத்து
தொம்பனது தன்னுடைய கையைத்தான் நீட்டியதே'

3 இப்பாடலின் பாடபேதம் வருமாறு
'கையாலே கைபிடித்து வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதியவ
கண்ணிலொற்றிக் கொண்டாலே'

4 'காலிரண்டும் வெள்ளையல்லோ யானைமத யானையுடைய
கண்ணிரண்டும் லொற்றேமல்'

5 'பொல்லையோ தனெடுத்து வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதியவ
ஆணைமுன்பு போட்டாலே'

பொக்லை எடுத்து என் கையிலே
ஆணைமத யானையது
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி
நாச்சன் அரியாத்தை கையில்
பொற்புடனே தான் கொடுக்க¹ 60

உன் காலத்தா தா கந்தா
ஆணையடி ஆணையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணை மயில் வாகனமே - நானும்
கனத்த வடம் போட்டு இறுக்க² 61

முன்னங்கால் தான் கிழப்பி
வேலப்பணிக்கன் பெண்ணாதி
நாச்சன் அரியாத்தைக்கு
முடுக்கிட்டு நின்றதுவே³ 62

மான்வாற் கயிறு எடுத்து
வேலப் பணிக்கர் பெண்ணாதி - அவ
மனங்குளிரப் போட்டிறுக்கி⁴ 63

முன்னங்கால் முடக்கு கந்தா
ஆணையடி ஆணையடி
ஆணைமதயா னையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணைமயில் வாகனமே
நானடியாள் பெண்பேதை - உன்
குப்பத்தில் பாய்ந்தேற⁵ 64

- 1 'பொக்லை எடுத்தல்லவோ யானைமதயானையது
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி யரியாத்தை கையில்
பொற்புடனே கொடுத்ததுவே'
- 2 'காலத்தா கந்தா யானையடி யானையடி யானைமறிகாறன் மகள்
நானடியாள் பெண்பேதை நானும் கனத்த வடம் போட்டிறுக்க'
- 3 'முன்னங்கால் தான்தாக்கி யானைமத யானையது
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி அரியாத்தைக்கு முன்பு வந்து நின்றதுவே'
- 4 'அரியாத்தை அவ மனமகிழ்வாய்ப் போட்டிறுக்கி'
- 5 'உன் குடும்பத்தில் பாய்ந்தேற' என்னுந் தொடர் காணப்படவில்லை.

முளங் காலத்தான் மடிக்க
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி அரியாத்தை - அவ
முன்னேநின்று தோள்பிடிக்க¹ 65

உக்கோட்டைத் தா கந்தா
ஆணையடி ஆணையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணைமயில் வாகனமே
வேலப்பணிக்கன் பெண்ணாதி - யானையிட
கும்பத்தில் ஏறினானே² 66

செவியைத்தா கந்தா
ஆணையடி ஆணையடி
யானை மதயானையடி
ஆணைமறிகாறன் மகள்
ஆணைமயில் வாகனமே
நானடியாள் பெண்பேதை
துறட்டிதனை போடிறுக்க³ 67

செவியைத்தான் கொடுக்க
துறட்டிதனை போட்டிறுக்கி⁴
வேலப்பணிக்கன் பெண்ணாதி அரியாத்தை - அவ
செப்பினாள் ஓர் வசனம்⁵ 68

- 1 "பத்தினியாள் யானேற
முளங்கால் தனைமடக்க
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி யரியாத்தையவ
முன்னேநின்று தோள்பிடிக்க." (த்து)
- 2 "கோட்டைச் சரித்திடவே
வேலப்பணிக்கர் பெண்ணாதி யானையுடை
கும்பத்தி லேறினானே"
- 3 "ஆணைமயில் வாகனமே" என்னும் மேலதிக வரி இதிலில்லை.
- 4 'செவியைத்தா கந்தா யானையடி யானையடி
யானைமறிகாறன் மகள் யானடியாள் பெண்பேதை
துறட்டிதனைப் போட்டிறுக்க அமைய, அடுத்த இது அடிகளும்
- 5 இப்பாடலில் முதலிரு அடிகள் ஒரு பாடலாக
'துறட்டிதனைப் போட்டிறுக்கி வேலப்பணிக்கன் பெண்ணாதி
செப்பினாள் ஓர் வசனம்' என்ற பாடலாக அமைந்துள்ளது

வன்னிமறிகாறர் எல்லாம்
அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட¹
அஞ்சாத ஐங்கரனே
ஆனையிராவதமே - அவை
வழிபார்த்து நிற்கிறார்கள்²

69

நிற்கு மிடந்தனிலோ
என் அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே
ஆனையிராவதமே - நீரும்
நிமிசத்துடன் சொல்லுமென்றான்

70

துறட்டிதனைப் போட்டிறுக்க
ஆனையிராவதமே - நீரும்
அபயமெனக் குளறியதே³

71

குளறின சத்தமது சின்ன
வன்னியனார் பெண்சாதி இருக்குமந்த
அரண்மனையில் கேட்டதுவே⁴

72

⁵யானைகட்டி வாகனத்தை
சின்ன வன்னியனார் பெண்சாதி
ஆச்சரியமாய் அறிந்து

73

வன்னியனார் முன்புவந்து
என்றயித்தை ஆண்டவனே
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
மச்சான் அரியாத்தை - அவ⁶
ஆனை கட்டி வாருளே.

74

வேண்டும் வரிசைகளும்
என்றயித்தை ஆண்டவனே - அவருக்கு
மேலாப்பு போடுவியும்.

75

பந்தலுமோ போடுவித்தார்
எங்களை ஆளும் சின்னவன்னியனார் - நில
பாவாடை போடுவித்தார்.¹

76

அன்னநடை² சின்னஇடை
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி அரியாத்தை - அவ
ஆனை கொண்டு வந்தாளே.

77

ஆனைதனைக் கொண்டு வந்து - என்
ஐஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட
அஞ்சாத ஐங்கரனே
அன்பரே ஆதரவே - நீரும்
அஞ்சாமல் நில்லுமென்றான்³

78

ஆத்தி மரத்துடனே
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அந்த
யானைதனைக் கட்டி வைத்தாள்⁴

79

யானை கட்டி வந்தபின்பு
எங்களையாளும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்கு - இருக்க⁵
கதிரை போடுவித்தாள்

80

வெள்ளை விருப்பித்தாளே
எங்களையாளும் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதி அரியாத்தைதான் - இருக்க
மேலாப்பு போடுவித்தாள்⁶

81

1 அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட என்னும் தொடர் இல்லை 2 நிற்பினமே
3 70ம் பாடலும் 71ம் பாடலும் ஒரே பாடலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
நிற்குமிடத்திலேயே யானையிராவதமே கினம்பி நீர் செல்லுமென்று
துறட்டிதனைப் போட்டிறுக்க யானைமத யானையது அரியாத்தை
அபயமென்று குளறியதே
4 ஆனை குளறிய சத்தம் சின்னவன்னியனார்
பெண்சாதிக்கும அரண்மனைக்குக் கேட்டதுவே
5 இப்பாடல் நூலிலே இல்லை 6 அரியாத்தை - அவ

1 75ம் பாடலும் 76ம் ஒரே பாடலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
2 இச்சொல்லினைத் தொடர்ந்து சின்னநடை'என்னும் தொடர் இடம்பெறுகின்றது
3 'அஞ்சுகலை நஞ்சையுண்ட அஞ்சாத ஐங்கரனே' என்னும் வரிகள் இல்லை.
4 யானை தள்ளிக் கட்டிவைத்தாள்
5 'நாச்சன் அரியாத்தைக்கு இருக்க' என்னும் தொடர் இல்லை
6 வெள்ளை விரிப்பித்தாள் வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதிக்கு
நிலபாவாடையுமோ போடுவித்தாள்

பெட்ட கத்தைத்தான் திறந்து
எங்கனையாரும் சின்ன வன்னியனார்
பெண்சாதி எடுத்துத்தர
பட்டு வற்கமதை.¹ 82

கண்டியால் கொண்டு வந்த
எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி - ஒரு
கண்ணறைப்பட்டு² மொன்று 83

தொண்டியால் கொண்டு வந்த
எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி - அவ
தூ யர்வனப் பட்டுமொன்று³ 84

இந்தாரும் பட்டதென்று
எங்களை ஆழும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
நாச்சன் அரியாத்தைக்கு⁴
எடுத்துமல்லோ⁵ கைகொடுத்தாள் 85

கைநீட்டி வாங்காமல்
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - மறு
காரியமாய்ச் சொல்லுற்றாள்⁶ 86

மறந்து தான் போகாதே
எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
எங்களை⁷ அன்பாகக் காத்தருளும் 87

ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே
என் ஆசை அவறுகமே
ஆசைமச்சாள் ஆதரவே - நான்
உள்ளமட்டும் காத்திடுவேன்⁸ 88

1 பெண்சாதியை எடுத்தாபல மாதிரியில்

2 கண்ணறையன் 3 தூயவாளை பட்டொன்று 4 இம்மூன்றாமடி இல்லை

5 எடுத்துமெள்ளக் 6 காரணங்கள் சொல்லுற்று 7 நீயுமென்னை

8 ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே
என் ஆசைமச்சாள் தோளியரே - நானுமுன்னை
உள்ளமட்டும் காத்திடுவேன்

குற்றங்கள் வந்தாலும்
என் ஆசை அவறுகமே
ஆசை மச்சாள் தோளியரே - நானும்
பொன் றிறுப்பேன்¹ 89

உலாந்தா மறியல் என்றால்
என் ஆசை அவறுகமே²
என் ஆசை மச்சாள் தோளியரே - நானும்
கூடவே நானிருப்பேன். 90

ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே - என்
ஆசைமச்சாள் தோளியரே
இந்தாரும் பட்டதென்றான் 91

ஆரணம் தான் போட்டு
வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி
நாச்சன்³ அரியாத்தைக்கு
அணியச்⁴ சிலம்புமிட்டு 92

வெற்றிலை பாக்குகளும்
எங்கனையாரும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
நாச்சன் அரியாத்தைக்கு
வெள்ளித்தட்டில் தான் கொடுத்தான்⁵ 93

உள்ள வரிசையெல்லாம்
எங்களை ஆழும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி
உகந்துமெல்லோ தான் கொடுத்தான்⁶ 94

1 என்ன குற்றம் வந்தாலும்
என் ஆசை மச்சாள் தோளியரே - நானுமுன்னைக்
கொல்லாமல் மீட்டிடுவேன்

2 இந்த வரி இல்லை

3 இச்சொல் இல்லை 4 அரியாய்ச்

5 தூலிலுள்ள பாடல் வடிவம்

வெற்றிலையும் பாக்கும் அரியாத்தைக்கு வெள்ளித்தட்டில் தான் கொடுத்தான்

6 நூற்பா வடிவம்: உள்ள வரிசையெல்லாம்
சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி புது நாச்சன் பங்குடனே தான் கொடுத்தாள்

பதினெட்டு வரிசைகளும் எங்கனையாமும் சின்னவன்னியனார் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்குப் பாங்குடனே அசை கொடுத்தான் ¹	95
பத்தையிலே ² பல்லி ஒன்று என் ஆசை அவுறுகமே ³ ஆசை மச்சான் தோளியரே - அது திரு கூறுகச் ⁴ சொல்லுகுதே	96
செத்தையிலே ⁵ பல்லி ஒன்று என் ஆசை அவுறுகமே ³ ஆசைமச்சான் தோளியரே - அது திரு கூறுகச் ⁴ சொல்லுகுதே	97
சாகத்தான் போறேனே என் ஆசை அவுறுகமே ³ ஆசை மச்சான் தோளியரே - நானும் பிளைக்கத்தான் ⁶ போறேனே	98
ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே என் ஆசை அவுறுகமே ³ ஆசை மச்சான் தோளியரே - நீரும் வீடு ¹ போய் வாருமென்றார்	99
இப்பொழுதுதான் எழும்பி தன்னுடைய நாயகர் வேலப்பணிக்கருக்கு - ஒரு விண்ணப்பமாய்ச் சொல்லுவற்றேன் ⁸	100

1 இப்பாடல் நூலிலே காணப்பட்டவில்லை 2 நித்தையிலே

3 இத்த வரி இல்லை 4 திருகூறுப்ச்

5 செத்தையிலே 6 இருக்கத்தான் 7 ஊரே 8 நூற்பா வடிவம்

"அப்பொழுது தானெழும்பி தன்னுடைய நாயகனும் வேலப்பணிக்கருக்கு ஒரு
விண்ணப்பஞ் சொல்லுவவாம்"

ஆனைகட்டி நிற்குது காண் என் நயிந்தை ஆண்டவனே - அதை அவிழ்த்துநீர் கொடுத்து விடும் ¹	101
வீட்டேநான் போறேன் காண் என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும் விரைவாக வந்துவிடும்.	102
நடந்து சுறுக்காய்க்லோ ² வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி - அவ நடுவழியில் வருகையிலே ³	103
வளியில் வருகையிலே வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்கு வந்ததே பெருந்துயரம் ⁴	104
கண்ணும் கடிக்குதையோ என் ஆதி பராபரமே ஆறுமுக வேலனே - என்னுடைய கால்கள் மிகச் சோருதையோ	105
கண்ணும் மயங்குதையோ வேல் முருகா மால்மருகா வேல் முருகா ⁵ வேலோனே - எனக்குக் கனத்த துயர் காணுதிப்போ ⁶	106
வாயும் வறளுகிதிப்போ ⁷ வல்லிபுர மாயோனே நல்லநகர் வேலோனே - என்னுடைய வாணன் உருகுதிப்போ ⁸	107

1 நீர் என்னுஞ் சொல் இல்லை

2 சுறுக்காக 3 போகையிலே 4 இப்பாடல் நூலில் இல்லை 5 வேளமுக

6 ஆருதையோ

7 வறளுதையோ 8 பிரானன் விலகுதையோ

நடக்கவே கூடுதில்லை
நாரணரே காரணரே
நாகதம்பிரானுரே - எனக்கு
நடக்கவே கூடுதில்லை¹ 108

வீடுதான் போய்ச்சேர
மான் மகளார் வள்ளிபர துங்கா
வேல்முருகா ருர தூங்கா - எனக்கு
வழியோ தெரியவில்லை² 109

இடைவழியில் நான் சாக
என் ஏகபராபரனே
நாகதம்பிரானுரே³ - எனக்கு

இறைவன் கட்டையோ⁴ 110
என் பத்தாவு மில்லாமல்
ஐயோ பராபரனே
உன்னடியாள் பெண்பேதை - நான்
பாடுபட நிதியோ⁵ 111

தஞ்சமொருவரில்லை
தற்பரனே பொற்பரனே
அற்புதனே பொற்புதனே - எனக்குச்
சாக்கடன் தீர்ப்பாருமில்லை⁶ 112

1 நூற்பா வடிவம்:

நடக்கவுங் கூடவில்லை
நாகதம்பிரானுரே நடுங்குதே என்னுடம்பு
மால்முருகா வேல்முருகா - எனக்கு
வழியே தெரியவில்லை,

2 இப்பாடல் நூலிற் காணப்படவில்லை 3 இந்த வரி இல்லை

4 பிரமணிட்ட கற்பனையோ 5 நீதியுண்டோ

6 நூற்பா வடிவம்:

தஞ்சமொருக் காலிலையோ
தற்பரனே திற்புயனே
அற்புதனே பொற்புயனே - என்
கண்ணெதிரே வாராயோ,

தள்ளாடித் தள்ளாடி
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
நாச்சன் அரியாத்தை - அவ
தம்பிரான் நன்மையினால் போய்ப் படுத்தான்¹ 113

வெள்ளை விரித்தல்லவோ²
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
வெள்ளையின் மேல் பொக்கலை வைத்தான் 114

³படுக்கைதனில் இருந்து
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
அரனே⁴ எனச் சாய்ந்தாளே 115

சாய்ந்து துயரமுடன்
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
தலைவனைத் தான் நினைத்தான் 116

என்காயம் முடியுமுன்னே
என் கண்ணாளா காதலனே
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும்
கடுகிவந்து காணுயோ⁵ 117

1 நூற்பா வடிவம்:

தள்ளாடித் தள்ளாடி
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதியாவ
தம்பிரான் நன்மையினால் - அவ
தன்மனையில் போய்ச் சேர்ந்தா,

2 வெள்ளைதனைத் தான்விரித்து

3 பின்வரும் பாடல் நூலிற் காணப்படுகிறது:
பாயை விரித்தல்லவோ
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
படுக்கை தனைப்பரப்பி.

4 பரனே

5 நூற்பா வடிவம்:

காயம் முடியுமுன்னே - என்
கண்ணாளா காதலனே - நீயுமென்
கண்ணெதிரே வாராயோ,

தரிக்க¹ மனம் கூடுதிலிலே
தலைவனே எந்தன் உயிர்
ததும்பித்² தடுமாறுதிப்போ 118

அவத்தம் வருகுதிப்போ³
என்னயிந்தை ஆண்டவனே
ஐயோ பராபரனே - எனக்கு
அறிவுதடு மாறுதிப்போ 119

ஆனைக்கும் அஞ்சான் நான்
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நானுமொரு
அரிய புலிக் கஞ்சிவிட்டேன்⁴ 120

சூதிரைக்கு மஞ்சான் நான்
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நான் ஒரு
கொடிய புலிக்கஞ்சி விட்டேன்⁵ 121

மனையாள் படும் துயரம்
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நான்
மறுபேர்க்குச் சொல்லுவேனே 122

பாவி படுந்துயரம்
என்னயிந்தை ஆண்டனே
ஐயோ பராபரனே - என்னைப்
பார்ப்பார் ஒருவரிலிலே⁶ 123

1 பின்வரும் பாடல் நூலிலே இதற்குமுன் காணப்படுகின்றது:

என் வாணன் முடியுமுன்னே
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும்
வந்தென்னைக் காண்போ,

2 தத்தனித்துப் 3 வருகுதையோ

4 நூற்பா வடிவம்:
யானைக்கு மஞ்சாதான்
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும்
ஒருநொடியில் வாராயோ,

5 இப் பாடல் நூலின் காணப்படவில்லை,

6 பார்க்கவேண்ண வேதனையே

உனக்குச் சொல்லி அனுப்பவென்றால்
என்னயிந்தை ஆண்டவனே - எனக்கு ஒரு
தோழியரைக் காணேனே¹ 124

என்று சொல்லிப் பெண்பேதை
வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி - அவ
இருந்து புலம்பிடவே² 125

அரியாத்தை தான் புலம்பி
வன்னியனார்கள் வீட்டில் வேலப்பணிக்கர் - அவர்
வெகுசுருளம் கண்டாரே³ 126

மெள்ள எழுந்திருந்து
எங்கனையாளும் சின்னவன்னியனாருக்கு - ஒரு
விண்ணப்பம் சொல்லுவாராம் 127

கண்ணும் துடிக்குதிப்போ
எங்கனையாளும் சின்னவன்னியனாரே எனக்குக்
கனத்தகுறி காணுதிப்போ⁴ 128

மேலும் துடிக்குதிப்போ
எங்கனையாளும்⁵ சின்னவன்னியனாரே - எனக்கு
இப்போ⁶ வெகுசுருளம் காணுதிப்போ 129

வீட்டுக்குச் செல்லவேணும்
எங்கனே ஆளும் சின்னவன்னியனாரே⁶ - எனக்கு
விடைதந்து அனுப்பிவிடும் 130

போய்வாரும் என்று சொல்லி
வேலப்பணிக்கருக்குச் சின்ன வன்னியனார்
போக விடைதான் கொடுத்தார் 131

1 இரண்டாம் மூன்றாம் அடிகள் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன
இங்கே ஒரு தோழிமார் காணேனே 2 அரியாத்தைதான் புலம்ப
3 நூற்பா வடிவம்

சின்னவன்னியனார் தன்னீட்டில் வேலப்பணிக்கன் வெகுசுருளம் கண்டாரே

4 இதன் பின்னர் 'வேலப்பணிக்கர்' என்னுஞ்சொல் காணப்படுகின்றது

5 காதை அடைக்குதிப்போ

6 எங்கனையாளும்' இப்போ என்னுஞ் சொற்கள் காணப்படவில்லை

6 என் ராசகுரை வன்னியனார்

ஒடி நடந்தல்லவோ வேலப்பணிக் கர் அவர் ஒரு நொடியில் வீடு வந்தார்	182
பாவி படுத்துயரம் வேலப்பணிக் கர் அவர் பரிவுடனே ஆண்டாரே ¹	143
பாவி படும் துயரம் வேலப்பணிக் கர் அவர் பரிவுடனே கண்டாரே	184
என்கண்ணில் முளிக்கவென்றோ என்நயிந்தை ஆண்டவனே கண்ணாளா காதலனே - நீரும் கண்ணெதிரே வந்தீரோ ²	185
படும் துயரம் பார்க்கவென்றோ என்நயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும் பதை பதைத்து வந்தீரோ ³	186
நான்பட்டபாடு சொல்ல என்நயிந்தை ஆண்டவனே ⁴ - இந்த நாடுலகம் கொள்ளாதே	187
ஐந்து வயதிலேயோ என் நயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும் என்னை அன்பாய் மணம் முடித்தீர்	188
பதினாறு வயது மட்டும் மனப்பட்சம் மறவாதிருந்தோம் ⁵	
ஆயுள் ⁶ முடியுதுகாண் என்நயிந்தை ஆண்டவனே - என் துன்பத்தை விட்டு விடுமீ ⁷	140

1 இப்பாடல் இல்லை 2 பதைபதைத்து
3 இப்பாடல் இல்லை 4 இத்தொடர் இல்லை
5 நூற்பாவடிமை
பதினாறு வயசுமட்டும் என்னயிந்தை ஆண்டவனே - மனப் 6 ஆசு
பட்சமாய் வாழ்ந்திருந்தோம் 7 என்மேலின்பத்தை விட்டுவிடும்

ஆத்தி மரத்துடனே என்நயிந்தை ஆண்டவனே - நானும் அந்த யானை கட்டிவைத்தேன் ¹	141
யானை அவிட்டாரோ என்நயிந்தை ஆண்டவனே - ஆகுமதை அவிழ்க்கச் சொல்லி வந்தீரோ	142
யானை அவிழ்க்கவில்லை என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே = எனக்கு அங்கமெல்லாம் பதைபதைத்து ²	143
மீண்டும் வருவேன் என்று என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே ³ - நானும் விழும்பி வந்தேன் வன்னியற்கு	144
உனக்கு வருத்த மென்ன என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே ⁴ - நீரும் உள்ளபடி ⁵ சொல்லுமென்றார்	145
எனக்கு வருத்தமென்ன ⁶ என்நயிந்தை - அது இன்னதென்று சொல்லறியேன்	146
கட்டோடே ஆனைநிற்கு என்நயிந்தை ஆண்டவனே - அது கயமிரதம் கொண்டுமே ⁷	147
கட்டவுக்கப் பேருமில்லை என்நயிந்தை ஆண்டவனே - அங்கே ஒரு காரியம்போரீ ⁸ தானுமில்லை	148

1 யானை கள்ளிக் கட்டிவந்தேன் 2 இப்பாடல் நூலிற் காணப்படவில்லை
3 இதற்கு முன்னர் நூலில் இடம் பெற்றுப் பாடல்
நிற்கத் தரிக்கவில்லை என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கு நிற்க மனங் கூடவில்லை
4 இந்த வரி நூலில் இல்லை 5 உண்மையை
6 வருத்தமென்றால் 7 கைமுரசுங் கொட்டிடுமே 8 காரியமோ

கந்தன் இறந்து விட்டால் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - எனக்குக் கனபாவம் ¹ வந்திடுமே	149
யானைதனை அவிழ்க்க என்றயிந்தை ஆண்டவனே - என்னைப் போல் யாருமெரு கற்புடையாள்	150
ஏழுசுறுள் வெற்றிலையும் என்றயிந்தை ஆண்டவனே எடுத்துமவன் கைபிடித்து ²	151
கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டு என்றயிந்தை ஆண்டவனே - அங்கே கொண்டு கொம்பன் முன்புநின்றான்	152
அப்பகிலோ யானையது என்றயிந்தை ஆண்டவனே - கந்தன் ³ அவிழ்க்க வல்லோ கால்கொடுப்பான்	153
கட்டை அவிழ்த்தாலும் ⁴ என்றயிந்தை ஆண்டவனே - கந்தன் கருதித் தண்ணீர் தான் குடியான்	154
எப்படித்தானாலும் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - எனக் கேற்றபடி ⁵ தான் நடக்கும்	155
நானு மிறப்பதல்லால் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - நானும் மிருப்பதொரு நாளுமில்லை.	156

1 கனபாவம்

2 150ம் பாடலும் 151ம் பாடலும் நூலில் ஒரே பாடலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது யானை அவிழ்க்க வென்றால் என்றயிந்தை ஆண்டவனே என்பதால் கற்புடையாள் ஏழுசுறுள் வெற்றிலையும் எடுத்து மெல்லக் கைகொடுத்தாள்

3 கந்தன் என்றுஞ்சொல் நூலில் இல்லை

4 அவிட்டாலும் 5 எழுத்தின்படி

என்றுமிருந்தது போல் என்றயிந்தை ஆண்டவனே நீரு மிருப்பீர் மனமகிழ்வாய்	157
அடியாள் இறந்தாளென்று என்றயிந்தை ஆண்டவனே ¹ - நீரும் அருந்துயரம் கொள்ளாதீர்	158
என்னைப்போல் கன்னியர்கள் என்றயிந்தை ஆண்டவனே எத்தனைபேர் தானிருப்பர்	159
என்னைப்போல் கற்புடையாள் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - இந்த இலங்கையிலே ² மெத்த உண்டு.	160
அன்பாக நீர் இருப்பீர் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - நீரும் அருந்துயரம் கொள்ளாதீர்.	161
முகத்தோடை முகத்தை வைத்து வேலப்பணிக்கர் அவர் பொழிவர் சில வார்த்தை ³	162
முத்திவந்த பூ எனக்கு நான் எடுத்து நான் அனைத்து நான் பூசும் சந்தனமே - அது பேய் வாங்கிக் கொண்டிருமே ⁴	163
வலதுதுடை தாருமென்றான் என்றயிந்தை ஆண்டவனே - நானும் மனமகின் வாய்ச் சாய்ந்துகொள்ள	164

1 இச்சொல்லின்பின்னர் 'உனக்கு' என்றொரு சொல் இடம் பெறுகின்றது

2 உலகத்தில்

3 'மொழிவர் சில வாசகங்கள்'

4 நூற்பா வடிவம்

முத்திவந்து நானெடுத்து நானனைத்து நான் பூசும் சந்தனமே - அது பேய் வாங்கிக் கொண்டதுவே

- ஆருயிரே ஆதரவே
ஆசைமட மாமயிலே - உன்னுடைய
துன்பமது தீருமட்டும்¹ 165
- வலதுதுடை மேல் கடக்க
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
அரியாத்தையுடைய சீவன் - ஒரு
வண்டாய்ப் பறந்ததுவே² 166
- காலும் எறிந்தாப் போல்
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
கண்ணும் முளித்தாப் போல் 167
- வாயால் நுரைதள்ளிடவே
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
அரியாத்தையுடைய வாணல் மடியுமுன்னே - வேலப்
மண்மேல் விழுந்தழுதார்³ [பணிக்கர்]
- யானை கட்டப் போனடத்தே
ஆதரவே ஆருயிரே⁴
ஆசைமட மாமயிலே⁴ - உனக்கு
ஐயம் காச்சி பட்டதுவே 169
- உனக்குப் பேய்தான் பிடித்ததுவே
என் பேர் பெரியநாயகியே⁵
தீர் உடைய தேவியரே⁵ - உனக்குப்
பெல்லிப்பேய் விட்டினமோ⁶ 170

1 நூற்பா வடிவம்:

ஆதரவாய் ஆருயிரே சேமமயிலு முடைய துன்பமது தீரட்டும்

2 நூற்பா வடிவம்,

வலதுதுடை மேற்படுக்க வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி - அரியாத்தையுடைய
ஆவி வனவாசம் பறந்ததுவே

3 'வாயும் நுரை தள்ளிடவே வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதியின் வாணல் கழிந்ததுவே
வேலப்பணிக்கரவர் மேல்விழுந்து தானழுதார்'
என்ற இப்பாடல்கள் நூலிலே உண்டு

4 இந்த வரி இல்லை

5 இவ்விருவரிகளுக்கும் பதிலாக நூலில்

என்னுடைய தேவியரே என்னுந் தொடர் இடம்பெற்றுள்ளது.

- கண்விழித்துப் பாரீரோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகி - நீரும்
என் முகத்தைப் பாரீரோ¹ 171
- ஆயிரம் யானைப் பணிக்கர்
என் ஆசைக்கிளியே
அரிய கயிலாயமே
பொன் தேன் மொழியாளே - உன்னை
அனுப்பிவிட்டார் என்னிடத்தில்² 172
- என்னமோ நானறியேன்
எனக்கின்பமுள்ள தேவியரே
பண்புபோலோவியமே³
எதுதான் செய்வேனோ
என்னையவர் தானறிவார்⁴ 173
- ⁵இந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள்
ஏதுக்குப் போதுமென்றா⁶ 174
- உத்தன் பசாசுகளை
உத்தமியே பத்தினியே
சித்திரமே தேவியரே - நானும்
ஒரு மிக்கத் தானனைப் பேனே⁷ 175

1 நூற்பா வடிவம்

"கண்ணு முளியாயோ என்னுயிரே கண்மணியே நீரும் என் முகத்தைப் பாராயோ"
மேற்காட்டிய பாடலுக்குப் பின் நூலிலே பின்வரும் பாடல் இடம்பெறுகின்றது
"ஏழுருப் பணிக்கன்வர என் ஆசைக் கிளியே - உனக்கு
ஏவல் விட்டுக்கொண்டாரோ"

2 இப்பாடல் நூலில் இல்லை 3 அன்புபோலோவியமே

4 இறுதியிரு அடிகளுக்குப் பதிலாக 'யான் எதுவேன்று சொல்லறியேன்' எனத்
தொடர் இடம்பெற்றுள்ளது

5 இப்பாடலுக்கு முன் நூலிற் பின்வரும் பாடல் இடம்பெறுகிறது
'என்னை ஆர்தான் அறிவார்'

இத்தப் பணிக்கமார் எல்லோரும் என்முகத்தைப் பார்க்கிலையே'

6 இத்தப் பாடல் நூலிலில்லை 7 ஒன்றாகத்தா அவிழ்ப்பென்

அந்தகத்துக் கோவனத்தில்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே நானும்
அறுதி என்று அனுப்பிவிட்டேன்¹

176

கோட்டிலே அல்லாதே
என் கோலக் குடிவாளே
வாலைப்புதுமையிலே - எனக்குச்
சினம் தராதே²

177

உன்னையுமே கொண்டவனார்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - நானும்
உடனே அறிந்தேனென்றால்

178

உன்னுடனே கொண்டுவந்து
எனக்குற்ற துணைவியரே
வெற்றி மனைவியரே - நானும்
உடனே வதைத்திடுவேன்³

179

உன்னோடிப் பறப்பதல்லால்
எனக்குற்ற துணைவியரே
வெற்றி மனைவியரே - நானுமிந்த
ஊரிலிருப்பேனா⁴

180

1 நூற்பா வடிவம்

அந்தத்தின் வந்ததுவோ என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - நானும் தீப்போட்டெரித்திடுவேன்

2 நூற்பா வடிவம்;

கோட்டிலே அல்லாதேன் கோலக் குளவாரே வாலப் புதுமையிலே
கோடிசிறை மீட்டிடுவேன்

3 178ம் பாடலும் 179ம் பாடலும் நூலிலே ஒரே பாடலாகப் பின்வருமாறு
அமைகின்றது

உன்னையுங் கொண்டவனை என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - நானும் முந்தியறிந் தேனையென்றால்
உன்னுடனே கொண்டுவந்து எனக்குற்ற துணைவியரே
வெற்றி மனைவியரே - நானும் மூட்ட வெட்டிடுவேன்

4 ஊரிலிருப்பதில்லை

நீயே என் பெண்சாதி யாயிருந்தால்
நான் எடுத்து நான் வளர்த்து¹
தான் பூசும் சந்தனமே - நீயே என்னைப்
பேணியே பாராமல்

181

கட்டையிலே உன்னை வைக்க
என் கண்மணியே காரிகையே
பெண்ணரசே பேதையரே² - எனக்குக்
கருத்தோ தெரியாது.

182

பாடையிலே உன்னை வைக்க
என்னுயிரே கண்மணியே
பெண்ணரசே பேதையரே-எனக்குப்
பயனோ தெரியாது³

183

பட்சங்க ளுண்டானால்
அக்கினியைச் சுற்றி வந்தால்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - எனக்
கன்பாய் இடம் தாரும்

184

வந்து நான் அப்போது
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உனது
வலது கைநீட்டு மென்பேனோ

185

கை நீட்டித் தந்தல்லவோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - நானும்
கட்டையிலே சேர்ந்திடுவேன்.

186

உத்தமியாழ் நீரானால்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - என்னை
ஒருமித்துக் கொண்டு செல்லும்

187

1 நானனைத்து

2 இரண்டாம் முற்றும் வரிகள் நூலிலே பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன
நானெடுத்து நானனைத்து நான் பூசும் சந்தனமே,
இப்பாடல் தொடக்கம் 201ம் பாடல்வரையுமுள்ளவை நூலிலே காணப்படவில்லை

- வந்து வளைத்தினமே
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உன்னைக்
கட்டயிலே வைக்கவென்று 188
- என்கையை இறுக்கியகிலோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - என்னைக்
கட்டுகிறார் இப்பொழுது 189
- உன்னைக் கொண்டு நடக்கினமே
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உனக்குக்
கொள்ளிவாய் முட்டவென்றே 190
- எல்லாச் சடங்குகளும்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உனக்குப்
பூ முடித்தார்கள் 191
- என்னைக் கட்டியிங்கே போட்டினமே
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உன்னோடு
கட்டையிலே சேராமல் 192
- கற்புடையாள் நீராணல்
என்னுயிரே கண்மணி
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - என்னுடைய
கையில் கட்டுத் தெரியாதோ 193
- கலங்கியமும் பொழுது
வேலப்பணிக்கருடைக் கைக்கட்டுத் தெறித்திட்டதே 194
- ஒட்டம் நடையாக வெல்லோ
வேலப்பணிக்கர் தன்னுடைய
உத்தமியைக் காணவென்று 195

- கண்டு கொண்டேனுந் தனை நான்
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - என்னுடைய
கவலையெல்லாம் தீர்ந்தேனே 196
- கட்டை இடுக்கியகிலோ
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - உனக்குக்
கனத்த நெய் வார்த்தார்கள் 197
- என்று சொல்லித் தானுமப்பே
வேலப்பணிக்கர் அவர்
ஏங்கிமுகம் வாடி
அக்கினியைச் சுற்றி வந்து
என்னுயிரே கண்மணியே
எனக்கிணங்கும் நாயகியே - நீரும்
அன்பாய்க் கையைத் தாருமென்றார் 198
- செத்த பிணந்தானமும்பி
வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி - அவ
திட்டமாய்க் கை கொடுத்தாள் 199
- செத்து மடிந்தார்கள்
வேலப்பணிக்கரும் பெண்சாதியும் - அவ
சிவலோகம் சேர்ந்தார்கள் 200
- பரமசிவன் பதியில்
வேலப்பணிக்கரும் பெண்சாதியும் - அவை
பாங்குடனே போய்ச் சேர்ந்தார்கள். 201

முற்றும்

பொது

கொட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மிப் பாடல்கள்

தானன்னத் தானன்னத் தானானே - தன்ன
தானன்னத் தானன்னத் தானதான.

கொட்டுக் கிணற்றடிப் பிள்ளையாரே பாலர்
கூடிக்க ளிகொண்டு உன்புகழைக்
கட்டச்சி றுகும்மி பாடஅ ருவிதந்து
காத்திடு வாய்விழி பாத்திடு வாய்.

1

பாரத கண்டமி ருந்தொரு பட்டாணி
பாதையி லேற்றிக்க ரிழுவன் மூன்றினே
நீதிமு றையின்றி மச்சங் களேண்டு
நினைவின் றிக்கொண்டு வந்தானுமடி.

2

கொண்டுவித் தழுன்று வேழமு கிடுகளைக்
கொள்வினை ஏற்றிக்கொ டுக்கலா மென்றவன்
அண்டிப்பொ ருந்தேடி மட்டக்க ளப்பிலே
ஆக்குங்கொ டுக்கலா மென்றாண்டி.

3

கர்ப்பூர கிகட்டிச ரூவாட் டினேடு
சுலத்தன போல் அப்பட்டாணி
அற்புதமான வினாயகர் தம்மையும்
அம்மச் சங்க ளோடுக ளந்தாண்டி.

4

மச்சத்தின் நாற்றம் சகிகாட லேவேழ
மச்சப்பட்டுத் துறை செம்மலே சேர்ந்த பின்
இச்சையு டன்சென்று ஓடி ஒழித்த
இடம் சொல்வேன் ஆசையாய் க்கேனாமடி.

5

கொட்டுக்கி ணற்றடி ஓர் தல மாவது
கோதையே சொல்லிற் குழுமுழை
மட்டுக்க டவிகாந லன்கள் புரிவதை
மாநிலம் எப்ப அறியுமடி.

6

கோட்டகக் கேணியி னுயகர் தானுமேர
கொக்குத் தொடுவாயின் அந்தகடி
கேட்டு மகிழஅ வனர எந்த நாளும்
கிருபை பெற்றென்றும் போற்றுகடி.

7

கூன்பிள்ளை வாரின் அரியத லம் அது
கோதையே சொல்லின் அமரி வயல்
வான்புகழ் மேலாம் அரியதலம் அதை
வரிணிக் கயாறால் இயலுகடி.

8

கொட்டுக்கி னுற்று மருதடியிற் கணல்
கோலி அடிக்கையில் இப்பிள் னையார்
ஒட்டமாய் வைத்தெமை காப்பீர்கள் னோன
ஒடிஒ ழித்தார்பொ லிக்கடியில்.

9

முன்றுநா ணக்க ளைச் மாண்கள்
முக்கி மூக்கிப் பொலிதா த்றிடவும்
என்று மிருந்தது போலவே தூற்றிப்
பெயலியு மிருந்ததாம் கேளுமடி.

10

இந்தப் புதுமை இதற்கு முன்னுமில்லை
என்ன நவமென்று எல்லோரும்
சொந்தப்பி ரமைகொண் டுபொலி தூற்றித்
தோற்றினார் சொற்பனு வஸ்தையிலே.

11

தம்பிமா சேநானே உங்கனின் னுயகர்
தாரணி மெச்சந லம்புரி வேன்
நம்பி வருவனே பட்டாணி வந்தால்
நாங்கள் அறியோம் எனப்புகல்வர்.

12

உங்கள் பொலிக்கு அடியில் இருப்பது
ஓர்ந்து பாரித் தாவது நாளப்பா
எங்கள் குலத்துக்கு ஈனமாய்ப் பட்டாணி
ஏற்றினான் சப்பலில் என்ன சொல்வேன்.

13

நாறல் கருவாடு போலுமென எண்ணி
நாத்திகள் பட்டாணி கொண்டு வந்தான்
ஏறி விழுந்து கடற்கரை சேர்ந்தபின்
ஏகினேன் உங்கள் பொலிக்கடியில்.

14

வந்தது கேட்டால் நெல்லில் கல்லன்றிவேறில்லை
நிச்சயமோ வென்று சொல்குக் கால்
எந்த விதமும் நின்று பார்த்து அவன்
ஏகுவான் பின்பு எமை ஆல்வர்.

15

என்று வினாசுக் கொன்னவுடன் கள
எசமான விழித் தெழுந் திருந்து
நின்றவர் எல்லோரிக்கும் சொல்ல அவர்களுக்
நிச்சய மோவென்று பார்த்தாண்டி.

16

பாரித்தபின் கல்லும் பதுங்கி இருப்பதும்
கோத்திரம் வாழ அருள்கள் புரிவதும்
ஆத்திரம் கொண்டு அவர்கள் இருக்கையில்
குத்திரம் பட்டாணி வந்தாண்டி.

17

தம்பி மாரே ஒரு கல்லு இவ்விடத்தில்
வந்ததும் போனதும் கண்டதுண்டோ
நம்பி நீர் சொன்னால் நயங்கள் செய்வேன் என்று
நால்வரும் கேட்க உரைத்தாண்டி.

18

எங்கனானும் பெருமை பொருந்திய
அன்பரே பட்டாணி ஒன்று கேளும்
தங்கள் கல்லுருபம் இந்த இடத்தினில்
வந்ததும் போனதும் இக்கூ ஐயா.

19

ஊரிலிவ ளமைபோல் எங்கன்பொ லிக்குள்ளே
உன்ன கல்லு ஒன்று உண்டன்று
ஆரின் கல்லு இங்கே வந்தால் அதை நாம்
அணைப்போம் என்று நீர் எண்ணிநீரோ.

20

ஊரின் பொருட்களை எங்கனாக் கேனது
உங்களை தெய்வமானால் எங்கனாக் கேன்
ஆரும் தாலி கட்ட நான் வாழல் நல்லதோ
அந்தக் குணம் நம்மில் இக்கூ ஐயா.

21

என்றுகள் எசமானின் சொல்ல
பட்டாணி பெருமூச்சு விட்டெழுந்து
தோணுங் காலத்திலே பார்த்து லாம் மென்று
தேங்கி நடந்து சென்றுண்டி.

22

சென்றபின் கொட்டுகி கிணற்றடி ஐங்கரன்
கோலி இடம் வகுத் தாளுகையில்
நன்று நவீனம் புரிந்து வருவது
நானிலம் எங்கும் பரந்தாண்டி.

23

காட்டு மிருகங்கள் அச்சமில்லை கன்று
காலிகள் ஊரின்னில் சேதமிடலை
வீட்டுச் சனங்கள் செழிக்க மும்மாரி
தேச மெங்கும் நித்தம் பெய்தாண்டி.

24

பாலு தயிர் மோர் வெண்ணைகள்
பாக்கியம் ஆகச் செறித்திடவும்
ஆல் போற்றி கைக்க குமுளமு னையிது
என்ன அதிசயம் சொகிலேண்டி.

25

இந்தப் புதுமை பரந்திடவும்
சொந்தப் பட்டாணி அறிந்திடவும்
வெந்து சினந்து இவர்ந்து பரியிலே
வேகமாய் வாழுடன் வந்தாண்டி.

26

வந்து பட்டாணி அறிந்து தலம் சென்று
வாதுரை பேசிப் பலப்பல ஏசி
கந்தன் சிரேஷ்ட வினாயகர் கண்டத்தை
துண்டமாய் வெட்டி எறிந்தாண்டி.

27

வெட்டித் துணித் துப்பரியிலிவர்ந்து
வேகமாய் வாழுடன் போகையிலே
அட்டதிக்கு மாநி சோரிநி ந்தவந்தத்
துட்டனா மாவு பிறந்தாண்டி.

28

கடுத்த முகக்குறிப் பட்டாணி
இமிர் எடுத்த வாய்க்காலில் இறந்த செய்தி
கொடுத்த கதைகள் வரலாறுகள் யாவும்
தோகையே வைபவம் பாருங்கடி.

29

★

குடமி

தகு! தானன்ன தானன்னத் தானுனே - தன்ன
தானன்ன தானன்ன தானுனே

சகிகரை மோதகம் தேங்காயும் கொண்டு
சன்னதி முன்பாகத் தான்படைத்து
முக்குறுனிப் பிள்ளையாரை வேண்டி
முளங்கிச் சோபனம் கொட்டுமடி. (தானன்ன - - -) 1

குத்து விளக்கடி நானுக்குப் பெண்ணே
கோமளப் பூவடி நீயெனக்கு
குத்து விளக்குக்கும் கோமளப் பூவுக்கும்
கோபமுண்டோ முத்துவீராசி. (தானன்ன - - -) 2

வள்ளி தெய்வானை மணவாளனடி
வேலன் மங்கையர் மத்தியில் நிற்கையிலே
துப்புரு மாமுகன் நாரதன்வந்து
தொடுத்தானும் தர்க்கத்தைத் தோழிப் பெண்ணே. 3
(தானன்ன - - -)

பொய்யும் புரட்டும் உருட்டும் புரளியும்
போதையும் வேண்டாத வார்த்தைகளும்
எய்தும் குரோதமும் இந்நாட்டில் நம்மவர்
எய்துவாரோ சொர்க்கம் ஞானப் பெண்ணே. 4
(தானன்ன - - -)

தண்ணிக் குடத்தை இடுப்பிலே கொண்டு
தங்க மாளிகைக்குப் போகையிலுக்கே
அங்கொரு வாலிபனைக் கண்டு அன்னவன்
அச்சமிது வ்வாரோ ஞானப் பெண்ணே. (தானன்ன - - -) 5

தங்கக் குடமெடி நானுக்குப் பெண்ணே
தாமரைப் பூவடி நீர் எனக்கு
தங்கக் குடத்திற்கும் தாமரைப் பூவுக்கும்
தாகமுண்டோ முத்து வீராசி. (தானன்ன - - -) 6

முத்துச் சரமெடி நானுக்குப் பெண்ணே
முகுத்தி முத்தடி நீர் எனக்கு
முத்துச் சரத்துக்கும் முக்குத்தி முத்துக்கும்
மெளனமுண்டோ முத்து வீராசி. (தானன்ன - - -) 7

தண்ணிக்குடம் எடி நானுனக்குப் பெண்ணே
தாமரைப் பூவடி நீளனக்கு
தண்ணிக் குடத்திற்கும் தாமரைப் பூவுக்கும்
தாசமுண்டோ முத்து வீராசி. (தானனின் - - -) 8

சங்கொன்று சக்திரம் கைப்பிடித்து நல்ல
தங்க நிறப் கச்சை தனி னோடே
துங்கக் கண்ணன் காளி பாம்பினமேல் ஆடிய
துய்ய நடனம் ஒன்றுடினரே. (தானனின் - - -) 9

★

வந்தனம்

சீர்¹பெறு சித்திவி னாயக னேவந்தனம்
கிவபெரு மானுக்கும் வந்தனம் தந்தோம்
தாரணி யில்தான் தோன்றியா கவேவந்
துதித்தசக தியுடன் ஈஸ்பரர்க்கும் வந்தனம். 1

கற்ற கனவாண்டிக்கு வந்தனம் தந்தோம்
உற்றசைப யோர்கட்கும் வந்தனம் தந்தோம்
மாதரவாணி : சரஸ்வதியே வந்தனம்
மயிலேறும் வாகனர்க்கு வந்தனம் தந்தோம். 2

சாசறு காட்டுவினாய கனேவந்தனம்
கண்ணகை அம்மனுக்கும் வந்தனம் தந்தோம்
கற்றவர்களை உற்றவர்கள் மற்றுமுள் னோனாக்கும்
கருதிய பினைனைப் பொறுத்தருளினீர். 3

மிகைப்பாடல்:

முள்ளி நகரிலவாமு முதியோர்களே வந்தனம்
கலிக் கடையுண்ட கனவாண்டிளே வந்தனம்
வந்தனம் தந்தோம் வந்தனம் தந்தோம்
வந்த சபையினர்க்கும் வந்தனம் தந்தோம்.

கமக்காரன் வயந்தன்

சித்திவி னாயக னேநினைந்து
சீருடன் கம்புகள்¹ கைப்பிடித்து
பூதவம்² மீதிலே வாழுமின்ற
புண்ணிய வான்கமக் காரர்கள் மேல்
ஒதி வயந்தன் உரைப்பதற்கு
உன்னுதவி தரவேணும் அம்மா
பாரிலுள்ள கமக் காரர்செய்யும்
பாவங்களில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். 1

ஏழையைக் கண்டால் இரங்கார்கள்
எங்கேவந் தீரென்றும் கேளார்கள்
வாயிலும் காச்சியே வாரார்கள்
வந்தவர்க்கும் சோறு ஈயார்கள்
விட்டில் விழுந்துகள் வந்திருக்க
வேறு வனவில் போயிருப்பர்
பிச்சைக்கு வந்த பிராமணரை
பேந்து திரும்ப வாருமென்பர்
உப்புப் புனியின் காய்முதலாய்
உள்ளதான் மட்டிலும் வரவிகார்கள்
நாவி லுருகி தெரியாது
நல்ல கறிசோறு திண்டறியார்
நாயிலும் கேடாகப்பு சித்திடுவார்
நாங்கள் பெருங்கமக் காரரென்பர். 2

பாயிலும் நித்திரை செய்பார்கள்
பணியக்கிடந்துபு ரண்டிடுவார்கள்
அளக்கும் நாளி அகம் குறைப்பார்
அரைமரக்காகி பேசட்டளப்பார்
வந்திடும் கைக்கடன் காறருக்கு
வாரி பதரை இடுவார்கள்
அள்ளிப் பதரைக் கலப்பார்கள்
ஆகப் பறக்கவும் தூத்தார்கள்
ஒட்டிக் கிரட்டிப்பொ லிசைவாங்கி
உள்ள பொருளுடன் சேர் து வைப்பர்
எப்படித் தேடிப் புதைத்தாலும் அவர்க்கு
எட்டிலொருபங்கும் கிட்டாது
காலம் மடிந்தவர் பேரகையிலே
அரைக்காகும் பிறகே தொடராது. 3

பறவை வயந்தன்

தரு ¹ வருகுதையே பறவைகள்¹ வருகுதையே²

கோட்டானும் கொக்கும் குருவினம் தாராவும்
களைக்கிடாவுடன்² செங்காசி நாரையும்
வரட்டமில் லாதம்³ ணிப்புறும் ஆம் பச்சை
மாடப்புறும்⁴ கடிச்சி றப்புடன் (வருகுதையே)

ஆலாவும் புள்ளும் அழகான செண்பகம்
ஆண்டம் ரங்கொத்தி அண்டினம் வான்டினம்⁴
பகலனும் கூகையும் முகிலும் தையிலனும்
பார்க்கப் பகிசுடன் கார்த்திகைக் குலங்கனும். (வருகுதையே)³

காடை கவுதாரி காச்சிட்டுப் பீச்சிட்டு
கல்லுப் பொறுக்கியும் வல்லமை தானுடன்
எல்லைப் பறவையும் ஏகமொன் ருய்க்குடி
ஏற்ற வளத்துடன் சச்சம் பழந்தின்ன. (வருகுதையே) ³

கூருகி குரும்பட்டி நெற்பட்டி காக்கனும்
கொண்டைக் கிளாறுடன் ஒன்பது மொன்றும்
செண்பன் னுலகில் இருந்து பறந்திடும்
தேனாறு பாயும் திருமக்கள் நாட்டில். (வருகுதையே) ⁴

1. வரரைதப்பாருமையே

2. நாரைக் குலங்களும்

3. சினுய்க் குருவியும்

4. பெண்டினம்

கல்லடியான் காதல்

வெண்பா

காரணமாய் நின்றிலங்கும் கல்லடியான் தன் பேரில்
பூரணமாய் உன்பாதம் போற்றியே - தெண்டனீட்டு
சீரான செந்தமிழைச் செகதலத்தி லோதுதற்கு
காரணமாய் நின்றிலங்கும் கல்லடியான் காப்பாமே. ¹

முகிதைத் தெவன்னும் முதியகரை யோரம்தில்
நல்லதமிழ் மாலைவென்று நாவலர்கள் தாம் மகிழ்ந்து
சொல்லுதற்கு முன்னாள்வாய் தொந்தியாற் றைங்கரனே
காரணமே மேனிக் கண்பதியே கந்தருக்காய்
ஏரான செந்நெகவய லேகப் பெருவெளியில்
சீராக வந்துறைந்தால் செல்வமே கல்லடியே ²

கயல்கள் குதியாய்க் கவிகை நதியோர மதில்
மயில்க ளிசைபாட மாணினங்க ளோலமிட
குயில்க ளிசை பாடக் கூட்டமுற்ற வேளையினே
ஒயிலாக வீற்றிருந்தாய் உற்பனமே கல்லடியே, ³

அருவாகி நானுமறைக்கு மாகா சத்தோடுருவி
உருவாகி நின்றிலங்கு மோங்காரதி துட்பொருளே
அடியேன் துயரம் அகற்றி வைப்பாய் கல்லடியே. ⁴

ஏட்டிலே தானெழுதி எடுத்துரைக்கு மித்தயரை
பாட்டாக நானெழுதிப் பயனதனைச் சொல்லறியேன்
நாட்டிலே யெல்லோரும் நனைக்கும் படியாக என்னை
சட்டி மறியல்வைக்க ஞாயமோ கல்லடியே. ⁵

முன்ன வினைப்பயனே முதியோர்கள் செய்பவனே
என்னவினை வந்த தென்று யானுமறியேனே
சொன்ன மொழி கேளின் துஷ்டன் துரையவனும்
என்னை மறியல்வைக்க ஞாயமோ கல்லடியே. ⁶

கைச் சாட்சியென்று கருதியே நானிருக்க
பொய்ச்சாட்சி சொல்லவென்று புலையரெலாங்கடிவந்து
இச்சாட்சி சொன்னவுடன் என்னை மறியகி வைத்தான்
மெய்ச் சாட்சி நீயல்லவோ மேனான கல்லடியே.

7

ஏராளனாறுமுக ஏந்தலையும் தான்பிடித்து
பாராளு மனைவர் வைத்த பாரமறியகி தன்னை
நேராக வந்தெனக்கு நியருள்வாய் கல்லடியே.

8

சீர்வாழி செல்வம் சிறந் தோங்கு முன்னவனும்
ஏர்வாழி யீத்துயரம் எடுத்தாரைப்பேன் தான் வாழி
பாரீவாழி கற்புடையோர் பல பேருந்தான் வாழி
காரீவாழி கல்லடியான் கற்பகமும் வாழியவே.

9

□ □ □

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாடல்	வரி	பிழையான சொல்	சரியான சொல்
25	1	1	கருணை	கருணை
25	1	5	கதைகள்	கதைகள்
25	2	6	வரவேணும் முருகா	வரவேணுமையா
25	3	4	கவிஷக	கவச
26	5	8	மனதிலுள்ள	மனதிலெண்ண
26	5	8	போமோ	போமே
27	2	5	யுறந்து	யுறந்து
28	3	4	மெய்கதி	மெய்க்கதி
29	2	8	சீனப்புலி	சினப்புலி
29	3	6	குன்றுதைத்	குன்றுதைத்
30	1	1	திலவுபுனை	திலவுபுனை
30	2	3	மிண்டின	மிண்டின
30	2	4	குதுமா	குதுமா
31	6	3	மிகிந்து	மிகிழ்ந்து
31	6	4	விட்டால்	விட்டாய்
33	11	8	மேகான்	மேகான்
45	அம்மனிசிந்து	3	ளெனுந்த	ளெழுந்த
45	அம்மனிசிந்து	4	வந்தமிழ்	வந்ததமிழ்

1059

இந்நூற் பதிப்பாசிரியராகிய திரு செல்லையா மெற்றாஸ் மயில்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலே வெளிவாரி மாணவனாகத்

தோற்றிப்புவியியல்துறையிலே சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். விவேகமும், துடிப்பும், பிறருக்கு எந்நேரமும் அயராது உதவி செய்யும் பண்பும் உடைய இளைஞர் அவர். புவியியற் பட்டதாரியாக அமைந்த போதிலும், தமிழ் இலக்கியம், வரலாறு, சமூகவியல் போன்ற துறைகளிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். அதன் வெளிப்பாடே வன்னி வள நாட்டுப் பாடல் தொகுதியாகும். தான் வாழும் பகுதியிலே

செழித்து நிற்கும் கிராமியக் கலைகளிலே அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. அந்த ஈடுபாடு காரணமாக அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எழுந்தது இயற்கையே. வன்னிப் பிரதேசத்தில் வழக்கிலுள்ள பள்ளு, சிந்து, ஒப்பாரி, கும்மி போன்ற நாட்டார் பாடல்களை இந்நூலிலே தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

கல்வித் திணைக்களத்திலே பணி புரியும் திரு. மெற்றாஸ் மயில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் பணிகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபடுபவர். தற்பொழுது யாழ். பல்தொழில் நுட்ப நிறுவனத்திற் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றுகிறார்.

அவருடைய பதிப்பு நேர்மையினையும் நாட்டார் பாடலிலுள்ள ஈடுபாட்டினையும் இத் தொகுதியினைப் படிப்பவர் நன்கு விளங்கிக்கொள்வர். அவர் இம் முயற்சியில் மேலும் தொடர்ந்து ஈடுபடவுள்ளார்.

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

தமிழ்த்துறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

அட்டை, சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.